

Det er

"Han Oscar"

**Loge Torungens
"far"**



Det er

"Han Oscar"

**Eks Storrepresentant
Oscar Bernstein**

**Loge Torungens
"far"**

av

Jan A. Nilsen

Typisk Oscar.

Et utsnitt fra et referat fra ettermøteprotokollen som viser bror Oscars Bernsteins typiske rolle med ord og toner ved loge Torungens ettermøter. Referat nr. 72 – 21.01.1991.

OSCAR spilte og logesangen vår ble avsungen på en profesjonell måte.

OSCAR syntes det var en meget spesiell kveld idet den nye kongen tidligere på dagen hadde blitt tatt i ED i Stortinget. Bror OSCAR så seg ca. 60 år tilbake i tiden og fortalte om sitt møte med kong HAAKON en dag i 1930-31. Bror OSCAR hadde tatt pause fra studeringen ved universitetsbiblioteket på Drammensveien i OSLO. Pausen var fra kl. 10.30-11.00. Han løp over veien og måtte slenge seg til side p.g.a. en bil. Da dyttet han bort i en lang mann - stirret på ham og oppdaget hvem det var.

Unødvendig å fortelle at det ikke ble noe mer studering den dagen. Telefonen ble brukt for å underrette familien om hans første offisielle møte med kongen.

Forøvrig kom OSCAR også inn på tanker omkring kong OLAV. Han fortalte om PER AABEL som hadde fortalt kongen om at han var operert for gallestein. Kongen hadde replisert "Greit å bli kvitt steinene" - etterfulgt med kongens spesielle kneggende latter.

Bror OSCAR laget en meget stemningsfull stund ved bordet og han avrundet det hele med to nydelige småstykker av EDVARD GRIEG: AFTEN på HØYFJELLET og TAKK.

Kilder

Eirik Gustad: Loge Terje Vigens første historieskrift 1966.

Norsk Odd Fellow blad.

Tore Lund Andersen: Odd Fellow Ordenens liv og virke på Agder gjennom 88 år. 2009.

Jan A. Nilsen: Boka: Loge nr. 61 Terje Vigen En beretning ved 25 års jubileet 1984.

NOFAprosjektet: En beretning om loge nr. 107 Torungen. 2015.

NOFAprosjektet: Leirarbeid i Aust-Agder. OF Leir nr. 22 Aust Agder- historie 2018.

Egne notater.

Focus.

Loge Torungens protokoller, spesielt ettermøteprotokollen.

Terjennytt.

Tegningen av Oscar på fremsida er laget av Thorleif Bredesen. Den prydet forsiden av Terjennytt nr. 3 i 1978 etter at bror Oscar hadde blitt 25 års veteran.

I. Forord.

Vi setter alle spor etter oss i vår ferd her på jorden. Enkelte setter dypere spor enn andre. Metaforisk kan en person sammenlignes med en stein som kastes i vannet og som sprer ringer. Enkelte er som større stein å regne. I vår Odd Fellow verden var Oscar Bernstein en slik stein som skapte store og sterke ringer.

Det oppdaget faktisk brødrene i den første logen han var medlem i, at han ville bli, idet en Eks OM skrev følgende i Norsk Odd Fellow blad da det ble klart at Oscar etter kort tid flyttet til et nytt sted: "Vi er glade for at Ordenen har fått ham og ønsker den loge tillykke som får ham som medlem." Se side 5.

Det var en opplevelse å være i hans nære vennekrets. Det opplevde i sannhet vi som var med å starte loge nr. 107 Torungen. Særlig gjaldt det vi, som sammen med ham, ble logens Chartermedlemmer.

Når han ringte til oss, noe som skjedde veldig ofte i årene rundt Torungens fødsel, begynte han alltid samtalen med "Hallo, det er han Oscar". Deretter fulgte en inspirerende og nyttig samtale. Når jeg nå har tenkt meg å lage et Odd Fellow prosjekt som først og fremst skal handle om Oscar Bernsteins virke i Odd Fellow Ordenen, faller det helt naturlig for meg å la tittelen være **Det er "Han Oscar"** med undertittelen **Loge Torungens "far"**.

En god del av stoffet er hentet fra mine tidligere prosjekter og fra notater og skriv som er bevart. Men selvsagt også ved egne opplevelser.

Oscar drev som privatlege etter at han sluttet ved sykehuset i Arendal og han ble brukt av oss som stod ham nærmest. Han var min lege helt frem til privatlegeordningen ble innført på slutten av 1990 tallet. Ja, han sørget bl.a. for at jeg ble lagt inn på sykehuset og fikk gjennomført en vellykket ryggoperasjon, Spinal Stenose, i januar 1996.

Vi lærte mye av Oscar. Han var full av ideer og flink til å sette dem i omløp. Han lærte oss å arbeide grundig og nøye. Alt hadde betydning for samkvemmet mellom menneskene. Men det største for oss var nok at han var en inderlig god venn som vi kunne stole på. Med dette prosjekt ønsker jeg å ære ham og takke ham for den store innsatsen han har gjort for Odd Fellow Ordenen i Arendal og Aust-Agder.

Jeg avslutter dette prosjektet 15 år etter bror Oscars død og på dagen 110 år etter hans fødsel. Vi er glade for de sporene bror Oscar Bernstein satte i vår Odd Fellow verden.

Arendal, 27. august 2020
Jan A. Nilsen
Eks DSS

II. Innhold.

	Side		Side
Typisk Oscar. Kilder.	2	6. Institueringen 28. oktober 1983.	25
I. Forord.	3	7. Organist i Torungen.	25
II. Innhold.	4	8. Prologen ved taffelet.	25
III. Innledning.	5	VI. Ettermøteprotokollen.	27
1. Familien dannes.	5	1. Ettermøteprotokollen.	27
2. Opptakelse i Ordenen.	5	2. Oscars gate.	33
3. Tiden i Kristiansand.	6	3. Fidelitas mening om ettermøteprotokollen.	33
IV. Tiden i loge Terje Vigen.	7	VII. Tiden 1985-90.	33
1. Broderforeningen.	7	1. Sovetabletter.	33
2. De første 10 år.	7	2. 5 årsjubileumet for logen 28.10.88.	33
- Organist.	7	Br. Oscars jubileumstale.	34
- Flygelet i salongen til Frimurerne.	8	3. 8. mai.	36
- Leir nr. 5 Klippen.	9	4. Oscar 80 år 27. august 1990.	37
- Kasserer.	9	VIII. Oscar og Rebekkainstitusjonen.	40
- Undermester 1968-69.	9	1. Loge nr. 51 Fortuna.	40
3. Årene 1970 til 1980.	9	2. Loge nr. 56 Camilla Collett.	41
- Overmester 1970-71.	9	3. Loge nr. 93 Kaprifol.	41
- Fung. Eks OM 1972-73.	10	IX. Tiden 1990-99.	41
- Tankekorn?	10	1. Loge Torungens 10 år jubileum.	41
- En vei.	11	2. 40 års Veteranjuvel.	43
- Emøte hos Terje Nilsen.	11	3. Jubileumstalen 15 års jubileet.	45
- Terje Nilsen intervjuer Oscar B. eller motsatt.	12	4. Leirsangen.	45
- Fadderbarn.	13	5. Storlogens Hederstegn.	48
- 15 års jubileumet 61 Terje Vigen.	13	6. Bror Oscar i sykeseng.	49
- Som dagene går. Ventetid.	15	7. Nye brødre 07.10.96 i loge Torungen.	49
- Slyngrosen.	16	8. Loge Mærdø.	50
- De evige lys.	16	9. Bror Oscar fyller 90 år.	51
- 25 års Veteranjuvel 26.04.1978.	16	X. Tiden etter 2000.	52
- Slutten av 1970 årene.	18	1. 20 års jubileumet.	52
- 20 års jubileum i Terje Vigen.	19	2. Vår første 50 års veteran.	54
- Bror Oscar 70 år 27. august 1980.	19	3. Minneord i Terjenytt nr. 3 i 2005.	55
4. Vårt nye hus.	20	4. Loge Torungens 25 års jubileum i 2008.	56
- Vendepunktet.	20	XI. Epilog.	56
- På vegne av de fattige.	21	Vedleggene. Oscars komposisjoner.	58
V. Loge nr. 107 Torungen.	21	Vedlegg 1. Leir Aust-Agders leirsang.	59
1. Særlov.	22	Vedlegg 2. Loge Torungens logesang.	62
2. Valg av embedsmenn.	23	Vedlegg 3. Leir Sørlands leirsang.	64
3. Valg av chartermedlemmer.	23	Vedlegg 4. Loge Kaprifols logesang.	65
4. Logesangen.	23	Vedlegg 5. Intrata.	66
5. IN MEMORIAM.	24		

III. Innledning.

1. Familien dannes.



Oscar Bernstein ble født 27. august 1910 i Fredrikstad og Sara Fischer ble født 15.06.1920.

Nyttårsaften 1940 giftet de seg i Trondheim, etter at han hadde åpnet legepraksis 8. november i Narvik.

Han forteller selv: "Vi bor på et værelse og kjøkken. Det er smått, men det spiller ingen rolle. Vi er unge nygifte og lykkelige og livet går sin gang til tross for okkupasjonen."

Oscar hadde avsluttet sin legeeksamen



i Oslo i de dager vårt land ble invadert av tyskerne. Det ble litt om og men i avslutningen rundt eksamen. Men det gikk greit og han kunne dra innom Kristiansund til sin kjære Sara som hadde tatt Examen artium. Narvik ble valgt som sted for å slå seg ned p.g.a. av krigen. 2 fettere bodde der og de ville gjerne ha de to unge familiemedlemmene til Narvik.

Egentlig ville Oscar bli sykehuslege, men forholdene tvang ham til å komme vekk fra de store byene i sør Norge. Alt så imidlertid lovende ut. Det var behov for praktiserende leger i Narvik, så en god praksis så ut til å være i gang.

Men krigens grusomheter innhentet også Sara og Oscar da de begge var av jødeslekt. Foreldrene til Oscar bodde i Trondheim og hans far og noen kamerater ble skutt av tyskerne da de ble tatt for å tyvlytte på radio fra England.

Foreldrene og søsknene til Sara ble tatt av tyskerne og sendt til konsentrasjonsleir i Tyskland.

Sara og Oscar klarte å rømme til Sverige. Oscar har fortalt med egne ord til Vera Komissar da hun i ettertid har gitt ut boka "Nådetid", der 12 jøder forteller om sin skjebne.

Oscar arbeidet som norsk militærlege i Sverige til godt over krigens slutt. Her fikk de sitt første barn i 1944, en pike.

Senere kom de tilbake til Norge, etter at det var klart at ingen av deres slektninger, som var i konsentrasjonsleir i Tyskland, kom tilbake. Alle var døde.

Familien økte med ytterligere 2 piker og en sønn, etter krigen. Den yngste, sønnen, ble født i 1962/3.

I Arendal bodde de først på Stinta, før de flyttet til Furuveien 8 på Hisøya.

2. Opptakelse i Odd Fellow Ordenen.



Oscar Bernstein ble tatt opp i loge nr. 6 Rune i Kristiansund 10. mars 1953. Alle gradene fikk han i løpet av et halvt år. 1. grad fikk han 06.05.1953. 2. grad fikk han på det første møtet over sommeren, 26.08.1953, dagen før han fylte 43 år. 3 uker senere, 26. september fikk han så 3. grad. At alle gradene ble tildelt slik, var ikke uvanlig på den tida. Det var om å gjøre å bygge opp logen så raskt som mulig. I Odd Fellow Bladet 1. mars 1954 kunne vi lese fra loge «Rune», Kristiansund N:

"Reservelege ved herværende fylkessykehus, br. Oscar Bernstein, ble opptatt i vår loge i mars måned i år. Dessverre for oss var hans tjenestetid overskredet, så han måtte forlate oss i september for å overta reservelegestilling ved Kristiansands sykehus.

Br. Bernstein mottok 3. grad straks før han reiste og ved brodermåletid etterpå holdt han en versifisert tale, hvorav hitsettes:

Det er herlig å være blant venner.
Og nettopp dette med rette nytt håp tenner
i en verden som taler i smukke tunger,
mens jammerfanfarer i bakgrunnen runger.
Finn deg selv og søk frem mot lysets stråleglans,
Søk, søk, søk uten minste stans.
Bryt deg nye livsens veier,
nøy deg ei med kompromissers seier.

Dyrk vennskapet i dets rette jord
hvor broderkjærligheten alltid gror.
La sannhet og troen på det gode i oss alle
bære håpets bud om fred.
La morgenrødens gylne dugg på oss falle
og gi oss den perlende friskhet i tanken
som er naturens egen.

Jeg føler det som sønnen første gang
fra sitt kjære hjem må vandre.
Men i meg synger kjære minner evighetens ekkosang.
Mitt sinn vil det nok ikke forandre.
Det er tyngst for den som må fare
når man skal reise til fremmede, kolde og harde. -
Eller vent - jeg treffer jo også der Odd Fellows som
blir meg kjær.

Og når jeg atter griper vandringsstaven fatt
da vet jeg at sannhetens fundament er lagt
i meg selv - og jeg står ikke ene og forlatt
men i sikker havn er jeg nu brakt
takket være Odd Fellows alltid lysende stjerne
kan jeg med trygghet herfra meg fjerne.
Jeg takker igjen for alt og slutter med de vakre ord
hvormed den verdige overmester lukker logen,
og dette sier jeg også på mine nye tredjegrads brødres vegne:
Måtte vennskapet økes,
broderkjærligheten styrkes
og sannheten alltid i vårt hjerte gro.

Br. Bernstein fikk stor interesse for vår Orden og beklaget mange ganger at han ikke tidligere hadde søkt opptakelse i den. Vår loge mistet et eigodt menneske, en bror som en hadde slik inderlig bruk for, men det er intet å gjøre med det. Vi er glade for at Ordenen har fått ham og ønsker den loge tillykke som får ham som medlem.

Med broderlig hilsen i V. K. & S. Torben Fagerli, Eks OM. "

3. Tiden i Kristiansand.



Oscar Bernstein overtok en legestilling ved sykehuset i Kristiansand og det var naturlig for ham å kontakte Odd Fellow Ordenen der. Og den gang var der kun en loge, loge nr. 28 Agdesiden. Oppholdet i Kristiansand ble forholdsvis kort. Det ble liksom ikke tid til noe stort engasjement i logen. Men en episode som viser bror Oscars gode humør, er fristende å ta frem.

OM Zachariassen i loge Agdesiden bad IV fortelle hva som var hans plikt når logen nå skulle lukkes. IV svarte: "Å åpne brødrene og la dørene dra bort i fred." Kirurgen, bror Oscar, spratt opp og repliserte: "Verdige OM, meg bekjent er jeg den eneste tilstedeværende som har autorisasjon til å åpne brødrene."

Etter ca. 5 år fikk han stilling ved sykehuset i Arendal. Denne overtok han sommeren 1959. Familien flyttet med, og de etablerte seg umiddelbart i Arendal.

IV. Tiden i Terje Vigen.

1. Broderforeningen.

I Arendal tok Oscar kontakt med Broderforeningen. Det ble helt naturlig da loge Agdesiden hjalp med å ta opp nye medlemmer i Ordenen på vegne av Broderforeningen i Arendal. Dessuten var Sigurd Jensen, som bodde i Arendal, medlem av loge Agdesiden og med i Broderforeningen. Han var et ivrig Ordensmedlem som etter hvert flyttet til Kristiansand og fortsatte i logen der, men han var en ivrig støtte for den nye logen i Arendal.

Bror Oscar var medlem i loge Agdesiden inntil loge Terje Vigen ble instituert høsten 1959.

Han ble medlem nr. 4 i Arendalslogen, da medlemmene av Broderforeningen fikk nummer etter hvor lenge de hadde vært med i Ordenen.

2. Bror Oscars første 10 år i Terje Vigen.

Organist.

I den første embedsperioden var Oscar aktiv på musikkens vegne. Han ble med i Orgelkomiteen og utnevnt til Organist da en sentral embedsmann flyttet fra byen.

I Eirik Gustads historie kan vi bl.a. lese:

"Det orgel som befant seg i Handelsstanden og som kunne disponeres av logen, var i en slett forfatning. I møte den 15/1 1960 ble det satt ned en komité, bestående av brr. Holte, Bernstein og Line til å fremkomme med finansieringsplan for anskaffelse av et nytt orgel til logen. Det ble antydnet til en pris av ca. kr. 4000.

Den valgte sekretær Just Meyer Houge hadde underrettet logen om at han på nyåret 1960 kom til å flytte til Bergen og av den grunn ikke ville kunne skjøtte sitt embete som sekretær i logen. Etter forutgående nominasjon i møter 04.12. og 13.12. 1959, ble Jahn Senum i møtet den 15.01.1960 valgt til ny Sekretær. Som følge herav ble Ceremonimesterembedet vakant og OM utnevnte deretter br. Jonas Line i dette embede. Til ny Organist ble utnevnt br. Oscar Bernstein. Allerede i møtet den 22.01. 1960 fremla "orgelkomiteen" et forslag for logen gående ut på at det til det til finansiering av orgelkjøp ble dannet et andelslag, hvori brr. fikk anledning til å tegne seg for andeler à kr. 100,-. Disse andeler ville bli innløst av logen etter hvert som dens økonomi tillot det. Dette forslag ble vedtatt og "orgelkomiteen" ble overlatt det videre arbeid med denne sak."

Senere i sin historie skriver Gustad: "Orgelkomiteen hadde handlet raskt, og et nytt elektrisk orgel var kjøpt og på plass og tegning av andeler til dekning av anskaffelsesomkostningene pågikk og ble snart idet vesentligste dekket. Så vidt jeg erindrer var prisen på instrumentet ca. kr. 4.500,-."

Vedr. orgelets skjebne videre skriver Gustad:

"I logemøte den 1. desember 1962 forelå brev fra "orgelkomiteen" om at den nu anså sitt verv for avsluttet, idet nytt elektrisk orgel forlengst var innkjøpt, og på plass i logen, og vedla en bankremisse på kr. 2500,- fra brødre som ønsket sine av logen innløste andeler, tilbakeført til logen til beste for logen. Ved flyttingen til de nye lokaler var forøvrig det innkjøpte orgel blitt overflødig, idet det der allerede forefantes 2 orgler, slik at det ikke var plass til vår loges orgel på galleriet. Spørsmålet om salg av instrumentet ble derfor nu brakt på bane. Salg ble senere foretatt og innbringendet satt i kjøp av et brukt flygel som er plassert i selskapslokalene."

Flygelet i salongen til Frimurerne.

Høsten 1964 innvidde Frimurerne salongen etter en omfattende oppussing. Odd Fellow brødrene ønsket å gi en gave til salongen og hadde tanker om å kjøpe en andel i et piano. Embedskollegiet behandlet saken og kom over et brukt flygel som var i utmerket tilstand og som de kunne få for en billig penge. Dette ble kjøpt og plassert i den "nye" salongen. Flygelet var loge Terje Vigen's eiendom, men kunne også brukes av Frimurerne. Dette skulle vare så lenge som loge Terje Vigen var leietakere hos Frimurerne.

Allerede i vinteren 1965/66 fikk flygelet vannskader. Det ble likevel brukt en del, men situasjonen med flygelet ble stadig dårligere. I Terjenytt nr.3 i 1975 fant vi følgende side:

Bernstein utfordres: (etter esst ønske)

Nytt flygel - piano

*Våre musikere klager stadig på vårt flygel.
Som de fleste kjenner til innehar dette flygel
svammeknopper.*

*Det er godt som ettersisende er intakt er
note-stativ og lakk.*

Konklusjon:

*Flygelet bør - må byttes inn. med et nytt
instrument.*

*Bernstein utnevnes med dette til formann i
"ØRGELKOMITEEN"*

- 1. Oscar Bernstein*
- 2. Monrad Bierkholdt*
- 3. Oscar Munch Olsen.*
- 4. Odd Axelsen.*
- 5. Thorbjørn Skjervestad.*

*No. 5. er nemdens "finansrådmann" og skal
påse at eventuell handel skal gøres til beste for
logen.*

*Før eventuelt kjøp må nemdens innstilling leses frem
for logen til andels godkjenning.*

*Det er en selvbetalt at nemden selv må skaffe
tilveie nødvendige finansieringsgrunnlag -*

*Hvis noen av våre br. måtte ha noe å innvende
mot ovenstående. bør vi vedk. ta kontakt med
nemdens formann.*

Mens komiteen arbeidet med saken, ble det utført noen forbedringsarbeider på flygelet. Det endte med at Oscar Bernstein så absolutt mente at flygelet var satt i brukbar stand og kunne brukes videre. Og det ble resultatet.

Da innvielsesdagen nærmet seg for det nye Odd Fellow huset på Stinta i 1982, ble det klart at flygelet ikke kunne tas inn i huset. Det ble til at flygelet ble lagt ut for salg. Salget ble gjennomført og salgssummen ble 3 ganger så stor som det flygelet ble kjøpt for.

Da det skjedde, var det et Odd Fellow ektepar som la til like mye penger, slik at en kunne kjøpe et skikkelig kvalitetspiano.

Pianoet ble første gang brukt av Oscar Bernstein til underholdning etter taffelet da huset ble innviet i september 1982.

Da bror Oscar også hadde "lånt" huset et orgel til logesalen av verdi kr. 20.000,-, kan en trygt si at han hadde stor betydning når det gjaldt instrumentene til Odd Fellow huset. Senere ble det ytterligere bestyrket, idet han meldte at loge Terje Vigen også kunne overta orgelet til odel og eie.

Leir nr. 5 Klippen.

Oscar Bernstein var den første fra den nye logen som ble tatt opp i leiren. Den gang tilhørte loge Terje Vigen Distrikt 5, slik at tilhørende leir var nr. 5 Klippen i Porsgrunn. Opptakelsen skjedde på leirens første opptakelsesmøte i 1960, den 15. februar. 2. grad fikk han 20.02.1961 og 3. grad 09.04.1962.

Kasserer.

Den 1. desember 1961 ble bror Oscar valgt til Kasserer for perioden 1962/63. I denne perioden flyttet logen høsten 1962, inn i nye leide lokaler hos Frimurerne i Torvgaten/Vestregate. Dermed hadde Oscar den formelle bakgrunn for å kunne bli valgt til UM for logen.

Undermester 1968-69.



L. I N E . L I N D E G A A R D . B E R N S T E I N .

Høsten 1967 ble han valgt til UM for perioden 1968/69. På bildet ser vi ham sammen med Fung. Eks OM Jonas Line og OM Harry Lindegaard. En liten stund etter at jeg selv hadde mottatt 1. grad høsten 1967, sa Oscar Bernstein til meg: "Når jeg blir OM, skal du bli CM". Da følte jeg uttrykket å hoppe etter Wirkola **slo inn**. Arne Mosberg var nemlig CM og gjorde en **fantastisk** jobb. I 1970 ble jeg så CM.

I denne perioden kom jeg med i privatnevnda og Oscar kom mer enn en gang med "rompesprit", som han tok ut på sin kvote som lege. Denne brukte vi som base når vi lagde velkomstdrinker. Dette var den gang sprit var sprit, teknisk sprit var ikke oppfunnet.

3. Årene 1970 til 1980.

Overnester 1970-71.



Høsten 1969 ble han valgt til OM for perioden 1970/71.

Fra hørespill til skuespill.

Br. Oscar var ivrig og ville legge vekt på ceremoniene. Han tok fatt på gradspillene. Det skulle ikke lenger være **hørespill**, men **skuespill**. Heldigvis fikk jeg knyttet Kåre Midttun nært til meg, vi var sammen i **privatnevnda**. Som CM fikk jeg ansvaret for skuespillene. Dessverre hadde vi små muligheter til å øve i logelokalene på andre dager enn våre logedager. Men Kåre visste råd. Han var bestyrer på Vinmonopolet, så øvelsene fant sted på polet mellom kasser av forskjellige drikkevarer. Spillene ble så gode at vi måtte vise dem for vår **moderloge** i Porsgrunn og sannelig ble vi også invitert **utenfor** vårt distrikt, til Kristiansand. Det var aldri svinn på polvarene i den tida.

Det ble for meg en meget givende tid med stor læring når det gjaldt det sermonielle i Odd Fellow Ordenen. Vi ble en meget sammensveiset gjeng med bror Oscar som den dyktige lederen.

I den tiden gikk det også opp for meg hvor dyktig bror Oscar var med ord, i det han skrev og holdt mange fine taler.

Han ble en viktig mentor for oss som var i hans nærhet.

Fung. Eks OM 1972 -74.

Da Terjentytt ble startet høsten 1972 var Oscar like entusiastisk som resten av embedskollegiet og i første nr. av det nye medlemsbladet skrev han:

Jeg er blitt bedt om et meget kort innlegg til vår loges nye avis.

For det første er jeg glad for at dette fine initiativ ser dagens lys midt i desember og sikkert vil bidra til en informativ service som vil falle gunstig ut, skulle jeg tro, og hvor brødrene vil få kunnskaper om vår Orden i sin alminnelighet og kanskje mest om vår egen loge i særdeleshet.

For det annet er det en nærmest håpløs oppgave å skrive noe helt om Odd Fellowtanken og dens ide, når man bare er tildelt noen få linjer.

V-K-S-tanken er så imperativ i seg selv at det neppe gis det menneske i dag som, selv ved intense forsøk, greier, å leve helt opp til den, enn mindre gjennomføre i ord og handlinger denne mange tusenårige gjennomprøvede ide. For min egen del har det vært en trang til å "smake" på stoffet uten dermed å si at jeg er blitt "infrisert".

Det er vel nærmest blitt noen små, nesten mikroskopiske forsøk på å leve opp til V-K-S-tanken og jeg overlater til andre og dømme om det.

Jeg tror de fleste Odd Fellows har erfart at etter hvert som de har kunnet trenge dypere inn i våre ritualer og symbolsk tenkning, at de ikke strekker til, men at det beste er å løfte i flokk og stadig forsøke å arbeide på det beste i en selv, og dermed oppdage de positive sider hos sine medmennesker og ikke minst ens egne brødre i logen.

Mitt Odd Fellow liv har lært meg bare lyse ting og jeg har funnet verdifulle stunder inne i logelokalet til meditasjon og ettertanke, en følelse som bare vokser seg sterkere, og stadig fornyes. Jeg er derfor denne institusjon megen takk skyldig.

Med et ønske om fortsatt trivsel for vår loge og vår Orden, hilser jeg det første nummer og den første utgave av "Terjentytt".

I V. K. et S. Oscar Bernstein fungerende Eks Overmester.

I første Terjentytt i 1974 var Oscar inne med følgende innlegg:

TANKEKORN?

Et nytt år er allerede i bevegelse. Denne bevegelse er det ingen av oss som kan stoppe. En bevegelse i seg selv kan nok stoppes, hvis det er grunn til det. Til det kreves friksjonsmedia i form av en eller annen slags mekanikk som kan parallelleres med bremseeffektivitet.

I vår menneskelige tilværelse kan en stans eller oppbremsing være så mangt. den kan være av økonomisk art og sette vår livstrivsel i fare, eller den kan være biopatologisk i form av ulykke, sykdom og blir oppbremsingen for hard kan den ende i katastrofe. Er den av åndelig natur blir den kanskje skjebnesvanger for vår psykiske trivsel.

Så hva med bevegelsen. Allerede i meget gammel tid var den tanke fremherskende hos et spesielt folk at man alltid skal se fremover, det skal være en stadig utvikling. Jeg vil ikke utdype det nærmere, men bare konstatere at tanken ikke er ny.

Hvordan er det så med vår egen bevegelse eller utvikling i vår egen lille Odd Fellow krets? Jeg tror den er god, egentlig ikke nyskapende, men tjener de, tildels også hjelpende, i sitt innerste vesen endog søkende.

Hvo som søker, han skal finne(hvo som går i mørke, han skal ledes), og søker han lenge og med den rette iver, får han lønn for denne sin søken.

Og så er man blitt en Odd Fellow-bror, og da skal man virkelig søke, være i stadig kontinuerlig bevegelse mot et bestemt mål: Positiv innsats for sine små og store medmennesker i og utenfor logen.

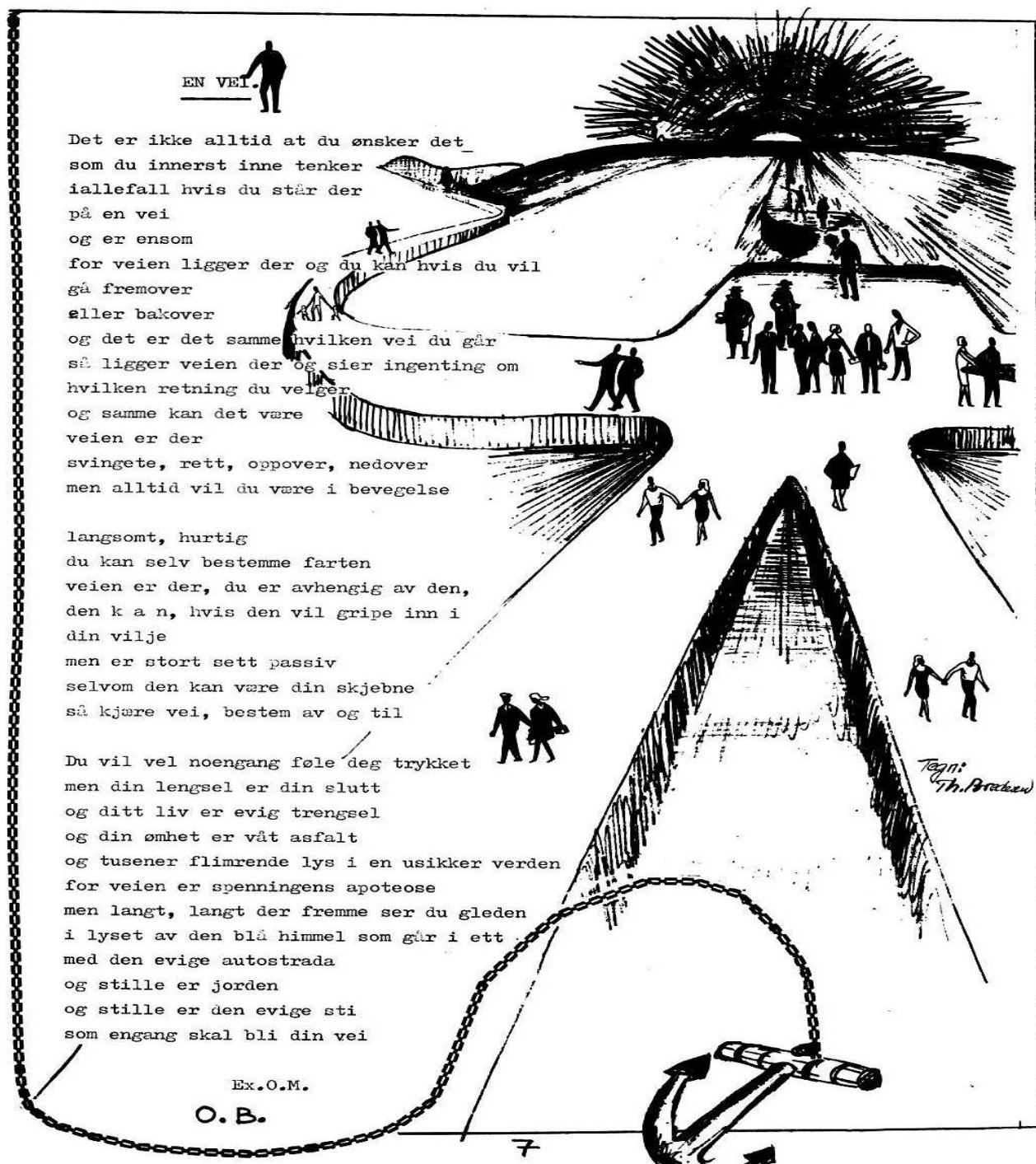
Vi bør i vår logetenkning bestrebe oss på å få frem en skala av følelser og en mer ekte livsfølelse. Med andre ord, det skal være en ekte glede, som stråler ut av vårt Odd Fellow sinn.

Gleden er en form for bevegelse. Den begynner som en stille kilde i vårt indre for så å sprudle frem som en ilter vårbekk, som utålmodig roper "her er jeg" med hele sin vårsjarm, som bare en

vårbekk kan glede sine omgivelser.
Skal vi prøve å være som vårbekken og påvirke våre omgivelser med denne ekte glede.
Du er i bevegelse, du har din sjangse, grip den nå.
Fortsatt: Godt Nytt År. Eks OM O. Bernstein

En vei.

Side 7 i Terjentytt nr. 3 i 1973 så slik ut:



Emøte hos Terje Nilsen.

Embedsmannsmøtene ble holdt privat etter omgang mellom medlemmene. På et møte hos hotelldirektør Terje Nilsen ble vi servert tartarsmørbrød. Oscar kunne ikke fordra rå mat. Terje måtte steike kjøttkakene til ham.

Terje Nilsen intervjuer Oscar B. eller motsatt?

En sur marsdag anno 1974 plasseres Oscar foran en lystig brennende ild i Terjes kombinerte peisrom og bar. De myke vindusgardinene stengte for den alltid tåkete sørlandsvinter, og etter et par innledende bemerkninger over en vel tilberedd mokka med en utsøkt Martell, bemerket Oscar: " Slik bør man i grunnen ha det hver ettermiddag", "Ja, hvorfor ikke", repliserer Terje og ser meget intervjuusk på objektet, etter at han hadde spisset en rekke blyanter.

"Hvordan startet det egentlig, det livet ditt, Oscar?" "Hva skal man svare på det. Ikke mere spennende enn andre liv sannsynligvis. Jeg fødtes i fotballbyen Fredrikstad i det Herrens år 1910, på et så originalt sted som "Blomsterbjerget". Har aldri funnet ut noe om navnet, skjønt stedsnavn er en av mine hobbies, så fikk jeg sagt det. Ikke husker jeg huset og ikke kommer det til å stå noe navneskilt der i den anledning."

"Du ble vel tatt med tang?" spør Terje. "Hvorfor sier du det?" "Du vet den treggheten" sier Terje. "Har du sporet noe slikt hos meg?" spør Oscar. "Ikke akkurat", sier Terje, "men jeg synes du sa noe slikt engang." "Vel, vel ", sier Oscar, " Tang og tang, fru Blom, men ut kom jeg iallfall med hodet først, og det har siden fulgt meg, altså det med hodet, som oftest har det vært i veien. Men med litt hodebry havnet jeg i medisinerne rekker, og smått om senn ble jeg en brukbar håndverker. Ja, du vet jo at "kirurg" betyr håndverker, det kommer av det greske "cheir " som betyr hand, og "ureigon" som betyr å gjøre, altså. "do it" gjør det med hånden, dvs: kirurgi.

"Du har alltid vært en "håndens mann", hvordan er det med "ånden", Terje ser søvning på intervjuobjektet og synes det hele ikke er særlig interessant, når det ikke dreier seg om fortausrestauranter og parkeringsbygg.

"Jo, ånden har all tid forfulgt meg på mange selsomme måter, og jeg drømte og drømmer fremdeles om å bli dikter. (det er ikke noe man blir, det er man, stemmen fra oven.) Der vil jeg henvise til en av mine opus utkommet på "Agderpostens FORLAG", hvor jeg forestiller meg den store artist i en selvforglemmende stund, og diktet slutter med som du vet, Terje, " at bare de store, de tore" og da veit du sjæl, som det heter på uforfalsket "Freksta".

Terje ser litt interrogerende på Oscar, hvilket ikke er så rart, for det hentyder til en tid hvor det omtalte dikt fantes i avisens spalter på samme tid som Terje var "henfaren" i studieøyemed, med andre ord, i en periode i Terjes liv hvor intervjueren befant seg kort og godt utenlands for en lengre periode, hvilket jo må beklages (fra intervjuobjektets synspunkt).

"Si meg en ting, Terje, får man bare ett glass", Oscar ser mildt bebreidende på den ellers så superbe vert, men en natts innsats i den heftige hotellsfære kombinert med søvndyssende ild og ditto Martell, etterlater en vert ikke helt på topp, så rart det enn kan høres.

Etter at Terje igjen har brakt balanse i situasjonen kommer det fra Terje, nærmest som en heading: "Hør her, Oscar, hvor mange har du tatt livet av?". "Tallmessing kan jeg ikke bringe noe, men særlig mange er det ikke", og det farer en umerkelig skygge over Oscars ansikt. I gamle dager sa man riktignok at god doktor ble man ikke før man hadde belagt en hel kirkegård. De tider er jo nu forbi hvis det kan være en trøst, det skulle jeg tro (litt usikker der), men vi har heldigvis andre måter å få erfaring på nu da.

"Men har du noen takknemlige pasienter", der spores stadig en viss form for "attack" fra intervjuerens side, sammen med et inkvisitorisk blikk direkte rettet mot Oscar. "Du spør så vanskelig", svarer Oscar rolig. Det er klart det må finnes noen takknemlige pasienter, skulle tro det, men man kan aldri være sikker. De har jo beholdt meg på ASA. Hvordan det skal tolkes kan jo bli et annet, for ikke å si et åpent spørsmål. Det hender jo at vi får noen pasienter fra Phønix, de er alltid så takknemlige, det er jo hyggeligere tross alt å havne på sykehus enn på p.....stasjonen. Misforstå meg rett, selv fra ditt utmerkede etablissement ser man jo de såkalte "outsidere", de vil alltid være et faktum som dessverre må regnes med, og da yter vi faktisk nesten like fin service som deg. De får fine flasker, riktignok går innholdet direkte inn i årene, og ikke via smaksorganene og litt trivielle etiketter med saltvann og lignende

smykker våre flasker (nokså fersk årgang), men de forskjellige hoteller har jo sine særegenheter og spesialiteter, som du vet". "For å hoppe over til noe annet", det antydes en viss liten undertone av vel skjult indignasjon "Er du en god Odd Fellow? Spørsmålet kommer som de andre, uten forberedelse for den intetanende Oscar. "Da må jeg svare både ja og nei, men kanskje mest ja. (Forhåpentlig.) Jeg liker alt som har med god Odd Fellow ånd å gjøre, men kan allikevel ut fra det siktepunkt, ikke si min mening rett ut om dette. Det er et så alvorlig spørsmål som selvfølgelig krever et nøye uttenkt og ikke minst alvorlig svar. Jeg tror jeg vil overlate til andre å svare på det, hvis de kan. Men så meget kan sies at forsøker man i det minste i hvertfall å leve opp til Nestekjærlighetens bud, og det er jo eldgamle sannheter, og det er meget, meget vanskelig, skjønt det burde jo være så enkelt og lett, så tror jeg man får fred i seg selv, men man må jo gjøre det i det stille, det er jo Odd Fellows egentlige våpenmerke, det må man aldri glemme."

"Verden i dag," fortsetter Oscar, " er jo en eneste sydende heksegryte fullt av et oppkok av allskens uøkologiske fanterier. Jo, det med forsøket er iallfall en begynnelse."

Terje ser på Oscar med sitt pokerhotellblikk og sier: "Du har altså begynt ". "Det har jeg", svarer Oscar, "men om det noensinne vil bære frukter, se det er et annet spørsmål."

"Hva tror du om fremtiden, og spesielt om vår egen loges fremtid?" "Ja," svarer Oscar, " først generelt om fremtiden, den er jo noe av det vanskeligste å spørre om. Terje Vigens fremtid, den er lys. Vårt fremragende embedsmannsutvalg med vår glødende OM i spissen borger for kvalitet, kortere kan jeg ikke si det. "Men er de ikke lært opp av sine forgjengere?" legger Terje til. "Jo, la meg tilføye," svarer Oscar, " riktignok er det et uomtvistelig faktum, men ethvert nytt embedsmannsutvalg har rett til å gå sine egne veier innenfor rammen av god Odd Fellowånd, og etter mitt ringe skjønn, uten et øyeblikk å glemme hva logen står for og med en hva jeg vil karakterisere selvutslettende respekt for de evige verdier som avspeiler seg i våre symboler og handlinger".

"Er du musikalsk, Oscar?" "Det skulle du ikke ha trodd hvis du hørte meg syngre", sier Oscar litt lurt, "men hvis du spør om jeg er glad i musikk, da vil jeg replisere: "Det er en offentlig hemmelighet og så får det bli med det".

"Du Oscar, i grunnen har jeg fått deg til å si mange pene ord om deg selv." "Vel, du er en bra psykolog Terje, det bør du vel iblant annet være i ditt yrke, hvis du skal lykkes i hotellbransjen, og det med hotell har du jo mestret "sånn utomordentlig" bra, og ikke bare det, du er jo en bra journalist hvis det skulle bli tider ----- nå det tror jeg dog ikke. Ditt verdensblikk skuer ned på oss "dødelige gjester". For ditt liv, Terje, er vel et "gjesteliv" hvor du i din " gjestehimmel" er en god "Allfadervert"."

"Du Oscar," sier Terje litt beskjedent, " er det du eller jeg som intervjues?" "Ja, si det", repliserer Oscar, litt behagelig henslengt etter en god sigar med tilbehør, " men hvorfor ikke slå to fluer i et smekk". Og slike fluer, og et slikt smekk, det må vel høres langt utenfor Terjenytt.

"Du Terje, er det ikke på tide vi gir oss?" Og det gjorde Terje. TERJE - OSCAR

Fadderbarn.

Oscar ble fadder til 3 nye medlemmer.

Den første var Åge Munch-Olsen våren 1969 som han ble kjent med gjennom sin eldste datter. Dessuten var faren og svoger til Åge medlem av logen. Den andre han ble fadder til, var naboen Arvid Sigvald Johansen. Han ble medlem i 1972. Den tredje var hans svigersønn Rune Tønning, som ble med i 1974.

15 års jubileumet 61 Terje Vigen.

Feiringen av Terje Vigens 10 års jubileum ble ikke gjennomført slik logen egentlig ønsket det. Derfor ble det satset på 15 årsjubileumet høsten 1974. Det ble gjennomført på logelokalet med en opptagelse. Bror Rune Tønning var resipienden. (Rune Tønning fikk senere 1. grad i Houston Heights i Texas våren 1975. Den ble senere godkjent av Stor Sire.)

Etter seremonien ble det gjennomført en stor fest på Arendal Rådhus med mange gjester. Brødrene Odd Axelsen og Audun Røynaas stod for alt som hadde med musikk å gjøre. Bror Peder Hvalryg var valgt til aftenens toastmaster. Eks OM Oscar Bernstein hadde komponert en hymne, som ble fremført av musikere fra Birkenlund Musikkorps ved bordet, like etter at UM hadde ønsket velkommen. Dirigent var bror **Audun Røinaas**, far til logens nåværende Storrepresentant, Jan Petter Røinaas.

Deretter fremførte Oscar Bernstein sin egen prolog, som gjengis her i sin helhet:

Det er dagen som er kommen

det er lys over tiden

det er viljen bak ord

det er gnisten som tenner flammen

det er jubileum

og derfor

Samle dere alle om tanken bak

medmenneskelighet

samle dere alle om gleden som gleder nesten

samle dere alle om: V e n n s k a p

Husk dermed det minste som måtte lide

husk dermed at godhet er aldri bortkastet

husk da for tid og evighet å ikke glemme

det største av alt: K j æ r l i g h e t

Velg å gå i spissen for saken

velg også å yte din skjerv uoppfordret

velg trøsten og gi den på det rette sted

velg frem for alt: S a n n h e t

Terje Vigen - sagnomsust - ble navnet

den gang for femten år siden

og er det noe som går så er det tiden

den iler og vi med den

og Terje Vigen, kjære venn, fikk nummer 61

og feires med futt og fart og vekst i

jubilate, jubilate

tonende fra vei og gate

i gamle Arendal by

det stiger, det stiger et sus mot morgengry

Det stormer i minnes tankemyriader

lytt nu logebror og gjest og alle

til denne spesielle lille kavalkade

jeg dere kalle.

For å gå rette på «sagen»

sa var det et navn, det er nok å nevne Hagen

vi minnes ham vår djerve bror

men det er også en Gustad og Espestøyl

ja denne trio var den solide ramme

om hvilken ble tent Odd Fellows lysende

flamme

i Arendal by

ja faktisk på ny

for ideen den la seg til å sove

og riktig mange år går

den tør historien vove

å fortelle

så derfor vil jeg melde

at om dette som er hendt

i skriftet ved kuverten

studer og ta imot læren

før desserten

om stormer og spenning og gleder og sorg

som ropes ut på Odd Fellows torg

Femten år hensvunnet og her er vi samlet

en del brødre som gikk der og famlet

og søkte og fant

ett eller annet i blant

Vi tenker tilbake

på de menn så høye og rake

i sitt Odd Fellows sinn

sto vakt så sterk og tro om Odd Fellows sak

og hadde det rette og sikre tak

på ånd og tanke

som fikk hjertene til å banke

«Intet eller alt, kravet som i Ibsen's Brand

Nei og atter nei

ikke den vei -

men, i stand til å handle litt som Terje

som vi alle vet hadde en ferje

Også vi rodde litt att og fram uten mål og

med

bar det avsted

som vi syntes uten kurs av og til

stundom for vi ganske vill

men motgang og kamp det måtte vi tåle

der fremme i gryet ante vi målet

Vi er samlet til festen

hvor gleden er hovedgjesten

*dog i ærbødighet og vemods stille tanke
vi minnes må de som ikke er tilstede
menn som oss som gikk her nede
hvor sakte sommervind hvasket ord sa milde
de forlot oss og det ble stille, så stille*

*Hvor venner går, skal venner møtes
og er det ikke deilig å erfare
en stor og vennerik skare
ikke bare
alene*

Oscar skrev mye, først og fremst poesi. Han var bl.a. en skattet leverandør til lokal avisa Agderposten. Men i Terjenytt kom der også prosainnlegg som dette:

Som dagene går. Ventetid.

I ti år har jeg latt meg utfordre. Ingen liten utfordring. Den er tredimensjonal, må vel karakteriseres som en stor utfordring.

Utfordringen(i det følgende kalt U) hadde sine visse særegenheter som vi skal berøre senere. Jeg går ut ifra at de fleste av oss i ett eller annet avsnitt av vårt liv møter en utfordring. Den kan være av kjøtt og blod eller f.eks. fra mineralriket.

Min var av stein. Solid norsk stein. Å nei forresten ikke helt solid og ikke bare av stein. Også litt trær og litt "måssa". Steinens beskaffenhet kan stort sett rubriseres under det velkjente blandingsstoff "raudfyll"(raumåll). Enhver med litt respekt for stein vet at raumåll er noe j ... skap, ligger inne i mellom ordentlig stein og oppfører seg uskikkelig i hageganger, som grenser opp til denslags. Plager dessuten entreprenører som skal sprengre ordentlig norsk grunnfjell, og er årsaken til mang en saftig ed med meget mer. Jeg skal ikke gå i detaljer. Det kan få de alvorligste konsekvenser for ens velvære.

I dette tilfelle var det grusgangen som stadig ble oversådd med beste sort raumåll til forargelse for meg hver gang jeg kom hjem fra arbeidet.

Raumållfragmenter ble plukket opp hver velsignete dag i ti år etter arbeidets slutt. Tålmodigheten tok også slutt. Det var blitt en kompulsiv tvangshandling (akkurat som enkelte har det med å se etter dører er stengt tre eller fire ganger før de går hjemmefra), jeg plukket tilslutt raumållpartikler i søvne. holdt på å skrive et dikt som ville lyde slik, iallfall, overskriften: "Fra min renplukkende raumållsgrusgang, ved en av dem" Livet ble etter hvert innviklet og innfløkt.

Knatten, en steinkoloss på ca 180 kubikkmeter stein lå der mellom garasjen og huset og ville vekk. I mine tanker: Pekte nese av meg. Jeg minnes en vise fra "good old days": Strø noen roser på den vei jeg vandrer". Jaggu sa jeg roser.

Når det gjaldt denne knatten, så må jeg si og innrømme at min hjerne på dette vesentlige punkt må ha arbeidet meget langsomt.

I Furustretet(Furuveien) hvor jeg bor, var samtlige naboer gjennom årene involvert. Hva gjør man med slike knatter. Jevne dem med jorden? Stein har Norge nok av. Men lage støttemur? Liker ikke støttemurer, slike murer skriker i naturen unaturlige sår de blør, jeg får vondt. Årene går, raumåll drysser, naboene har sine spesielle meninger, av egen oppfatning om dette eller hint. Til og med besøkende blander seg i koret.

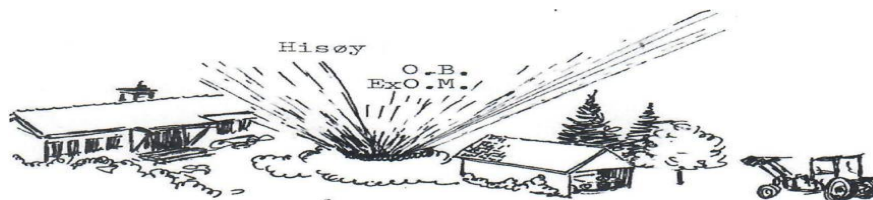
Lytter jeg til sangen? Både ja og nei. Kommentarer slynges ut, forsiktige, hviskende meningsfylte forstående øyekast veksles i samtaler av "knattemessig" natur.

Inntil, ja akkurat, inntil en sa passe høyt, vil ikke nevne navn: "Du har et pent hus, men stedets styggeste inngang." Den satt dypt inn i grasrota, nær sagt.

Det gikk på æren løs. Det er meget man skal tåle i tillegg til dagliglivets oppjagete stress.

Noe meget radikalt måtte gjøres, effektive krefter måtte komme inn i bildet, jo før jo heller. "Spreng den vekk", sa min venn entreprenøren. Han så gjorde.

*Det ble en pen inngang
og en stor flate foran
huset. Og nå har jeg
sådd. Jeg går og venter på
gress.*



Her er et annet innlegg som han hadde i Terjentytt:

Slyngrosen.

Her en vår skulle jeg binde opp en slyngrose i min have. Og gjorde under dette arbeid en eldgammel erfaring: Ingen rose er uten torner. Den skjønne slyngrose som dekker en grå sementmur, hadde torner som tigertenner. Det var umulig å binde den opp uten å ha tykke, sterke arbeidshansker på. Og enda fikk jeg uventede rifter.

For det hendte at den skjønnes uregjerlige, smidige klengskudd søkte feste på min ringe person - En fristes hårdt til å besvare slike inntrengende, meget merkbare tilnærmelser med visse parlamentariske uttrykk, som en Odd Fellow ikke burde ha hverken i sinn munn eller i sitt hjerte. Nei, her skal handles. Hvor store ens ord enn er, så omskaper de ikke en tornerose. Kom med øks og spade, den skal rothugges og ryddes ut. Jeg vil ha fred i min otiums have. Så sto jeg da foran slyngrosen beveget med en morderisk havesaks og lente meg på spaden. Den avsagte dødsdom ble ikke eksekvert.

Slyngrosen var for vakker. Og den hadde sin hjertegripende livshistorie. Med varme minners røtter vokste den ikke bare i havens muld, men i mitt sinn. Og hva var et stikk og en rift i huden å regne mot de skjønnhetsgleder slyngrosen hadde skjenket meg i mange år. Og – nærmere betraktet: Det er ikke bare blomsten, men selve tornen som er et naturens mesterverk (se bare nøye på den). Og den har også sin misjon i naturens husholdning.

En kan ikke elske slyngrosen uten også å elske dens naturige torner.

Det er verd et kapittel for seg.

Her kommer et typisk dikt av Oscar

De evige lys

Stjernene er de små lysglimt inne i oss selv

De er friheten i de ubundne tanker

Det er på det alter

du kan satse din tro på mennesket

Stjernene er de tindrende tårer

i en forjaget verden

som er falt i en forgyeves bønn

om tankeverdens evige gyldighet

Stjernene er de evige diamanter

som stråler sterke i tankemørket

hvor livsgleden brenner sakte ut

i den trette natt

Stjernene er de undere

som er over deg og meg

i dag og for alltid

får deg til å se oppad

mot den sanneste av alle sannheter

evighetenes altoppslukende symbol

25 års Veteranjuvelen 26.04.1978.

Ved taffelet holdt Oscar følgende tale:

Vår store maler, tegner og skribent, Kittelsen har tegnet et urgammelt troll, 1000 år gammelt må det minst være der det sitter og grunner på hvor gammelt det egentlig er, ja så gammelt er det blitt at det ligner en krysning mellom en god norsk malmfuru og gammel kongeeik.

Ja, det kan saktens grunne. Nå, ikke er jeg vel et troll og ikke så gammel at jeg behøver å tenke på min Odd Fellow alder, men et kvart århundre i Odd Fellow er jo tross alt noen år av bare gleder, parallelt med disse har jeg jo mitt arbeidsliv og mitt privatliv.

Så spør jeg meg selv hva har Odd Fellow vært for meg, og hva har jeg vært for Odd Fellow.

Den første del er lett å svare på. Odd Fellow har vært alt for meg. Dens filosofi basert på årtusener gamle sannheter, som er evig gyldige, er så inngripende i sin alltid unge spenstighet og dens ideer nærer vår ånds marg med stadig ny saft.

Tankene i hele Odd Fellows, jeg hadde nesten sagt lære, er så vidtomspennende, så dynamisk, så erkjennende, så varm og allmen-menneskelig, at har du først loddet noen av dens tankedybder og mottatt dets ekko, blir du stående der fascinert og beundrende. Beundrende og imponert fordi du ikke finner noe du kan angripe, men som du må absorbere og godta av hele din styrke.

Vennskapet, som med årene blir mere inderligere, kjærligheten som blir enklere og varmere, sannheten som du nærmer deg med ærefrykten for livet. Når jeg i aften har mottatt veteranjuvelen er det utelukkende fordi mitt medlemskap i logen har nådd de 25 år, det er ingen spesiell utmerkelse eller utholdenhetsmedalje. Det er en markør på Odd Fellow livets vandring.

Mange ganger har jeg stanset opp på den vandringsveien og sagt til meg selv:

Jeg stakkars lille menneske som står der og ser både oppover og nedover den veien og til siden for den saks skyld. Glem alt rundt deg og dvel noen øyeblikk i meditasjon og taushet i Odd Fellow's tankeverden. Og da ser jeg og sier jeg: Hvor heldig var ikke nettopp jeg som fikk den usannsynlige glede og vokse meg stor og Odd Fellow sterk sammen med brødre som Eirik Gustad, Olav Espestøyl, Jonas Line, Harry Lindegård og Jahn Senum og mange, mange flere, som i vår pionertid manet oss til felles kamp og innsats og, takket være de jeg nyss har nevnt, brakte det hele i havn. Jeg må også nevne og ikke glemme DDSS Hagen som satt øverst på tronen.

I skyggen av disse ble jeg oppdratt til å bli en Odd Fellow slik som jeg ønsket å være og alltid må håpe å bli. Det jeg selv har bidratt med er bare små lette avner som vinden forlengst har båret vekk, men min trang til alltid å fremme den gode sak vi alle arbeider for, har alltid levet inne i meg. Selv har jeg etter min ringe oppfatning alltid søkt å være tjenende, og selv om min innsats ikke alltid har vært så positiv som jeg selv har ønsket den skulle være, det kan ha vært mitt spesielle arbeide som har hindret meg, har jeg dog dristet meg til å si: Du har vært tilfreds med ditt Odd Fellow liv hittil. Og jeg har konstatert at jeg har fått evige venner, kjære gode brødre, som jeg vet bare vil meg vel. Odd Fellow Ordenen har bredden som er skapt til å bære, bære oss frem i våre beste tanker i våre beste handlinger, frem til en eller annen form for erkjennelse.

Det har vært stunder i logen hvor det har senket seg en fred over oss hvor vi innerst inne har følt en lykkestund, en befrielse, jeg er sikker på at slike stunder har vi alle opplevet. I slike øyeblikk føler man kanskje noe bortimot forjettelsen. Jeg satt og tenkte på det da jeg forsøkte å forme noen ord for denne stunden, og jeg kom da til det resultat at det kunne være passende å avslutte med å lese opp et eget dikt som kanskje passet for høvet. Det er sikkert mange som kjenner det, men allikevel.

Det heter:

Din dag i livet.

Det rørte seg et sted
en stille bølge
et sukk ved en strand
en enslig måke
fanget inn i stråler
fra en synkende sol i hav
var det din dag

Der sto du og speidet
speidet etter en lengsel
og følte bare sakte sus
en langsom strøm av sitrende tankestreif
i nuet
Kom du min dag
og favn mitt livs attrå

*gi meg storlyset i lengtende tanker
svar meg ennu før glemsel har dekket min
panne*

*og knuget meg ned i det visnete løv
Jeg myser mot dagens uro
og metter mitt livs jag med brus av en
vårbekk*

*og nikker mot lette gleder og sukker
og tenker som alltid bestandig
Dette er din dag i livet.*

*Så vil jeg bare takke for denne høytidsstund som logen har gitt meg og be mine brødre reise seg
og heve glasset til en skål for vår kjære loge Terje Vigen. Oscar*

Slutten av 1970 årene.

Denne buketten kunne en finne i Terjenytt. Her skriver tegneren, Thorleif Bredesen, at likhet med kjente personer er tilfeldig. Dog viser tegningen hans ansiktene til 5 meget sentrale Eks OMer fra 1970 tallet i Terje Vigen, nemlig Foran Jahn Senum (OM 1972-74) og Arne Mosberg(OM 1975-77)
Bak: Oscar Bernstein(OM 1970-72, Harry Lindegaard (Storrepr. 1970-78) og Thorleif Bredesen(OM 1974-75)



Dette ble starten på en periode med mye Odd Fellow arbeid.

1978



var et stort år for Odd Fellow Ordenen på Sørlandet og for Oscar Bernstein spesielt.

23. august ble han valgt til den nye Storrepresentanten for loge Terje Vigen.

En måned senere, 22. september, ble så leir nr. 14 Sørland stiftet og Oscar ble valgt til leirens første YP.

Han komponerte og skrev teksten til leirsangen. Se vedlegg 3.

Året før var det startet Broderforening i Grimstad, og Oscar var ivrig tilhenger for at en ny loge skulle se dagens lys. Som leder av nevnd for logens Styrkelse og Ekspensjon ble nå dette arbeidet enda mer sentralt for ham.

1979

Dette året startet med en meget lei situasjon, idet vår OM Svein Svendsen ble alvorlig syk.

Fra og med første møte i februar måtte vi klare oss uten ham. Det var selvfølgelig mye å gjøre ved at den høsten skulle vi være moderloge for ny loge i Grimstad, samt at logen først skulle feire sitt 20 års jubileum.

Den 7. juni 1979 hadde vi embedsmannsmøte på hytta til Oscar Bernstein. Telefonen ringte og Paul Oddvar Svendsen kunne fortelle at hans far var død.

20 års jubileum i Terje Vigen.

Oscar fungerte som Fung. Eks OM på festlogen ved 20 års jubileumet for Terje Vigen 1979.

OM hadde bestemt at "gamle" embedsmenn skulle bekle stolene.

Olav Espestøyl var OM, Harry Lindegaard var UM, Jahn Senum Sekretær, Jørgen Pedersen Kasserer, Harald Tønseth Skattmester, Kapellan Trygve Lyngdal og som CM Arne Mosberg.

Oscar holdt følgende tale ved taffelet:

«På de eldre brødrer, ja, også de yngre brødrer vegne takker jeg hjertelig for de varme og velvalgte ord bror OM ved vanlig retorikk og rutine uttalte. Det hersker en minnenes vemodige historiesus over vår forsamling i kveld, som stemmer til en egen dypfølt høytidsstemning. Det var meget i OMs tale som hadde sterke røtter i var tyveårige fortid, røtter hvis tre Odd Fellow har plantet i Arendal by. Må det blomstre i logens ennu unge vår, og bære gode frukter i logens sommer.

Tyve år, hva er det og hvor mye er det. En veistopp, hvor du ser deg rundt, betenker deg, tørker din pande, går videre, et nytt utgangspunkt, en ny soloppgang som gir livet glød og varme, en ny dag. Hverdagen river seg ut av stemningen, men her inne får tankene dine ny mening, når de gamle og ærverdige logeord belyser den menneskelige adferd. Vi har så meget å hente i logen og så meget alle i sær å takke logen for. Den fornyer oss ved hvert logetreff. Den er en oase i vår hverdags ørken, en kilde til stadig ny inspirasjon for tankens ånd. La oss aldri glemme kilden. La oss glede oss ved dette midtpunkt i vår tilværelse, i den henter vi om og om igjen var ånds gjenfødelse.

De unge i logen har en arv å bære, de gamle i logen har en arv å bære. La oss sammen fortsette å bære vår arv frem til de høye idealers vei, som vår Orden har stukket ut, nå dem, se det er vel få gitt, om noen. Men vi bærer gleden over vår loges fremgang med oss og med fremstrakt hånd og åpent visir, kan vi se logens fremtid rett inn i øynene og si: Her er vi, her kommer vi, befall, og vi skal lytte og lære. Og målet, er broderkjede rundt hele vår jord, ikke bare som utopi, men en realitet».

Bror Oscar 70 år 27. august 1980.

Logens embedsmenn og Eks OMer besøkte Oscar hjemme i hans hus på Hisøya. Jeg som var logens fungerende OM, overrakte gaver og holdt da denne talen til ham:

Kjære Oscar!

Vi har troppet opp en gjeng fra logen for å gratulere deg på denne dag, dessuten vil vi også gjerne takke deg for din innsats i logen så langt. Sist, men ikke minst vil vi takke deg for hva, du har betydd for oss personlig. Nå er det altså din tur til å få pokalen. Det er nesten utrolig at du er 70 år. Det vises i hvertfall ikke på deg. Etter hva vi kan se, er du sprek som aldri før.

Du sa den gang (26/4 - 78) du fikk 25 års veteranjuvel i logen at du fikk den utelukkende fordi ditt medlemskap i logen hadde nådd de 25 år. Men dette er ikke helt riktig. Det heter at veteranjuvelen tildeles brødre etter 25 års aktivt, medlemskap i Ordenen. Og sannelig har du vist aktivt medlemskap: La oss høre: Kass 1962 – 63, UM 1968 – 69, OM 1970 – 71, Fung. Eks OM 1972 - 73. Storrepresentant fra 23/8 -78.

Og inni mellom alt, dette har du vært organist, noe du rett som det er stiller som, den dag i dag om det trengs. Dessuten har du deltatt i adskillige nevnder.

På samme måte som det er med veteranjuvelen er det også med denne pokalen. Et aktivt medlem av vår loge får den når et rundt år passerer. Det er dessverre slik at en del aktuelle brødre ikke har fått pokalen.

70 år, Oscar, og 25 års veteranjuvel. Logen har enda en gave til deg, som du vet. Fra 1. sept. slipper du å betale medlemskontingent. Du er den tredje som har oppnådd det. Fra før er det, bare skipperen og skreddermesteren som har fått det privilegium. Vel bror, Oscar, logen takker og gratulerer deg hjerteligst. Det sittende embedskollegium sammen med logens Eks OMer vil også gratulere og takke deg på denne dag. Vi vil gjerne gi deg dette lille vikingskip og håper at det vil få en liten plass i dette skjønne hjem.

Vi valgte et vikingskip, ikke for at det skal lede tankene ad historiske veier. La oss heller si at det er det synlige bevis på takknemlighet fra dine skipskamerater på livets hav. Vi er alle i samme båt i dette opprørte hav. Vi takker deg alle for den hjelp og støtte du har vært for oss, og vi regner med at du enda i mange, mange år skal være den gode venn og bror du alltid har vært. Gratulerer med dagen og lykke til i fremtiden!

4. Vårt nye hus.

Høsten 1979 ble arbeidet med å få et Odd Fellow hus i Arendal intensivert. OM utnevnte den husnevnda som skulle vise seg som den nevnd som sørget for at vi fikk vårt eget hus. Det ble selvfølgelig et stort arbeid, sammen med det øvrige Odd Fellow arbeid, også for embedsmannsutvalget. Bror Oscar var naturlig nok et sentralt medlem også her, gjennom hans embede som logens Storrepresentant. Da det ble klart hvilket hus som var aktuelt, ble det fra starten av året 1981 satt i gang et intenst arbeid med å skaffe kapital til huset. Medlemmene av embedsmannsutvalget arbeidet med å skaffe låneavtaler à kr. 5.000,-. I perioden 04.02. – 10.02.81 ble det ved personlig eller telefonisk kontakt skaffet kr. 405.000.- Av disse skaffet Oscar Bernstein 10 personer som garanterte for kr. 50.000,-

I tillegg stilte Oscar et orgel til disposisjon. Ordet LÅN skulle stå i anførselstegn sa han. Det ble til at orgelet ble gitt til logen til odel og eie.

Oscar Bernstein ble av OM pålagt å ha kontakten med leiren, DDSS og Storlogen når det gjaldt huset. Noe han gjennomførte til alles tilfredshet.

Ved innvielse av vårt nye hus i september 1982 var Oscar herold for syd.

Han underholdt med musikk på vårt nye piano.

I Terjenytt nr. 3 i 1981 finner vi følgende innlegg fra Oscar Bernstein:

VENDEPUNKTET.

Vi lever i en merkelig tid. Noen kaller den en vanvittig tid. Jeg aner et slags Ragnarokk, mens andre forsøker å se det lyset i vår tilværelse. Midt oppe i hele verdensmaset skjer det "merkelige" ting. Etter mange års ønsker og "frem-og- tilbake- diskusjoner" og tildels "på nære nippet" ble det et virkelig Bingo, og vårt Bingo er: Eget Odd Fellow hus i Arendal i dag som en realitet. Og dette skjer mens vår lille jord snurrer og snurrer, den ser seg ikke rundt engang, men sier i snurrende stund: "Nei, jasså, dere har endelig greid det, ja, ja, lykke til, jeg får snurre videre". Og mens vår Moder Jord snurrer videre (Gudskjelov) stiger det en følelse av en usigelig deilig lykke over oss. Det er en følelse av andakt i en slik stund.

Midt i jobbedugnaden, tvers igjennom støv og skitt, støyping, stein, jord og sand, skinner Odd Fellow solen på sitt mest praktfulle, og den varmer alle våre brødre, ikke bare på dem som står i brodden og har ansvar for framdriften, men på oss alle. Følelsen er å ta på i ordets egentlige forstand. En ekte glede, utkrystallisert i en "non-stop"-higen Etter vårt eget hjem, som også våre søstre har gått helhjertet inn for, en gledens fellestanke med vyen langt inn i framtiden. Og stort må dette være å bygge i flokk, bygge det selv, som det heter i sangen. Den spontane oppslutning i seg selv er en drivkraft som må føre til gode resultater. Våre slumrende krefter er vekket til dåd, og vi har passert en epokegrense:

VENDEPUNKTET får vi kalle det.

Og som ikke dette var nok, og det var vel også det jeg hadde i tankene, så står vi på spranget til å danne Broderforening nr. to i vår loge lokalt. For dem som ikke er orientert, vil følgende være en pekepinn.

I møte for Nevnd for logens Styrkelse og Ekspensjon, ble det 3. mars 1981 bl.a. vedtatt følgende: "Det var enighet om å dele vår loge TERJE VIGEN og danne en Broderforening og dermed ny loge, spesielt når vi om kort tid ville få vårt eget hus".

Jeg kan meddele at interessen for å danne Broderforening og dermed ny loge synes å være positiv. Det har allerede meldt seg flere som ønsker å delta aktivt i den nye Broderforening. Som brødrene sikkert kjenner til, trengs det ti Odd Fellows for å danne Broderforening og tyve Odd

Fellows for å danne ny loge, se forøvrig § 23 og § 6 i "Lov for Odd Fellow loger".

Jeg minner fremdeles om at de som måtte ha interesse av å være med i den nye Broderforeningen melder seg til loge Terje Vigens Storrepresentant. Det kan videre meddeles at de første møter sannsynligvis vil bli holdt en gang i måneden, og da en time før et møte i vår loge.

Med dette ønsker jeg vår loge og vår Orden alt mulig godt for fremtiden, og ikke minst det nye embedsmannsutvalg, det får en historisk gjerning å utføre.

På vegne av de fattige.

Høsten 1982 skrev Oscar dette innlegget i Terjenytt:

I 1980 fikk "Mor Theresa" Nobels fredspris. Sjelden har vel en stort sett samlet Verden vært enig i riktigheten av denne tildeling.

Vi nærmer oss et års slutt. Meget er hendt, mye usikkerhet preger verdensbildet. Selv om mitt dikt som kommer nedenfor, før har vært offentliggjort, synes jeg det faktisk har større aktualitet nu enn noensinne. Hun uttalte: " Jeg kommer på vegne av de fattige". Jeg har derfor kalt diktet det:

Jeg kommer på vegne av de fattige.

Et bitte lite menneske

i et ublidt jordeliv

av utseende som en rynket furu

i en verdensstorm

hvor vinden fryser velmente tanker

til kold følelseløs krystallis

Gjeringen på det godes alter

kanskje bare dråper

i et hav av nød

men ikke unyttig

for hun eksponerer sannheten

hun er de eviges eksempel

*Mens desemberkulde blekner håpet
maner godviljen oss til ettertankens
resignasjon*

Et blaff i mørket

*Kanskje gnisten nærer en voksende ild
som kunde lyse foran vår hjertedør*

Glede de gamle tanker

tenne velviljens lysende kjerter

Ærer de kjempende på Panasset

ærer de varme av hjertet

ærer menneskeåndens opphøyeste renhet

ærer de varme øyne i det rynkede åsyn

for hun bærer fred til våre hjerter

V. Loge nr. 107 Torungen.

Og dermed var Oscar i full gang med det som skulle bli hans store innsats for Odd Fellow Ordenen i Arendal og skulle gjøre hans navn uløselig knyttet til loge Torungen og vil for alltid være det. Han "går igjen" når det gjelder vår loges tilblivelse og utvikling. Han ble vår loges far.

På logemøtet 11. mars 1981 kunne han fortelle at Nevnd for logens Styrkelse og Ekspensjon hadde hatt møte, og var enstemmig kommet fram til at tiden nå var moden for en ny loge i Arendal. Undertegnede, som var logens OM, kunne fortelle at denne opplysningen ble gitt i full forståelse med embeds-kollegiet.

Nevnte møte i nevnda fant sted hjemme hos Oscar Bernstein tirsdag 03.03.1981 kl. 1900.

Foruten verten var Jahn Senum, Thorleif Bredesen og Arne Mosberg til stede. Møtet ble ledet av formannen og Jahn Senum fungerte som Sekretær.

Referatet forteller bl.a.: "Spørsmålet om å dele logen og danne en Broderforening i Arendal ble diskutert. Det var enighet om at tiden var moden til å gå til et slikt skritt, spesielt nå som vi om kort tid ville få våre egne lokaler."

I referatet heter det også:

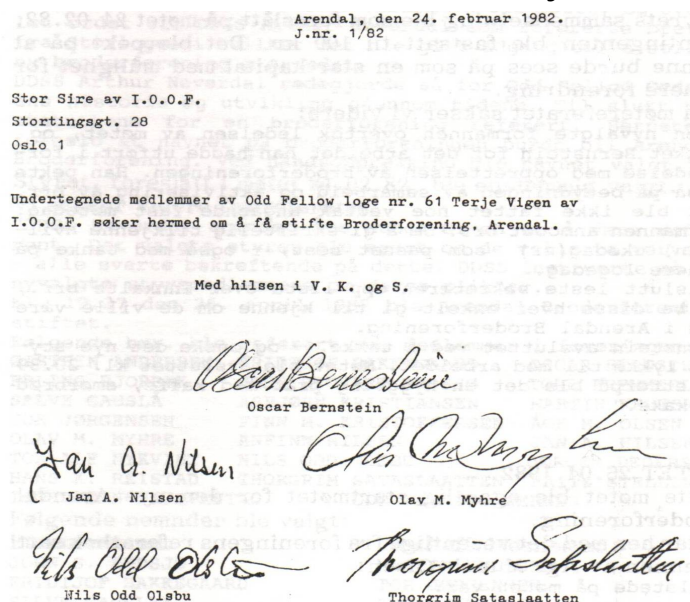
"Med tanke på å danne ny Broderforening ville det være ønskelig at de av brødrene som kunne tenke seg å være med, melder seg til logens Storrepresentant ---"

I logemøtet 23.09.1981 kunne så Storrepresentant Oscar Bernstein redegjøre for planene om en ny Broderforening i Arendal.

Han ba de brødrene som var interessert, å ta kontakt med ham på ettermøtet. Høsten 1981 fant det sted en rekke uformelle samtaler om dannelse av ny Broderforening i Arendal. Sentral i samtalen var hele tiden Storrepresentant Oscar Bernstein. Først onsdag 24. februar 1982 kl. 17.00 fant det første formelle møtet sted, i det Bernstein hadde kalt inn 4 brødre som hadde sagt seg villige til aktiv hjelp for å danne en ny loge i Arendal.

Møtet fant sted i Frimurerlogens lokaler i Vestregate, og følgende 5 var til stede:

Oscar Bernstein, Jan A. Nilsen, Olav M. Myhre, Nils Odd Olsbu og Thorgrim Sataslaatten.



Et forslag til styret for Broderforeningen ble vedtatt og som konsultativt medlem av styret ble Oscar Bernstein foreslått. Det var klart at 26 brødre fra loge nr. 61 Terje Vigen hadde ytret ønske om medlemskap i en ny Broderforening i Arendal. En oversikt over disse ble lagt fram.

Det ble også klarlagt at det ikke var aktuelt å starte ny loge før inneværende embedsperiode var over.

Det ble vedtatt å innkalle til stiftelsesmøte mandag 15. mars 1982 kl. 19.00. Søknaden, gjengitt til venstre, ble vedtatt sendt til Stor Sire.

Møtet 15.03. ble av forskjellige grunner,

ikke stiftelsesmøtet for den nye Broderforeningen.

Innkalling var sendt de brødrene som tidligere hadde tilkjennegitt at de var interessert i å arbeide for en ny loge. Kopi av innkallingen var sendt DDSS Arthur Neverdal.

Storrepresentant Oscar Bernstein ledet møtet. Åge Munch-Olsen ble valgt til referent.

Referatet er plassert som nr. 1 i Broderforeningens møteprotokoll.

Det ble vedtatt å danne Arendal Broderforening. Styrets sammensetning ble som foreslått på møtet 24.02.82. Kontingenten ble fastsatt til 100 kr. Fra møtereferatet sakser vi videre:

"Den nyvalgte formannen overtok ledelsen av møtet, og takket Bernstein for det arbeidet han hadde utført i forbindelse med opprettelsen av Broderforeningen. Han pekte også på betydningen av samarbeid og aktivisering av brødrene. Det ble ikke fattet noe vedtak angående fast møtedag. Formannen anmodet brødrene om å gi skriftelig tilkjenne hvilke(n) ukedag(er) som passet best, - også med tanke på senere logedag.

Tilslutt leste sekretæren opp lista over innkalte brødre, og ba hver enkelt gi til kjenne om de ville være med i Arendal Broderforening.

Bernstein avsluttet ved å takke, - og ønske det nye styret lykke til med arbeidet."

Det endelige stiftelsesmøtet ble holdt 26. april 1982. Det var bror Oscar som åpnet møtet og ga ordet til DDSS Arthur Neverdal som stod for selve institueringen. Navnet ble Arendal Broderforening etter bror Oscars forslag. 23 brødre erklærte at de ville være med i Broderforeningen.

Styret ble som tidligere valgt. Den valgte leder, Olav Magnus Myhre, ledet resten av møtet.

Arbeidet med å lage ny loge i Arendal var dermed i full gang. Det var bred enighet om at ny loge ikke skulle se dagens lys før etter embedsperioden 1981/83. Mange av brødrene i foreningen var også veldig aktive i moderlogen.

1. SÆRLOV.

Arbeidet med å lage særlov til den nye logen startet på møtet 27.09.82 idet formannen

refererte at styret hadde nedsatt en nevnd for særlov. Nevnda bestod av: Oscar Bernstein, John Endsjø og Erling Bjorbæk. Den 14.02.83 ble forslaget til særlov lagt fram for medlemmene. Hver enkelt fikk en kopi og det ble bestemt at loven skulle behandles på aprilmøtet. Dette ble gjennomført og den 18.04.83 kunne særloven enstemmig vedtas, slik nevnda hadde foreslått den.

En komité bestående av EksOM Oscar Bernstein, Egil Bøe og Odd Werring Werner gjennomførte et revisjonsarbeid, som ble godkjent og gjeldende fra februar 1994. Revisjonen var i "alt vesentlig oppjusteringer for å være mer tilpasset vår loges måte å drive på."

2. Valg av embedsmenn til den nye logen.

Den 22.11.82 fortalte formannen at foreningens Nominasjonsnevnd bestod av Broderforeningens to Eks OMer: Oscar Bernstein og Jan A. Nilsen. Nominasjonene til den kommende loges embedsmenn ville være i mars- og aprilmøtet med valg i maimøtet. 11.03.83 la Nominasjonsnevnda fram sitt forslag. Ingen endringer fant sted underveis og den 16.05.83 fikk vi følgende enstemmig valg:

OM OLAV MAGNUS MYHRE, UM NILS ODD OLSBU, SEKRETÆR THORGRIM SATASLAATTEN
SKATTMESTER FINN MØLLER KRISTOFFERSEN og KASSERER FRITZ STELLER.

Oscar Bernstein ble den nye logens Storrepresentant og Jan A. Nilsen ble Fung. Eks OM.

3. Valg av chartermedlemmer.

På møtet 16.05.83 ble Chartermedlemmene valgt. Finn M. Kristoffersen foreslo at de fem brødre som den 24.02.82 vedtok å sende søknad om godkjenning av stiftelse av Arendal Broderforening, ble valgt. Følgende ble dermed valgt enstemmig:

OSCAR BERNSTEIN, JAN A. NILSEN, OLAV M. MYHRE, NILS ODD OLSBU, THORGRIM
SATASLAATTEN

4. LOGESANGEN.

Det ble fort klart at den nye logen har en egen husdikter. Et stort bevis for nettopp det er logesangen. Både tekst og melodi er av Oscar Bernstein. Han hadde ment å lage melodien - overlate den til logen i håp om at en annen kunne lage tekst til den. Heldigvis følte ingen andre seg kallet til dette, og det endte med at han selv lagde teksten. Ved det kan vi bare konstatere at logen virkelig har fått en juvél som gir brødrene en opplevelse hver gang den synges. Her er teksten:

1
Se Torungen fyr der det hever sitt bryn
i storm og i stille mot hav,
og stolt viser vei
og leder vårt syn
gjennom mørke og livets kav.
Og lyset som leder er Odd Fellows vei,
det skinner for deg og for meg –
vi tror på vår neste
og vil ham det beste.
Brødre vi er i dag.

2
Så knytter vi vennskapets
kjede her sør
og smir den med varmende hånd
til alle på jord - vi roper de ord:
Hør om Ordenens mektige ånd.
La brorstankens manende kraft i ditt sinn

da pløye din glede her inn.
Nu tenn i ditt hjerte
en lysende kjerte
Evige vennskaps sang.

3
Odd Fellows vi er og vår
kjærlighets pakt
den grenseløs er i seg selv.
For sannhetens sak står vi nå på vakt
under evige stjerners veld.
Så syng nu min bror
på din Odd Fellow vei
og tanken blir lyset for deg.
Å tro på sin neste for deg blir det beste
til brødrenes velbehag.
Vennskap, Kjærlighet og Sannhet.
S A N N H E T

Hele komposisjonen gjengis som vedlegg 2. Her er melodien:

"Sangen" OSCAR

I se Tor-un-gen fyr det det he-ver sitt byrn i stor
 stil-le mot hav og stolt vi-set-vei og le-der vårt pyr
 mæt-ke og li-vets kav. Og ly-set som le-der er Odd Fel-lov
 skin-ner for deg og for meg. Vi tror på vår nes-te og
 vil ham det bes-te Brød-re vi er i - dag. II Så kny
 venn-ska-pets kie-de her søt og smir den med vat-men
 er og vil Kjar-liq-het på det gran-se-løs er i
 Til al-le på jord vi ro-per de ord om Or-de-nens mek-
 For sam-he-tens sak står vi inn på vekt ^{under} - vi - ge stjer-
 and. La brors-tan-kens ma-nen-de kraft i ditt sinn pløy-e din
 ved så syng me min bror på din Odd Fel-lovs vei tan-ken
 inn. Nu tem i ditt hjer-te en ly-sen-de kjer-te venn-ska-pets
 ieg Å tro på sin nes-te for deg blir det best til brød-re nes
 sang Odd- Venn-skap Kjer-liq-het og Sam-
 hag

Emc Noteblokk nr. 7042

Bror Oscar skrev nekrolog i Terjentytt da et av hans "fadderbarn" døde

5. IN MEMORIAM.

Uventet, både for slekt, venner og ikke minst brødre i vår loge, døde Arvid Sigvald Johansen 23.04.83. Her følger bror Arvids data, og så fortsetter Oscar: Bror Arvid var en hedersmann, ikke bare som mangeårig kaptein i handelsflåten, hvor han gjorde en helhjertet innsats som jo er allment kjent, men også innenfor vår broderkrets hvor han var respektert for sin renslige ferd og gode medmenneskelige egenskaper. Etter at han sluttet som kaptein, var han konsulent og kursleder i Rederforeningen i Aust-Agder i en periode. Dernest sikkerhetsoffiser på Statfjord A. Han var en stillfarende mann, laget ikke noe blest om seg, men vant seg ettersom man ble kjent med ham, en god mann for sin hustru, en omtensksom og god far for sine barn, en god venn med en hjelpsom hand og en fin nabo. Som hans fadder i logen og hans nærmeste nabo i mange år, fikk min familie og jeg spesielt sterke tilknytningsband til bror Arvid, som gjør savnet etter ham særdeles sterkt.

Vi deler sorgen med hans etterlatte, og lyser fred over hans minne.

Bror Oscar.

6. Institueringen. 28. Oktober 1983.

Selve institueringen fant sted i logesalen i Odd Fellow Huset, Stintaveien 9, fra kl. 16.00.

Taffelet var en etterfølgende gallamiddag m/damer som fant sted på Strand Hotell, Fevik, fra kl. 19.00.



Kl. 16.00 åpnet Storlogen dørene til logesalen til den høytidlige institueringen av loge nr. 107 Torungen, og overrekkelse av **FRIBREVET** til den nye logen ved **CHARTETERMEDLEMMENE:**

Bak:

Nils Odd Olsbu

Olav M. Myhre

Thorgrim Sataslaatten

Foran:

Oscar Bernstein

Jan A. Nilsen

7. Organist i Torungen.

Foruten å bli innsatt som logens Storrepresentant ble Oscar Bernstein av OM Olav M. Myhre også innsatt som organist. Dette var han i hele 3 perioder, til høsten 1989.

8. Prologen ved taffelet

OSCAR BERNSTEIN skrev prologen og leste den selv ved bordet.

Høre I alle:

La det høyt gjalle
fra verdenshjørner fire
og da bli're
med toner så sterke
markert det kjempeverket
som atter har skjedd
at et nytt kjedeledd
er smidd i vårt distrikt
er ordet så rikt

som talte til oss
om å bygge en kjærlighets bro
så nå er vi to
i Arendal by
så la det lyde til morgengry
en ny loge til landet er lagt
og det være sagt:
Vi ga hverandre vårt hjerte
og lærte
at det sprutet hellig varme

fra vår åpne Odd Fellow dør
her sør
og hvis du spør
så hør
som seg hør og bør
At vi meningsfylt maste
og kjaste
og av og til raste
for det vi satte så høyt
vi startet en brøyt

for det vi var nøyt
og jorden vi pløyet
i vårens vorden
til ære for vår kjære Orden
var sunn og god
og den modne jord
ga plass til to.
Frøet vi sådde
og frem vi nådde
ble til den 107-ende
derfor er vi samlet her
den 28-ende
og vel er det sagt,
men ikke for mye
å tiljuble loge
nr. 107 Torungen den nye
Torungen, fyret der ute
mange ganger besungen
har gitt navnet til
den nye logeungen
den pleies skal
som småbarn de fleste
med vanlig ømhet
og til Ordenens beste
Torungen vil lyse
som vårt idol
og mane frem til
kjærlighetens symbol
som er våre drømmers merke
for vennskap, sannhet
og gjør oss sterke.
Dagen i dag er en verdig dag
Odd Fellow samlet i festelig lag
ikke en hvemsomhelst dag
vekk fra tidens evig jag
men i gledens store appell
til oss selv
I dager og netter så lange
lyder de evige minnenes klange
strømmer som et ekko
gjennom Odd Fellow stue
her vi benket til bords er mann og
frue

Vi lyttet til vår Ordens røst
og det var for oss en trøst
at lyset det ga oss
denne høst
var Torungens skinn
gjennom nattehavet
splittet mørket
i menneskehavet
og skjenket Odd Fellows lysets gave.

En gave til vår broderverden
en del ting å ta med på ferden
når bror står ved bror
er tanke og gleden så stor
at vi må rope det ut
over det ganske land
her vi samlet er på Strand
At i Arendal er vi no

mannsloger to.

Så frøet vi sådde
skal være en takk fra oss
til dem som kastet loss
i spissen sto
og ga oss loge nr. to
men, må jeg be
med Henrik Ibsen er vi jo 3
og med Fortuna er vi fire
her på det lokale Bierget
det vil vi forsverge

Så der vi går, søster og bror
vi plantet her
i Odd Fellows spor
hvor det gror og gror
for alle dage
i Ordenens veldige hage
Og, hvis vi en stund formår
å glemme heltene
og verden utenfor
her vi går og står
skal vi atter en gang
syngte gledenes sang
sette de rette i høysete
der trengs ikke å lete.

Så hvis det heretter vanker
noen strøord om hint og dette
før vi er mette
sånn smått om sent
så er det ialfall godt ment.
Vi gamle står
med en fot i fortiden
med den andre hilser
vi fremtiden siden
det skal mange ganger
litt mot til
å mane frem den rette profil
Men hvis vi lytter til
er det ikke levnet tvil
om at følgende skjedde
som ga oss det nye
kjedeleddet.

Det nevnes skal i fleng
at en bestemt femmanns gjeng
med Storlogen korresponderte
og tillatelses brev arriverte
en Broderforening
seg nær sagt formerte
og det helt store presterte
ledelsen vi derfor gratulerer
som hittil best håndterer
Torungen gjennom den gode
seilas moverer.

Og til moderlogen en hjertens takk
loge Terje Vigen
som oss hjalp og rakk
en varmende hånd
i beste Odd Fellow ånd
til vår Broderforening

ga livet mening.

Men først av alt
til våre Storlogevenner
våre tanker vi sender i kveld
under stjernenes veld
og en takk som rekker så langt
og betyr så mangt
i fra ifjor da DDSS vår
Broderforening instituerte
og oss mektig inspirerte
til våre verdige
Storlogerepresentanter
hele seks i tallet
lot seg kalle
og som sant er
skaper en egen glorie
om denne dagens historie.

Men glemmes må ikke
våre skjønne kvinner
hvis make vi neppe finner
uten dem
var vi på alle vis fortapte
hadde sittet her
og vært forgapte
Vi hilser fra øst og
fra vest, fra syd og fra nord
som dels kort dels langt
på reisen hit for
en vennskaps takk
fra fjern og nær
vi bringe vil til hver især
som beriker vår aften
og gir oss kraften
som et styrkende streif
av varmende sinn
gir oss vårt motto:
"Se lengre og dypere inn"
Brorskapets sterke ånd som rekker
for oss skal være en vekker

Alt som stråler og varmer
i høstlige daler
skal utkrystalliseres
i disse saler

Og når Odd Fellowtanken
i livets kveld
har gitt oss andre
og deg selv
hjertenes hjerte
og gledenes glede
så hør alle
som her er til stede:
Kan vi ønske oss noe bedre?

Derfor vi hever vårt glass
det er på sin plass
og skåler for Ordenens
lykke og fromme
og dermed er prologen omme.

VI. Ettermøteprotokollen.

1. Ettermøteprotokollen.

Ved en anledning ble det arrangert en fisketur der 3 båter og 5 brødre og noen av deres bedre halvdelers deltok. Resultatet ble en fulltreffer, og det vil neppe glemmes hvordan John Heien ute på brygga til en av brødrene laget "seifileer". En bemerkelsesverdig bruk av kniv. I Oscar Bernsteins referatbok fra ettermøtet 21.10.85 kan vi bl.a. lese: "Stemningen var som vanlig meget god og det ble servert (rikelig) seibiff med tilhørende rødvin. I den anledning må nevnes at 5 brødre (*Br. Oscar skriver 3 brødre, men undertegnede var med, så 5 brødre er det riktige*) la ut på "seigrunden" og skaffet til veie alle tiders sei, hvorav den ene av de 5 bolde fiskere spanderte sine egne(herlige) poteter. Og vi åt og vi åt, og privatnevnda gned sine hender for dette var jo nesten ren netto".

Dermed har vi presentert en virkelig institusjon i vår loges ettermøter: **VÅR KJÆRE OSCAR BERNSTEIN MED SIN INNSATS VED BRODERMÅLTIDET.** Det han foredrar med fingre og stemme er i høyeste grad med på å høyne verdien av logens sosiale liv.

På hvert eneste møte, med unntak av noen få, har han lest sitt eget referat fra det foregående møtet. I tillegg til å spille ved sangene, har han dessuten på sin suverene måte traktert pianoet med godbiter.

For å vise hvordan et referat er bygd opp, gjengir vi referatet fra ettermøtet 02.12.85 i Bernsteins elegante språkdrakt:

Dette var det siste ordinære møte i dette året og av den grunn bar møtet preg av en ekstra festivitas, da jo logemøtet denne gang var i innvielsesgraden med opptak og innvielse av vår nye bror, Einar Johansson.

28 brødre var til stede ved brodermåltidet og privatnevnda hadde gjort seg ekstra flid og hadde fremtryllet en velsmakende ørret som i John Heiens og Sataslaattens sublime kokekunst satte våre ganer i den høyeste henrykkelse. Hva de gutta kan. Brødrene fra Terje Vigen serverte etter beste bordetikette. Arne Mosberg møtte fra loge Terje Vigen og som han sa, så vidt jeg forstod: Her følte han seg hjemme. Arnfinn Pedersen talte for vår nye bror og resipienden repliserte kort og meningsfylt. OM Nils Odd Olsbu talte generelt om semesteret og ønsket til slutt alle en god jul. Fung. EksOM O. M. Myhre grep så ordet slik tradisjonen tilsier det, nemlig å si noen ord til OM og ba ham ta med en god julehilsen fra logen til familien. Der ble avsungen sang for vår nye bror som vår egen sangbok har for alle grader.

Likeledes ble logesangen behørig avsungen og ettersom vi hadde representant for loge Terje Vigen, ble også den avsungen.

Så ble vår nye bror trygt ledsaget til sitt hjem av sin fadder, og vi andre, som vanlig samlet oss til kaffe med nogo attåt i kjelleretasjen hvor vi som sedvanlig hygget oss og drøftet diverse emner, mens Thorbjørn Skjævestad solgte lodder à 100 kr. og innbrakte en sum som vi kan være glade for.

Bror Oscar, referent.

Det ble fristende for meg å ta med bror Oscars ettermøte protokoll fra møtet da jeg ble tildelt 25 års veteranjuvel 17.02.92. Den var slik:

Superlativer er til for å brukes. Når det blir for mange av dem, mister de sin virkning. Man kunne f.eks. begynne slik: "Dagen i dag står i superlativenes tegn", eller: "Er han ikke i seg selv et superlativ?".

Når jeg for en gang skyld er noe kort i innledningen til dette brodermåltid i særklasse, skyldes det at det som kommer etterpå blir noe lengre.

Jeg får derfor starte opp etter samme mal som tidligere. Det festkledde bord (nær sagt) var dekket til trengsel og mange var de brødre som ville hedre vår nye innsatte veteranjuvel-jubilant. I alt ca. 50 brødre benkedes rundt det innbydende taffel, hvor toastmaster THORGRIM SATASLAATTEN førte ordet på vanlig lett slentrende og inspirerende måte. At også flere brødre

var representert fra vår moderloge, fra Grimstad og fra Kristiansand satte en ekstra spiss på denne store aften i vår loges historie.

Når dette referat i parentes bemerket må bli noe langt, tillater jeg meg å si med en eller annen filosof som sannsynligvis alltid skrev noe langt: "Jeg har ikke hatt tid til å skrive kortere." Og en annen har sagt: "Kortfattethet er sjelen i all vidd." Så dette referat skal bli langt. Det er nødt til det. Etter at toastmaster, i veltornerte vendinger, hadde annonsert aftens meny og velsignet torsken etter beste evne med en dertil velrettet skål, gikk man med godt mot og ikke minst appetitt "løs" på aftenens klenodium in casu, torsken, med alle tungens smaksnerver i helspenn. Aftenen forøvrig stod jo også i forventningens tegn.

Etter at veteransangen med i alt 5 vers var avsungen, i parentes bemerket samlet og opptrykt i vår prektige sangbok av br. Eks OM THORGRIM SATASLAATTEN, nå også med omslag, altså sangboken, ble ordet gitt til br. OM SIGURD CHRISTENSEN.

Denne gang overgikk br. OM seg selv flere ganger. Hans "hjemmekarakteristikk" av br. JANS uryddige skrivebord ispedd halvløste kryssord og diverse logesaker og midt opp i denne tornado av en eloge (lovtale) plutselig: "A star is born to night", fikk meg ikke til å hoppe i stolen, men nesten. Hans oppramsing av alt det han har vært og tildels er, kunne godt ha vært byttet om med: Hva har du ikke gjort i logen og til beste for denne. Han sa videre: Denne dagen er ikke slutten på noe, ingen pust i bakken. Over 20 år i embedsutvalg, intet for lite, intet for stort. Er en sak tvilsom eller vanskelig, sa du: "Prøv og se hvordan det går."

Du har skrevet logehistorie også konkret. Initiativ i massevis. Du er en av de 5 Chartermedlemmene i loge TORUNGEN. Vi har en egen stil i vår loge og den er du i stor grad med å prege eksempel for alle. Så ble det skålet og logesang fulgte. Br. OM Paul Oddvar Svendsen fikk så ordet. Av denne tale hitsettes: Det er vanskelig å starte. Man pleier å si:

Det er lenge, lenge siden det. 16 år siden jeg fikk besøk for inntredelse i logen, br. Eks OM Thorleif Bredesen, Arne Mosberg og br. JAN. Vi ble etter hvert godt kjent, kollega og bror. Du stod og står i forreste rekke med en sjelden stil som klær deg, og jeg synes det er naturlig at du har bekledd alle de embeder du har hatt i logen og nu som Hovedpatriark i leiren. Jeg slutter meg til det som ellers er sagt om deg i aften og vi i loge TERJE VIGEN er glade og stolte over å ha loge TORUNGEN i nærheten av oss. Med tulipaner, du er jo glad i å reise (Hollandstur meget snart), ønsker jeg lykke til i ditt videre logeliv.

Og et sitat hang løst i luften og lød visst slik: Verden er vakker bare du ser den fra den rette kanten. Br. Storrepresentant og YP Sigurd Holthe talte fra leiren, og konkluderte med at de 16 år han hadde kjent br. JAN hadde vært fruktbringende også for ham personlig og han hadde fått det inntrykk at br. JAN ydet ofte mere enn det krevdes og var usedvanlig aktiv. Hilsen med blomster og skål. Den nye form for servering av rødvin i halvflaskeform, hvis mål var kombinert med en lett øking av animeringsdosen, kombinert med en viss form for besparing synes i første omgang å være en velkommen forandring.

Og så var det jubilanten sin tur. Br. Jans egen stil fargela hans genius og hans undskyldende momenter som munnet ut i mer eller mindre forbauselse over ikke å ha et manuskript, viste seg å ha en meget inciterende effekt. Etter noen mindre velvalgte innledende ord med at denne "forestilling" hadde noe vilt over seg og at tre kvarter går lett. Det er vi "gira" for. Han, i den grad løsslappende stil, hentydet vel til at som lærer trengte den tiden eller forberedte oss "elever" på det beste eller verste ettersom man tar det. Og når det gjaldt manuskript som han manglet kom det forløsende ord: "Her sitter mitt manuskript rundt bordet". Hvor på han vandret (det er jo i logestil) og klappet diverse brødre på hodet og skuldrene og hvor han ellers kunne komme til. Det ble br. Eks OM Kåre Midttun fra loge TERJE VIGEN og br. Svein Sørensen fra samme loge, undertegnede og mange flere, ingen nevnt og ingen glemt. I 1970 ble spillet i loge TERJE VIGEN flyttet ned på gulvet, som vi sa, og prøvene ble bl.a. foretatt i Vinmonopolets lokaler v. h. a. Kåre Midttun. Det hadde ingen virkning, så vidt jeg husker, på polets lager. Br.

Svein var dyktig medarbeider i, jeg holdt på å si Reisesjekken (TV-program på TVN) og undertegnede hadde muligens betydd noe for hans debut som CM.

En suveren og festlig stemning til alles glede og ikke minst til ham selv. Logesang og undertegnede sin "hymne" tilegnet loge TERJE VIGENS 15 års jubileum fulgte.

Br. Svein Sørensen avrundet det hele med takketale for maten med tilhørende historie om kattermat og fin frue og katten som ikke likte kattermat: fisken; og fiskehandleren som hun beklaget seg til, repliserte: "Sa katten det". Han berømmet også serveringen med EDLEs suverene kokekunst og la meg ikke glemme at søster WENCHE, br. JANs kone, var en av servitørene. Kaffen m.m. avsluttet så denne store dag for br. JAN og vår loge.

På arbeidsmøtet 6. januar 1994 ble det klart at bror Oscar ga seg som referent for ettermøteprotokollene. Da var en bok utskrevet allerede 9. november 1992 med 82 ettermøteprotokoller og en ny bok var i bruk. Da hadde bror Oscar vært ansvarlig for nesten 93 ettermøteprotokoller. Det var bare innom en vikar ved et par tilfeller når Oscar var borte fra møtet.

Den siste ettermøteprotokollen bror Oscar skrev var for arbeidsmøtet 06.01.1994.

Vi gjengir den i sin helhet:

30 brødre følte trang til å bivåne bordets gleder denne aften hvor taffelet som vanlig var innbydende pyntet til ære for salt sild(og den var salt) med tilbehør. En spesiell spis på aftenens hyggelig sammenkomst satt for øvrig br. DDSS Trygve Flaa som jo utførte sin siste instruksjonsbelæring i vår loge, da hans avgang dessverre nærmer seg og ny DDSS skal velges i den nærmeste fremtid. I skrivende stund er han vel allerede valgt. Det ligger for øvrig utenfor vårt interesseområde, selv om vi i redaksjonen har sendt ut våre følere med høyst negativt resultat.

Toastmaster ønsket velkommen og aftenens meny ble behørig presentert iført poteter både i fast og flytende form. Den noe medpåstrødde ingrediens syntes for mine smaksorganer i sterkeste laget, hvilket dog ble fortynnet med nærværende flytende.

Nu er jeg selv personlig ingen bruker av salt over hodet, så mine smaksorganer er vel neppe et mål i seg selv generelt mere, la nu dette være sagt. Et lite råd til privatnemnda som jo alltid gjør sitt beste av livssituasjonen til brødrenes tilfredshet. Neste sildebordanledning burde kanskje heller bestå av istersild.

Dog var den kordiale stemning et uttrykk for brødrenes velvære, skulle jeg tro.

Første taler var br. Storrepresentant Olav M. Myhre som talte til DDSS Trygve Flaa.

I våre belæring fremgår det at vi skal være mindre egoistiske og mer medmenneskelige og gradspassingene gir oss de beste eksempler hvordan vi kan klare dette. Vi har en bror blant oss i dag som er ekspert nettopp for denne innstillingen "det medmenneskelige".

En telefon til DDSS før jul og ønske om besøk 06.01.94. Svaret er: "Det vil jeg gjerne. Hils alle i Torungen og si at jeg gleder meg til å komme." Positiv, - vennlig – nestekjærlig – rettskaffen. Dette har vært din siste instruksjon, men ikke det siste besøk, håper vi. Som en takk ta med en blomsterhilsen fra alle dine brødre i loge Torungen.

Br. DDSS anslående tale fulgte deretter hvor han takket Olav Magnus, man kunde bli varm om hjerterøttene av mindre – man blir alltid så godt mottatt her. Man skal som DDSS følge med hva som rører seg i de stedlige loger. Også Storrepresentanter får opplæring og kan vikariere når det gjelder instruksjon – og Storlogen sammenkaller DDSS fra de forskjellige distrikt så det hele kan bli så likt som mulig. Jeg må jo si at i loge Torungen gjøres alt så korrekt. Det er en fryd for øyet og øret. Nå kommer en ny periode og jeg stiller ikke til gjenvalg. Jeg har til slutt en spesiell hilsen til logen fra Stor Sire. Det har vært god vekst i vårt distrikt, kanskje litt dårligere i Kristiansand. Nu kommer 2 nye loger i Aust-Agder i år så vidt jeg har erfart. Rekrutteringen er bra i distriktet. Dette er mitt siste oppdrag hersteds. Takk for alt så langt. Skålte for logen og Ordenen.

Br. Eks OM Lundberg omtalte leirmøtet førstkommende og korrigerste tidspunktet for buss-avgangen fra Arendal, som senere igjen ble korrigeret i de nedre gemakker.

Det ble også opplyst om ny tønne til avbenyttelse av brødrene og som sto plassert p.t. i dette lokale. En liten slant sånn dann og vann, ville tønne sette pris på. Bror Stiansen takket i velvalgte ord for maten og avsluttet med noen gullkorn satt i pennen av Danmarks og kanskje hele Nordens sagnomsuste Piet Hein. Det het:

Det siste ord.

(Bruk om diskusjonstaktikk)

Kunsten at få det siste ord

er enkel som bare fanden

tricket består i ikke at ta

det nest siste ord fra den anden.

I tilslutning til diktets ordlyd Det siste ord, har jeg noe på hjertet også.

I de år jeg har skrevet ettermøteprotokollene har jeg hver gang gledet meg til dette arbeidet, og denne gleden er langt fra sluknet. Men det har i ettermøteprotokollens redaksjon etter hvert hevet seg røster i den retning at man bør skifte referent. Selv om redaktøren har vendt og snudd på denne fremsatte tanke, og både har vært enig og uenig opptil flere ganger, har man nu tatt avgjørelsen.

Med ekstraordinært møte i redaksjonen er man enstemmig blitt enig om referentbytte i aller nærmeste fremtid. Den nuværende referent føler på tvers av en viss vivasitet at alderen tynger og ikke bare nok med det. Eksempelvis synes det som at det er naturlig i journalistikkens verden bør varieres og skiftes ut gamle trær og plantes nye. Jeg har satt frøet, la nye frø spire til gagn for brødrene og for logen.

Takk for meg

Br. Oscar

Ref.

P.S.: Ord for dagen: Henviser til sitatet av Piet Hein ovenfor. D.S.

Bror Olav Magnus Myhre var referent på det påfølgende logemøte og 17. januar 1994 leste han referat fra logemøtet 06.01.94.

I det kunne vi bl.a. høre

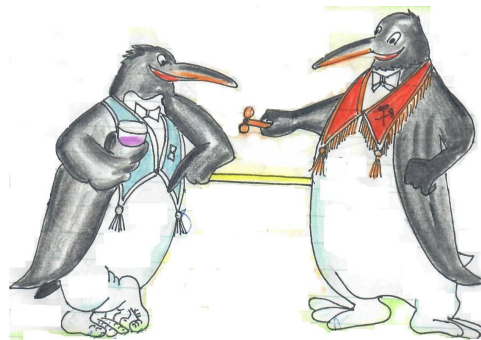
"Bror Oscar leste deretter sin ettermøteprotokoll, som vanlig utmerket forfattet og fremført.

P.S. Det falt i midlertidig alle tungt for brystet når redaksjon og redaktør til og med snakker høyt med seg selv og uttaler bastant: "Nå vil jeg ikke skrive flere ettermøteprotokoller, vi må ha en ny referent." Da var det tilløp til piping. Protestene var mange og høylytte, men br. Oscar stod på sitt.

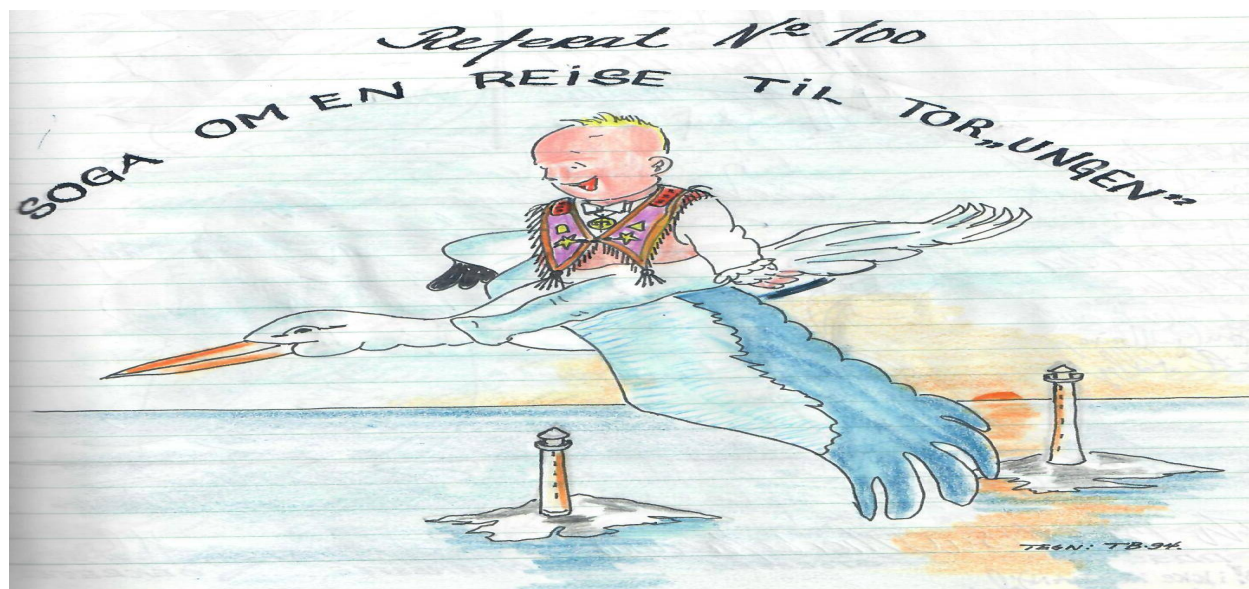
Tom Schulz snakket om Anti og Matti med sørgelig endelikt og spurte: "Er du dårlig du da, Oscar?"

Brødrene ble enige om å fortsette ved å la det hele gå på omgang mellom de brødre som meldte seg frivillig. Mange fine referater ble produsert, selvsagt med mer eller mindre personlige stiler.

Det mest vanlige er selvsagt den greie fortellende prosastilen. Stilen var som oftest slik bror Oscar hadde gjennomført det hele, lett og lødig. Like etter at nye hadde overtatt, fant vi



et referat i telegramstil gjennomført av skipskaptein Kåre Tonstøl og et referat som kom som en samtale mellom vinmonopolkameratene Finn Kristiansen og Hans Petter Knutsen.



Artig var det også at andre skrev i ettermøteprotokollen.

Protokoll nr. 100, 2. mai 1994, ble kalt "Soga om en reise til Tor"ungen"" Det var fellesmøte med vår moderloge med opptagelse av en ny bror(Dag Anderson).

DDSS(helt ny sådan) Thorleif Bredesen, medlem av loge Terje Vigen, var referent med fine tegninger og et utmerket referat i bror Oscar stil. Bildene er hentet fra bror Thorleifs referat.

Bok nr. 2 var ferdig utskrevet 16. februar 1998 etter 152 protokoller. Det gikk veldig godt en lang tid og mange har etter hvert vært innom disse skriveriene og mange gode protokoller har det vært. Men etter som tiden gikk ble det vanskeligere og vanskeligere å få "frivillige" til å skrive. Det endte med at OM og embedskollegiet bestemte at protokollen skulle opphøre.

Den siste protokoll som ble laget, fikk undertegnede i oppdrag å utføre. Det gjaldt møtet nr. 449 den 7. mars 2011, en opptagelse av en ny bror. Protokollen ble lest på et fellesmøte(=+) med loge Terje Vigen 21. mars.

Protokollen gjengis her i sin helhet:

"44 brødre benket seg rundt festbordet som privatnevnda så dyktig hadde satt opp.

Og Ebben (Johansson fra loge 135 Mærdø) var her som vanlig.

*Plutselig lød gongongen og en av disse brødre som undertegnede har så store problemer med å holde fra hverandre, reiste seg, og proklamerte et han var så heldig å ha fått jobben som toastmaster. UM Olav Brottvedt var fadder og prioriterte den jobben ved bordet. Etter hvert gikk det opp for meg at det var ikke han som er embedsmann, av de to brødrene, men det var han som **har vært** embedsmann, som fungerte som toastmaster, altså Eks CM Øystein Ytterdal.*

Jeg fikk en herlig start på dette måltid, da toastmaster på en klar og utvetydig måte trakk fram, ikke Maos lille røde, men mamma's lille gule. Det var absolutt en stor fordel å sitte nederst ved bordet, noe ala de siste skal bli de første. Og jeg som satt nest nederst. Til alt overmål så satt en tidligere elev av meg rett overfor meg, mannen til en annen tidligere elev, satt ved siden av meg og plutselig var hun der, en tidligere elev av meg, Live fra loge Kaprifol, med 2 glass aquavitt. Aquavittene ble så gode etter hvert, at jeg så absolutt tenkte som en av mine gode venner: Gid der var 1 m til bonns.

Men før vi kom så langt var poteter, gulrøtter og flotte stykker med lettsalta tosk servert. Og vinen hadde vi selv tatt med.

Det hele smakte fortreffelig, og det er en opplevelse å være med i praten som svinger fra alvorlig ting, som sykdom og død, til lødige og trivelige emner.

Mye godt surr, sa toastmaster, da han poengterte at kunsten å samtale er å få ut det som er innerst der inne. Og dermed satte han i gang første taler, som var vår Storrepresentant Frank Liltved. Han på sin side, var så høytids stemt at han tok verdigheten med fra logesalen, da han tiltalte OM. Men han fikk overlevert til vår nye bror, de 3 kjedelednåla på sin vanlige, suverene måte.

Det var herlig for en gammel Eks å oppleve at neste taler åpnet korrekt. Fadder, UM Olav, var personlig til vår nye bror, Bjørn Egil Johansen, idet han påpekte ordet bror og sa direkte til ham at et nytt felleskap var klare til å ta i mot ham.

Han overrakte sitt fadderbarn et logeslips, mens han forsikret ham om at han ville få dypere forståelse etter hvert. Skålen satt som den skulle.

Side 49 nr. 32, vår logesang, ble avsunget, meget dyktig ledet av vår eminente musikkansvarlige Per Rosmo, på gitar.

Eks OM Christian Grundesen begikk ettermøteprotokoll nr. 448, avsluttende med den gode skålen.

Å skåle kunne også vår nye bror, da han takket for tilliten, og la vekt på at han vil gjøre sitt beste. Høvdingen for de gamle i logen, seniorer kalt, John Heien, fortalte at seniortreffet skulle gå på kino 17. mars. Han venta mange deltagere kl. 12.00 den dagen. Noe å bite i ville det også bli, på Egon, naboen til kinoen.

Da takk for maten taleren ble annonsert, skvatt bror Torgeir Egeland opp og bedyret at nå var han lei av å sitte, nå ville han ned til kapteinløytnanten sin.

Etter at han fikk lånt brillene av sin gamle lærer, kom talen som et skudd med mange fortreffelige poenger. Det var absolutt ikke nødvendig med en egen vits, når en har slik en ledig og lødig tone i sin tale.

Han hadde vært her i 10 år og hadde aldri fått dårlig mat. Nå var det riktignok slik at når en var over 40 år så var det meste godt, og han så fram til at han kom til å like gammelost. Den var ikke riktig inne enda.

Etter å ha vært innom vin og vann, forskjellige torsketyper og Adam og Eva kom den avsluttende skål. Bra!

Vi kan ikke sette punktum på referatet, før vi berører den fine serveringen, utført av søstere og brødre fra de andre logene i Arendal. Og blant dem var Alf Jørgensen, en tidligere nabo av oss 3 brødre i Kongleveien, for ikke å nevne en annen, også fra loge Mærdø: Svein, sønnen til Arendals første Skattmester, Sverre Slokvik, som ble den 3. OMen i loge Terje Vigen i 1964. Og plutselig fant bror Arne Rasmussen i nevnte Svein, en gammel kamerat. En føler liksom at ringen er sluttet.

Og den følelsen ble forsterket i det, det mot slutten av måltidet gikk rykter om at en svenske hadde lagd den velsmakende maten til oss.

Kapellan Lars tok undertegnede med ut på kjøkkenet for at det kunne konstateres.

Ganske riktig, der var han, dog sammen med sin svigermor, Bente. Han hadde vært med å lage maten. Og jeg som trodde at svenskene bare kunne skrelle bananer.

Han fortalte at han var fra vestkysten av Sverige, et sted litt norrut for Uddevalla og litt søderut for Fjellbäcka. Det er her jeg igjen føler at ringen er slutta.

Ingrid Bergmann og jeg stammer fra Fjellbäcka.

Og alt dette skjedde på en mandag!"

Det burde altså finnes en 3. ettermøteprotokoll, men den har ikke kommet til rette. Skrivemaskiner/PCer hadde gjort sitt inntog, slik at protokollene ble trykket og lest. Kan hende de ikke ble samlet i en ny bok. Jeg husker det rett og slett ikke.

Men det er i hvert fall klart at det som foreligger av ettermøteprotokoller er en enorm historisk kilde for vår loge, takket være bror Oscar som startet det hele.

2. Oscars gate.

Oscar vandret stadig frem og tilbake til pianoet for å spille og han var stadig på farten med ettermøteprotokollen ved bordet. Veistrekningen fikk etter hvert navnet **Oscars gate**. En dag ble det sogar montert et skilt på veggen langs veien. Men det fikk ikke henge så lenge, da medlemmer i andre loger reagerte. Så da måtte vi holde det litt for oss selv.

3. Fidelitas mening om protokollen.

Under gjengir vi et innlegg fra Terjenytt som en bror fra Fidelitas skrev i nr. 1 1994. Besøk av brødre fra loge Fidelitas høsten 1993.

Ettermøtene i Loge Torungen er en opplevelse i seg selv. Når br. Oscar Bernstein leser opp sine referater fra ettermøtene, må en bare gi seg over for hans måte å bruke ord og uttrykk fra språket vårt.

Bror Bernstein er ikke bare en fantastisk skribent, han er en ypperlig pianist som trollbinder sine tilhørere med å spille såvel egne som andres komposisjoner. Denne gangen tok han seg spesielt av oss og fortalte bl. a. fra sin tid som kirurg ved TSS og andre sykehus han hadde vært ansatt ved.

VII. Tiden 1985-90.

1. Sovetabletter.

Etter krigen ville ikke Oscar og Sara reise til Tyskland, ei heller reise med buss gjennom landet. Vi fikk han aldri med på Odd Fellow turer da det kunne være fare for å trække på tysk jord. Han fortalte selv at han som lege selvfølgelig måtte operere tyskere, "men du kan tro jeg brukte lite bedøvelse", sa han.

Men han støttet oss på vårt turprogram som for eksempel som på vår "non stop" tur til Tossa de Mare i Spania i 1987. Da fikk jeg sovetabletter av Oscar for utdeling på bussen. Bussen gikk imidlertid i stykker på tur nedover slik at vi måtte sove på hotell i Hildesheim. Men hjemover fikk vi bruk for pillene, med 28 timers busstur fra Spania til Hirtshals.

2. 5 årsjubileumet for logen fredag 28.10.88.

Dette ble feiret med festloge m/damer. 69 personer deltok, deriblant følgende gjester: DDSS Trygve Flaa m/frue, Eks DDSS Arthur Neverdal, Eks HP Sigurd Jensen m/frue, RRP Karin Myhre fra nr. 51 Fortuna, CM Karl E. Larsen m/frue fra 61 Terje Vigen. Etter selve festlogen ble det servert et glass sherry i de nedre gemakker før det ble ønsket velkommen til bords. OM Thorgrim Sataaslaatten ønsket velkommen ved bordet og ga ordet til aftenens toastmaster, Torjus Skjævestad. Servitørene kom fra logene Fortuna og Terje Vigen. Ved bordet lå sanger, 5 års beretningen, "En beretning om loge nr. 107 Torungen", og meny. Menyen var: Lammestek m/grønnsaker (servert 2 ganger). Iskrem til dessert. Rødvinn til drikke. Eks Storrepresentant Oscar Bernstein holdt festtalen. DDSS Trygve Flaa overrakte blomster. Eks DDSS Arthur Neverdal overrakte 3 røde roser. Eks HP Sigurd Jensen hilste fra leiren og overrakte blomstervase m/blomster. CM Karl E. Larsen hilste fra moderlogen og overrakte 2 fine tegninger med motiv fra Pollen. Tegningene er utført av Eks OM Thorleif Bredesen og er i glass og ramme. Søster Rigmor Nilsen overrakte en fin regaliepute hun selv hadde sydd. Følgende brødre som var forhindret i å møte sendte hilsener: Thorbjørn Skjævestad på telefonen fra et sted i Asia. Kåre Tonstøl og Leif Sell med telegram fra båten de seilte på. John Arnesen sendte en flott blomsteroppsats. Oscar Bernstein framførte en nykomponert festvals han hadde laget for anledningen, VALSE NOSTALGICA. OM takket for gaver og hilsener og RRP Karin Myhre avrundet bordet med å takke for maten. Festen ble avsluttet med dans og hyggelig samvær i salongen.

Br Oscars jubileumstale.

DDSS, br. OM, søstre, brødre, mine damer.

Som den eldste i vår loge (god gammel årgang) her i aften føler jeg at jeg må frembære en varm takk for at jeg får anledning til å si noen ord her i aften, kunne tolke etter fattig evne logens og Ordenens tanker ved dette 5 års jubileum. Gleden ved dette er også parret med litt stolthet, en stolthet jeg deler med alle mine logebrødre.

Odd Fellows røtter har gått dypt i den Arendalske jord og soliditeten er blitt et adelsmerke. Stormer rokker, men velter ikke.

Slik var min tanke da vi plantet et nytt Odd Fellow tre i dette distrikt og treet heter nr. 107 loge Torungen. Vår unge loge har vel kanskje trått ferdig de såkalte barnesko. Vi skal huske på at graviditeten kom for noen noe uventet, for den ble til i en byggefase og våre besteforeldre, særlig disse, rettet en advarende pekefinger og kanskje med rette, mot det ennu ufødte barn, og mente vel at barnet var for tidlig født. MEN som alle vet, har en nu i vår moderne tid moralske kuvøser, som bringer for tidlig fødte barn gjennom lumske livets stormer. Riktig nok så barnet dagens lys første gang i en lett komplisert verden, MEN, det var liv laga og, smilte til sine foreldre og, ikke minst til sine besteforeldre som smilte igjen og, den vesle krabaten ble mottatt med en oppriktig glede og entusiasme, etter hvert. Og med Torungensmilet har barnet med alle sine smådyder og sine småfeil bergtatt sine sunne foreldre og skutt i været og etter min mening, på en grei måte til femåring å være hevdet sin naturlige plass i vår store Odd Fellowfamilie her i Agder. Så den gamle sannhet som jeg tillater meg å sitere nu fra en meget gammel bok med evig gyldighet lyder slik: "Den som akter på vinden får ikke så, den som kikker på skyen, får ikke høste."

Vi fikk ikke bare sådd, men har også høstet i den rette Odd Fellow ånd.

Vår loge har maktet å meisle ut sin egen profil, ikke bare bygget på det som er prøvet og forankret, men også ført ut mange nye ideer til glede for det lokale Odd Fellow liv, det er for meg en egen tilfredsstillelse å kunne presisere akkurat dette, for i dette ligger nemlig trivselsmomentet i en loge, og med det kommer liv og nytenking som vi alle trenger så sårt i vår grå hverdag.

Jeg har hittil hatt et langt og meget RIKT Odd Fellow liv, og for dette må jeg ikke minst takke min loge Torungen.

Ved dette femårs jubileum kan det være interessant å tenke tilbake. Det første jubileum jeg var med på i Odd Fellow sammenheng var for 36 år siden i loge nr. 6 Rune hvor jeg ble opptatt. De feiret da sitt 25 års jubileum. Senere ble det vår moderloge og mange flere, likeledes stifting av loger og Rebekkaloger har jeg deltatt. Alt som jeg har opplevet, sitter dypt inne i meg som en god og sunn ballast, vanskelig å unnvære, gledelig å føle. Og jeg har da ofte spurt meg selv. Hva er det som gjør noen mennesker logeminded?

ER vi noen snurrige fyrer og jenter. Det er klart at vi er det kanskje i andres øyne. Selv tar vi den oppfatningen hos noen med knusende ro, og forledes ikke udi den tankegang at vi muligens er annerledes. Det er vi nemlig ikke. Etter hvert merker vi at det er meget som mangler på det, og vi ønsker det heller ikke, hvis så har vi misforstått det hele. Br. Eks Stor Sire Espelund sa engang i et foredrag noe slikt som "Vi er ganske regulere alminnelige mennesker" og det tror jeg de fleste av oss er klar over. OG NETTOPP som ganske alminnelige mennesker må vi stadig gjenta og gjenta at verden og bør forstå at det er bedre å snakke TIL hverandre enn å snakke OM hverandre.

Det var engang en mann, jeg vet ikke hvem, som sa at det viktigste ved vår kultur var "prate-kulturen". Den er blitt borte, erstattet av dagens hastige jag, mer eller mindre utryddet av timevis sit down foran titteskaper. Man pratet med hverandre i gamle dager og ga seg god tid. Det kom noe godt ut av det for eksempel VENNSKAP, det gode vennskap - et begrep som i dag

ofte faller mellom to stoler. FOR vennskap er noe dyrebart du gir deg selv først og fremst, og det er ikke for ingenting dette ord står først i vårt motto V K & S.

Da jeg første gang traff bror Hagen, en av forkjemperne, kan man vel si for dannelsen av loge Terje Vigen, sa jeg til meg selv: " Dette er en venn". Den spontanitet han utstrålte av sunn og god vilje til å gjøre det umulige mulig, gjorde at dette treff den gang slo ned i meg som et skarpt kordestøt, en merkelig opplevelse - ofte er DETTE bare en engangsforeteelse. Det tar lang tid å bli venn. Britene mener det tar syv år. De har regler og normer for alt. Her i vår loge er vi alle venner og mer enn det, for vi bærer med oss en felles KJÆRLIGHET, kjærligheten til Ordenen og de respektive loger.

For meg har denne kjærlighet vokset seg større og større ettersom årene har gått.

Og ved dette jubileum må jeg uttale at jeg blir stadig nyforelsket - i min loge. Det ligger en merkelig understrøm i luften hver gang jeg går til en logeaften. Nutiden blander seg med fortiden, går opp i en syntese av kontemplativ opphøyet ro. Og det er nettopp SANNHETEN ved Odd Fellow livet. Man kjemper ikke forgjeves på Odd Fellows marker, for i denne kamp og denne streben ligger implisitt SANNHETEN.

Vår dikter Olaf Åsmundson Vinje sin sønn har sagt det slik: Tala di må vera sann, fager også om du kan. Men om annat vantas må, sanning må du halda på.

Sanning må du halda på, det er sannelig ikke lett i vår urolige og ustabile verden. Men sannheten om at vår loge Torungen skulle bli en realitet, glemmer jeg aldri, og det var en stor dag, da fem av vår loge sendte inn andragende til Storlogen om å få opprette en Broderforening. Det var 24.febr. 1982. Og 28. oktober 1983 så vår loge 107 Torungen dagens lys nøyaktig ett år og syv måneder og fire dager etter.

Og 26. april var stiftelsesdagen for Broderforeningen, ikke ukjent for de fleste nemlig stiftelsens datoen i året 1819 for loge nr. 1 Washington som vi hører om i logesalen. Det ligger noe symbolsk i dette og vi er også glade for at bror Eks DDSS Arthur Neverdal er til stede her i aften og kaster en spesiell glans over jubileet. Det var nemlig under hans regime at vår Broderforening ble startet og fikk den vel i havn.

Jeg står her og ser utover denne prektige forsamling og sier: Det er din dag i livet.

En herværende amatørdikter ikke helt ukjent for noen, har skrevet et dikt om dette tema Det lyder slik:

Din dag i livet

Det rørte seg et sted
en stille bølge
et sukk ved en strand
en enslig måke
fanget inn i stråler fra en synkende
sol i hav

VAR DET DIN DAG

Der sto du og speidet, speidet etter
en lengsel
og følte bare sakte sus
en langsom strøm av sitrende tankestreif
i nuet.

Kom du min dag og favn mitt livs attrå
gi meg storlyset i lengtende tanker
svar meg ennu før glemsel har dekket
min pande
og knuget meg ned i det visnete løv

Jeg myser mot dagens uro
og metter mitt livsjag med brus av
en vårbekk
og tenker som alltid bestandig
Dette er din dag i livet

Dette er loge Torungens dag. Vi har nådd til en av toppene og ser utover, fremover.

Brødre skal følge etter oss og bevare Ordenens hellige prinsipper, dens edle mål. Det gir perspektiver og nye vyer. Vi følger dem inn i fremtidens land, men glem ikke fortiden. Den er fundamentet som fremtidens byggestener trygt kan hvile på. Dette er en gledens dag, men vi sender også stille tanker til dem som ikke lenger er blant oss og vi aldri må glemme. Det er også på sin plass å gi ros til alle brødrene i logen. Jeg tillater meg det. De har alle som en sluttet opp om en entusiastisk og positiv glød om våre merkesaker, og med en iver man skal lete lenge etter. Vi er en fin gjeng og jeg er glad i den gjengen og uttrykker håp om gjengen er glad i meg. For hvordan skulle det ellers gå.

Ringene er sluttet, vi har gjort opp vår status. Jeg vil ønske det nuværende embedskollegium med OM i spissen alt mulig godt for dager som kommer og for fremtidens embedsmenn og brødrene i vår loge og jeg retter denne skål til vår OM.

SKÅL FOR LOGE NR 107 TORUNGEN.

3. 8. mai.

Bror Oscar var naturligvis veldig opptatt av krigen og at det ikke måtte skje igjen. Både i 1985 og i 1995 skrev han om det i Terjentytt. De to innleggene så slik ut:

8de mai 1945. Hva sier en slik dato, hvilke tanker settes i gang, en markering av en dag som gledet millioner og atter millioner av mennesker, men like meget en sorgens dag for like mange. Tvil og håp ble til glede, tvil og håp ble til sorg. En bokhandler i Oslo malte på sine glassvinduer med store bokstaver "Stengt på grunn av glede". For de fleste nordmenn ble dagen som et nyfødt barns jubelskrik, hvis ekko lød over det ganske land: "Aldri mere krig". Det var en følelse av en nyfødt dag som syntes å ha uendelighetens sus over seg. Slik sier man når verden tar på seg storsmilets varme i en uhemmet frihetstankers usminkede gledesrus.

Men 8de mai 1945. Min oppgave i Sverige som flyktning ble blant annet som lege å motta Folke Bernadotte-transporten i Malmø fra 5te mai 1945. De menneskevrakene som jeg der ble stillet ansikt til ansikt med, uttørende, fjerne blikk, mange turberkulose i siste stadium, hvor redningen bare var en fattig utsettelse på et liv i store lidelser, var selv for meg som lege en sjokkmessig opplevelse som for alltid sitter fastspikret for mitt indre blikk. Hvordan kunne en kulturnasjon synke så dypt. Man spurte seg selv om og om igjen, men fikk aldri svar. Finnes det noe svar i det hele tatt. Jeg skal ikke mane frem mer om 40 års-minnenes redsler, men jeg tenkte: Dette må aldri skje mere.

Men så 40 år etter. Hvor står vi. Hva sier vår store dikter Henrik Wergeland: "hvi skrider verden så langsomt fremover". Etter den annen verdenskrig er det ført mer enn tre hundre væpnede konflikter og fremdeles kriger i øst og vest. Ja, hvor står vi menneskelig sett.

Faktum er at intet sted i verden er vi fritatt for voldshandlinger, løgnpropaganda og rasediskriminering, foruten hungersnød, tørke og en foruroligende forurensning. Shakespeares berømte ord: Verden er ut av lage (out of joint) synes å ha mer gyldighet enn noensinne.

Men parallelt med denne samlede elendighet som øses ut fra massemedia flere ganger daglig i store og små doser, anes også sterke oppbyggende krefter, som bærer preg av en viss positivitet i handlingene, handlinger som synes å komme våre lidende medmennesker til hjelp.

Vår tid er de høytidelige, politiske avtalers tid, avtaler som mange ganger ikke er verd det papir de er skrevet på. Og de såkalte sterke menn som sitter på diverse troner bortetter jordkloden, setter sin egen maktbrynde i høysetet, og den betyr mer enn velferden for det enkelte menneske. "Blod og jern" er disse maktglade, sterke menns stadig tilbakevendende valgpråk. Kunne man sende disse maktglade menn av alle kategorier og ideologier på et avstressende omskoleringskurs, hvor de ikke fikk lov til å vende tilbake før de var blitt garantert "fredshjernevasket". Tenk å lære å bli menneske fra grunnen av, lære å bli "fredshisser" i stedet for "krigshisser". At disse maktglade kunne innprente seg forståelsen av at det er lettere å "føre fred" enn å føre krig.

De nye teknologiske landevinninger har ført menneskeheten fremover på mange måter og også ført menneskene nærmere hverandre, men paradoksalt er vi også blitt fjernere rent mentalt sett. Enhver har nok med sitt ser det ut til. Vi må ikke glemme våre medmennesker og selv om verdensfreden nu har vart i 40 år, så er glemselen om det forgagne og likegyldigheten en farlig gift, og der må ungdommen lære av fortiden. Frihetens symbol for oss nordmenn: "8de mai" må ikke bli glemselens symbol. La oss minnes vår store dikter Arnulf Øverlands ord:

*Du må ikke sitte trygt i ditt hjem
og si: Det er sørgelig stakkars dem.
Du må ikke tåle så inderlig vel,
den urett som ikke rammer deg selv.
Jeg roper med siste pust av min stemme.
Du har ikke lov til å gå der å glemme.*

Bror Oscar.

8. MAI - 1995

For ti år tilbake skrev jeg i "Terje Nytt" om freden og litt til. Siden den gang har lite forandret seg på verdensscenens urolige teater. Menneskene prater om fred, mens man samtidig produserer og selger våpen i hopetall. Samtidig er det nesten utrolig at det for enkelte mennesker rundt om i verden fremdeles gjelder merkelige fordommer overfor minoriteter. Det innebærer en stor fare for fremtidens sivilisasjon. Roten til all ondt mellom mennesker er respektløsheten for menneskeverdet. I gamle skrifter står det: "Redder du ett menneskeliv redder du en hel verden." I dag har vi et 50 års jubileum til minne om freden i 1945. Et ønske jeg har, er følgende: "Vi skriver året 2045 og det står i alle Norges aviser m.m.: Nu har det vært fred i Norge i 100 år". Kanskje kan mitt lille bidrag: "40 år i frihet", bli en "gjenganger". Med hilsen i V. K. og S. br. Oscar

4. Oscar 80 år 27. august 1990.

I begynnelsen av august 1990 kunne medlemmene i vår loge motta innbydelse til en festmiddag på logen 27. august for å feire, vår loges far, Oscar Bernsteins 80 års dag.

76 personer var benket til festmåltid med jubilanten og hans kone i spissen.

Gjester var DDSS Trygve Flaa m/frue, HP Finn H. Wolles m/frue, OM Bernt Grønlie m/frue, Eks OM Thorleif Bredesen m/frue, Eks OM Jahn Senum m/frue og Eks Sekretær Svein Sørensen m/frue. Øvrige deltagere var brødre fra vår loge med ledsagere.

Festmåltidet åpnet med følgende seremoni som var skrevet for anledningen av J.A.N.:

ÅPNING AV FESTMÅLTID.

Med-	Storrepresentant(STR),	Overmester(OM),
virkende:	Undermester(UM),	Toastmaster(TM).

*De reiser seg ved sin første replikk og blir stående til og med fellesskålen. (3 drinker med 3 forskjellige farger gjøres klar på forhånd. **GRØNN:** Vennskap - foran OM, **RØD:** Kjærlighet - foran STR, **HVIT:** Sannhet - UM)*

UM: *Vi er samlet i dag til et festmåltid og jeg hilser dere alle hjertelig velkommen. Et slikt måltid var allerede hos våre forfedre en høytidelig handling som ble inntatt ved spesielle anledninger. Hvorfor, bror OM, er vi samlet nettopp i dag?*

OM: OSCAR, vår loges far, fyller 80 år i dag, 27. august 1990. Vi ønsker å hedre ham og hans hustru med denne feststunden. Festmåltidet er den enkelte brors gave til vår kjære logestifter. I VENNSKAPETS navn ønsker vi dere begge velkomne, SARA og OSCAR.
(Han tømmer den GRØNNE skålen)

UM: Du verden, 80 år. Hvor lenge har bror OSCAR vært med i Ordenen og hvordan har hans logeliv artet seg? Bror Storrepresentant, hva kan sies?

STR: Bror Oscar startet sitt logeliv 10. mars 1953. Allerede før loge nr. 61 Terje Vigen ble til, befant bror OSCAR seg i Arendal. Han har derfor faktisk vært med å starte 2 loger i Arendal. Han har innehatt et stort antall embeder og vært med i en mengde nevnder. En ODD FELLOW innsats, bror Oscar, som vi er deg stor takk skyldig. Videre detaljer fra hans logeliv vil sikkert dukke opp i løpet av måltidet. I KJÆRLIGHETENS navn er vi inderlig glade for at dere begge to ville være loge Torungens spesielle gjester denne dagen.
(Han tømmer den RØDE skålen)

UM: Takknemlighet og broderkjærlighet har ført oss sammen i dag. Vi gleder oss til festmåltidet sammen med SARA og OSCAR. I SANNHETENS navn ber vi om at kvelden skjenker dere stor glede. **(Han tømmer den HVITE skålen)**

OM: Bror TOASTMASTER, er alt vel forberedt til måltidet?

TM: Bror OM, alt er vel forberedt.

OM: Erklær festmåltidet for åpnet.

TM: På bror OMs oppfordring erklærer jeg festmåltidet for åpnet, og jeg ber dere alle være med å skåle for et godt måltid.

(Alle reiser seg og skåler. Deretter setter alle seg og serveringen starter.)

Eks OM Thorgrim Sataslaatten var aftenens toastmaster. Han presenterte talerne på rim, noe han behersket fortreffelig.

OM Åge Munch-Olsen var først ut av talerne. Storrepresentant Jan A. Nilsen holdt logens jubileumstale. DDSS Trygve Flaa overrakte blomster og hilsen. HP Finn H. Wolles overrakte blomster og hilste fra leiren. OM Bernt Grønlie hilste fra loge nr. 61 Terje Vigen og overrakte en tinttallerken. Eks OM Nils Odd Olsbu overrakte et logeslips og hilste som bror og pasient. Bror Tom Schultz hilste som bror og legevenn. Gitte Sachs Olsen hilste fra damene og overrakte en haug med lyserøde pikekyss, ett fra hver av de tilstedeværende damer.. Eks OM Thorleif Bredesen trakk fram de legendariske ordene "Kjære Oversøster" som kirurgen Oscar uttalte da han skulle hilse fra logen ved institueringen av "Camilla Collett".

OM kunne hilse fra 3 brødre som var forhindret fra å møte. Inne mellom talene ble vår logesang, loge Terje Vigens logesang og leirsangen avsungen. Dessuten ble diverse "telegrammer" lest av Eldri Sataslaatten, Gitte Sachs Olsen og Wenche K. Nilsen.

Jubilanten rundet selv av festbordet ved å takke for ord, gaver, etc. Festen fortsatte i de nedre gemakker.

Jubileumstale til Oscar Bernsteins 80 årsdag.

*"Det er dagen som er kommen
det er lys over tiden
det er viljen bak ord*

det er gnisten som tenner flammen
det er jubileum og derfor
Samle dere alle om tanken bak medmenneskelighet
samle dere alle om gleden som gleder nesten
samle dere alle om VENNSKAP
Husk dermed det minste som måtte lide
husk dermed at godhet er aldri bortkastet
husk da for tid og evighet å ikke glemme
det største av alt: KJÆRLIGHET
Velg å gå i spissen for saken
Velg også å yte din skjerv uoppfordret
Velg trøsten og gi den på det rette sted
Velg frem for alt: SANNHET "

Til nå har jeg sitert prologen til TERJE VIGENS 15 års jubileum i 1974. Selvfølgelig skrevet av bror OSCAR. Han framførte den også selv den gang.

Det er utrolig mye han har hatt en finger med i sitt Odd Fellow liv her i Arendal. Skulle vi gå i detaljer, kunne vi holde på i lengre tid. Det skal vi ikke gjøre, dog vil vi trekke fram noen vesentlige trekk.

- Som vi hørte ble han tatt opp i Ordenen 10.03.53.

- Han var med å starte loge nr. 61 TERJE VIGEN 10.10.59 og var medlem nr. 4 i denne loge.

- I Terje Vigen hadde han følgende embeder:

Organist 1959/61 - Kasserer 1962/63 - UM 1968/69 - OM 1970/71 - Fung. Eks OM 1972/73

- Rebekkatrinnene fikk han i 1974.

- Storlogegraden fikk han 13.06.74.

- I 1978 ble han 25 års veteran.

- I perioden 1978/82 var han loge TERJE VIGENS Storrepresentant.

I denne perioden arbeidet han iherdig for å spre Odd Fellow Ordenens tanker og ideer. Da han dessuten i siste delen av perioden var formann i logens Nevnd for Styrkelse og Ekspensjon, var det ingen overraskelse at han kunne melde på logemøtet 11.03.81 at tiden nå var moden for en ny loge i ARENDAL. Fra da av arbeidet han utrettelig for den nye logen.

Broderforeningen ble startet 26.04.82. Bror OSCAR ble konsultativt medlem av Broderforeningens styre og dermed den store drivkraften bak alt arbeid.

- Han foreslo og begrunnet navnet TORUNGEN.

- Han var formann i Særlovnevnda.

- Han var med i Nominasjonsnevnda.

- Han er Chartermedlem i vår loge.

- Han skrev prologen til institueringen av vår loge.

- Han skrev melodi og tekst til vår logesang.

- Han er vår loges medlem nr. 1, i dobbel forstand.

- Han ble valgt til vår loges første Storrepresentant.

- I de tre første periodene (1983-89) var han vår loges ORGANIST.

- Helt siden starten har han vært den suverene formann i Nevnd for logens Styrkelse og Ekspensjon.

- Også på leirnivå har bror OSCAR markert seg, idet han bl.a. har vært YP i leir nr. 14 SØRLAND.

- Dessuten har han skrevet melodi og tekst til leirsangen.

Personlig har jeg mye å takke deg for, bror OSCAR. Jeg var ikke gammel som logebror da du grep fatt i meg. Jeg hadde ikke fått 3. grad en gang da du ba meg gjøre meg klar til å etterfølge Arne Mosberg som CM.

Det samarbeidet vi så hadde fra 1970 og framover står for meg som noe stort og fint. Inderlig takk for det, kjære OSCAR.

I min periode som OM i 1979/81 var du logens Storrepresentant. Det var da du arbeidet som ivrigst for å skaffe grunnlag for en ny loge i ARENDAL. Du spilte hele tiden med åpne kort i forhold til embedskollegiet. Og det var helt i samspill med kollegiet da du annonserte på logemøtet 11.03.81 at tiden var moden for en ny loge i ARENDAL.

Takk skal du ha for at du var enig om å vente en embedsperiode til med å starte loge TORUNGEN. Det ble vi og kanskje ikke minst jeg, veldig glad for. Dermed var det duket for de nære medarbeiderne du fikk i oppstartingen av loge TORUNGEN.

Loge TORUNGEN, ja, hvorfor dette navn. Jeg siterer fra din egen begrunnelse for navnet:

"Fyrtårnet TORUNGEN ikke bare viser den riktige led ved sitt lys om natten, ved sitt hvite tårn om dagen, men er også et symbol på det medmenneskelige. ARENDAL vil gi deg en beskyttelse, en vennligsinnnet gestus. En menneskelig handling er det lys som leder våre medmennesker sikkert gjennom mørkets farer - gjennom utrygge båer og skjær - til tryggheten og roen, til en fredelig havn, der vennligheten og smilet vinker deg velkommen."

Kan det sies bedre?

Nøyaktig på dagen for 10 år siden var jeg og en god del andre brødre hjemme hos deg. Da uttrykte jeg, jeg siterer: "Takknemlighet fra dine skipskamerater på livets hav. Vi er alle i samme båt i dette opprørte hav. Vi takker deg alle for den hjelp og støtte du har vært for oss, og vi regner med at du enda i mange, mange år skal være den gode venn og bror du alltid har vært". Sitat slutt.

Jeg regner med at jeg på denne dag hvert 10. år fremover kan gjenta disse ord til deg, kjære bror OSCAR. Jeg startet denne hyldningstalen til deg med å sitere begynnelsen av prologen til TERJE VIGENS 15 års jubileum.

Jeg vil avrunde med å sitere slutten på den samme prologen. Dog foretar jeg en liten endring som du sikkert vil oppfatte, idet forskjellen er 65 år.

"Hvor venner går, skal venner møtes
og er det ikke deilig å erfare
en stor og vennerik skare
ikke bare alene
nei, kjære vene
det vil ikke tjene
til noenting
en ring

Odd Fellows er samlet til lystig lag
Minnene tenner et flammende bål
drikker vi jublantens skål."
danner damene med oss i aften
symbolet på selveste livskraften
der de stråler og funkler
og ler mot sin kavaler
og ser forbasket godt ut
med et blick til sin forhåpentlig
opplagte gutt

Gjester, venner, brødre, ja, alle må høre
tryll frem det "besteste" humøret
Åtti åringens feiring til gryende dag

VIII. Oscar og Rebekainstitusjonen.

Oscar mottok Storlogegraden og Rebekkagradene i 1974.

1. Loge nr. 7 De hvite liljer.



Bror Oscar fikk Rebekkagradene i loge nr. 7 De Hvite Liljer i Kristiansand 26. februar 1974.

2. Loge nr. 51 Fortuna.



31. mai 1975. Oscar var sammen med Eirik Gustad, og Harry Lindegaard, som hadde Rebekkagrundene, til stede da loge Fortuna ble instituert i Arendal denne lørdagen.

3. mai 1982 hadde loge Fortuna opptakelse av en ny søster, Anne Berit Berg, Alf Bergs kone. Følgene brødre, Oscar Bernstein, Jahn Senum, Thorleif Bredesen, Arne Mosberg, Odd Olsen og Jan A. Nilsen, som hadde Rebekkagrundene, var sammen med Alf Berg invitert med på møtet. Ved taffelet talte bror Oscar på vegne av brødrene og takket for maten. I salongen underholdt han med nydelig pianomusikk.

3. Loge nr. 56 Camilla Collett.



23. mars 1979. Oscar var til stede på institueringen av denne logen i Kristiansand. Han hilste fra sin loge og kirurg som han var, startet han titalen til OM med "Søster Oversøster".

4. Loge nr. 93 Kaprifol.



Logesangen ble skrevet av bror Jørgen Pedersen og tonesatt av bror Oscar Bernstein. Musikknotene finnes som vedlegg 4.

02.11.1991. Oscar var sammen med brødrene Jahn Senum, Thorleif Bredesen, Arne Mosberg, Odd Olsen og Jan A. Nilsen, som hadde Rebekkagrundene, til stede i logesalen da loge Kaprifol ble instituert i Arendal. Ved taffelet spilte han sin melodi til Kaprifolsangen. Etter å ha hørt melodien en gang og nynet med, sang alle festdeltagerne med i sangen. Den var vanskelig å spille og synges, men øvelse gjør mester, så nå er søstrene blitt veldig glade i sangen.

Du deilig' skjønne Kaprifol
der den streber mot sol.
Du skjønne blomst i livets vår
søker vennskap med alt som gror
I søsterlig ånd så varm og øm.
du er som en herlig drøm.
Vi låner navn til logen vår,
det vil gi oss de beste kår.

Med kjærlig sinn vi søker inn,
Kaprifol blomsten min,
og vivendel som sender ut
med angende kraft sitt bud:
Og elsker du din neste og kraft dem gi.

Med vår kjærlighet fylles vi.
Hver søster i vår loge vil
I dens kraft seire over tvil.

Så synger vi i sannhets tro
Kaprifol gi oss ro.
I vennskap, glede virker vi.
Vår vivendel oss hjelper til.
Med kjærlighet bygger vi sannhets bo
for logen en fremtid go'
Søstres vennskap sammen går,
KAPRIFOL du er logen vår.

IX. Tiden 1990-99.

1. Loge Torungens 10 år jubileum.

Ved taffelet grep Toastmaster igjen ordet: *Loge Torungen har sin fremragende "FAR" som også til dette jubileum en prolog produsert har. La oss høre bror Eks OM Oscar hva du denne gang har laget. Av erfaring vet vi du er en mester i faget. Du er også i musikkverden et unikum og en hymne er det også blitt til dette jubileum. Vi sitter andektig og venter hva du fra ditt Odd Fellow hjerte henter.*

Bror OSCARs prolog:

Jeg satt på Hisøy og tenkte prolog
i hele oktober nitti tre endog
blitt ferdig til festen sånn passe
og falt ikke helt av lasset
men, burde vel begynt for ti år siden
med å fordrive tiden
slik peut en peut
å så de første prologorøse frø
å jø å jø, men siden
det etter min ringe viden
skal skje noe her i aften
og arbeidet kan hende
kjære vene
har suget det meste av åndskraften
med tanke på rim og sådant mere
for noe må man jo prestere
evaluere og effektuere
i en stund som denne
for det jeg i sannhet brenne
Så vil jeg i stor ærbødighet
for saken invitere
til en kavalkadenes revy
dog ikke irritere
men fremkalle på ny
litt alvor og litt skjemt
om det som kunne være glemt
tildels bortgjemt
Kjære medhørere, så lytt til
Oscar den gamle
som forsøker å famle
seg igjennom aftenens tema
uten å ramle
utfør kanten
ja minsanten
for et dilemma
jeg udi gerådet ere
dessverre
nemlig på rim å være sublim
Ja, alle kjære
før vi skal trede dansen
uten stansen
skjønne kvinner og brave menn
slik smått om senn
Jeg Eder belære
men ikke besvære
hver "isære".
Omsider
kommer jeg innom gamle tider
Som dere nu oppdaget har
og jeg dere mere eller mindre betar

har jeg det som sport
å gjøre innledningen kort
En ide krystallisertes ut i Odd
Fellownatten
de fleste ble "betatten"
det nemlig
ikke svært hem'lig
at loger må deles sånn aven og te
for å få det bedrè
for, mine kjære
å ta vare på Ordenens liv og lære
Noen, brødre fem
bragte ideen hjem
og frem
til modning og mere enn det
Yeh, yeh
De gikk inn for den hellige saken
selv om det vanket litt ris på baken
mulig ufortjent
men ikke så galt ment
akk ja
man må jo si ifra
sånn i etterkant
vi i grunnen fant
at, la nå det være en parentes
nu skuer vi bare glade fjes
Som sagt, brødre fem og mange
flere
sier jeg dere
og jeg
på denne lei
sier takk og ja og amen
for vi sto unektelig sammen
og laget den herligste rammen
om vår Ordens viktigste bud
bring Odd Fellowtanken herud
til så mange vi kan
i vårt deilige land
og, til alle på vårt eget sted
der Arendal ligger og ånder av fred
Vi har lykkes og bygget vårt bo
og de fleste den gang forsto
en fødsel var nær og
nu er "barnet" som vi alle har kjær
Torungen, ti år vorden
så det er i orden
at vi møter opp
i sluttet tropp
gir vår salutt
med fullt

for, dagen er vår
akkurat i år.
Vi smiler alle til vår ti års unge
og lar gjallende horn runge
med skikkelig festglad humør
fra vårt lille sted her sør
Våre vare drømmer preges
av nostalgi
det jeg nu prøver å si
La oss i denne høstlige kveld
ta farvel
til fortid som gikk forbi
som et sakte sus av fallende blad
og minnes at i denne stad
28. oktober åtti tre
var vi med
å plante et nytt Odd Fellow tre
så varsomt med fine tanker og ord
i Odd Fellow ordenens varmede
jord
Her vi står med ti år på nakken
og ti års pynt på stakken
Deilig det er å dvele ved starten
og ikke minst den dristige farten
for målet å nå
rette veien å gå
hellig inspirasjonsglød holdt oss
fangen
der vi nynnet på fremtidssangen
den gangen
en prestasjon av "rangen"
Hvilken glede å gjennomleve
derfor takk for alt strevet
til dem som heiste Torungen fanen
Ja, den klanen
må merkes i aften ved navn
Og derfor Torungenbrødre:
I begynnelsen var vi
så ble vi
og nu, er vi
takket være følgende gjeve menn
På kommando, reis dere en etter en
når jeg dere kaller
Rekkefølgen er helt vilkårlig
ingen bedre og ingen dårlig
Så sku disse fire bolde
som ny loge ville volde
Reis deg logens første mester Ex
du aftenens super rex
Br. Jan A.

<p>Tarata tarata tarata Br. Nilsen til deg en kjærlig hilsen fra alle på ballet Hør alle gjester Reis deg: Jeg kaller logens første Overmester Br. Olav Magnus Myhre der du gjekk fyre Og nu. Reis deg: Jeg kaller logens første Undermester Br. Nils Odd meget meget betrodd sist, men ikke minst Reis deg. Jeg kaller logens første Sekretær Br. Thorgrim Sataslaatten som ikke bare gjør blott en men nesten timanns verk fordi han på ymse vis er så gresselig sterk Se på dem er de ikke skjønne det kan av og til seg lønne å bringe disse gode brødre på bane som reiste vår fane da det aller mest gjaldt de er Odd Fellows pepper og salt</p>	<p>Nu har jeg talt om det aller meste forhåpentlig til alles beste I nostalgien evige "det var engang" et ekko: lytt til historieklang slik gikk åra de ti men, når er jeg så fri kobler over til nutids sfære det får briste eller bære Så stopper vi opp på nåtids topp og spør ja hør på en slik festens dag for oss alle sammen så jamen tenner vi lys i gledens pakt la det være sagt med det beste for tiårs barnet vel og gratulerer oss selv tenner vi lys i gledens pakt og gratulerer oss selv Vår Vandring videre, en ulest saga hva bringer vel den, kjære venn ja slik er vi laga at vi blar rundt til nutids kapittel med følgende tittel: Gjør det beste mot andre</p>	<p>så ingen deg klandre Gi Vennskap plass på vårt felles Parnass ta Kjærlighet med på ferden Rop Sannhets bud ut for all verden Ja, slik må vår videre vandring gå vi skal fortsatt stå på i vår loge som bærer lysets kilde og symbol i sitt navn til glede og gavn inntil sikker havn Nu er det på tide for rent å si det som det også heter "inntil vi vinner" Torungen i mulm og mørke skinner og gevinsten er Odd Fellows edle ånd må vi gå hånd i hånd i en urolig verden og derfor er den i dag selv i lystig lag et fait accompli vi storgratulerer oss selv i denne høstlige vinterkveld på dette punkt i dette gledens kalass vi hever vårt glass Trivsel og vekst vårt fremtids mål loge Torungens skål</p>
--	---	---

Etter prologen spilte bror Oscar sin egen kantate: **INTRATA**. Notene finnes som vedlegg 5 bak i prosjektet.

2. 40 års Veteranjuvel.

Den 15.03.93 fant der sted et stort fellesmøte mellom logene Terje Vigen og Torungen. Vi hadde den første tildeling av en 40 års veteranjuvel i vår loges historie.

Mange brødre fra de to logene var møtt fram. Likeledes kom der en del gjester fra Kristiansand med Eks DDSS Arthur Neverdal og Eks OM Per Tønnesen i spissen.

Og for første gang i vår loges historie var Stor Sire til stede. Johan Krohn kom alene i ens ærend for å overrekke vår alles kjære OSCAR BERNSTEIN veteran-juvelen.

Storrepresentant Olav M. Myhre fungerte som Stor Marsjall.

Det ble et minnerikt logemøte med mange taler og hilsener.

Her gjengis den talen som de fire Chartermedlemmene i vår loge holdt som hilsen fra logen. Introduksjonen av denne talen ble av toastmaster Martin Knutsen foretatt som om ettermøteprotokollen skulle komme.

JAN: *Bror Stor Sire, bror OM, kjære veteran! Ja, referenten er klar med denne uvanlige ettermøteprotokoll som til forveksling ligner på den vanlige ettermøteprotokoll som den knivskjærende Odd Fellow jubilaranten har sett sitt snitt til å produsere mang en gang ved dette bord. Denne ettermøteprotokollen omfatter de siste 40 åra av et nær sagt omflakkende, omfattende, Odd Fellow liv. Referenten har ikke forfattet denne protokollen mellom kl. 12.00 og kl. 13.00 en eller annen dag, men han har brukt over 26 år på den. Og det er han veldig glad for, for det har vært en fantastisk tid som egentlig ikke kommer klart fram i en skriftlig framstilling. Nei, den må oppleves, derfor er den umulig å beskrive. Men siden jubilaranten mang en gang har gjort det umulige mulig, tiltross for at hans muligheter har vært mye mindre enn de foreliggende fakta, har referenten tatt sjansen på å klore ned noen betraktninger.*

Den starter lenge før, altså denne ettermøteprotokoll, før Odd Fellows tilblivelse i denne stad, et ganske annet sted.

Likevel var han her, i denne stad, da det første Odd Fellow tre ble plantet og slo rot. Han ble loge Terje Vigen medlem nr. 4. Dessuten ble han raskt dens organist. Deretter

Nei, nei, det her nytter ikke. Referenten kan ikke bruke en hel masse plass i denne ettermøteprotokollen for å beskrive bror Oscars forskjellige gjøren og laden i dette 40 årige Ordens liv. Det er jo nettopp derfor en har latt utarbeide det lille heftet som finnes på hver kuvert, hvor jubilentens tidløse kontrafei topper siden.

Nei, det er mye riktigere å bruke tida til å takke vår kjære jublant, vår loges far, bror Oscar, for det han har ofret av tid og krefter for å være med å utbre vennskapets, kjærlighetens og sannhetens grunnprinsipper blant menneskene. Odd Fellow mennesket OSCAR!!

Vennskapet og OSCAR.

Mangt kan sies, men hva har du lyst til å si storrepresentant Olav Magnus Myhre.

OLAV MAGNUS: *Telefonen ringer.... Olav Magnus her! Du, det er'n Oscar. Hvordan står det til? Jeg hørte du ikke var i form! Vennlige, omtensomme ord som varmer og hjelper. I den andre enden av linjen med et telefonrør i handa er det en som har omtanke for deg som tenker på deg - som bryr seg om deg. EN VENN!*

Kjære 40 års veteran, bror Oscar! Du har faktisk mange flere venner enn du vet om. Med din rett fram måte å være på - du kaller ting med det rette navn. Du riser, men også roser. Du har dine meninger og dine meningers mot. Svært mange av dine søsken, spesielt dine pasienter, men også dine ordensbrødre m/familier og jeg tror også dine trosfeller - har følt - og nytt godt av disse egenskaper. Ditt overskudd til å engasjere deg - i nettopp meg. Du viser på denne måten i praksis - det vennskap vi hører om i våre ritualer. Kjære bror Oscar!

Du er et eksempel til etterfølgelse - både som menneske, som logebror og som venn.

JAN: *Kjærligheten og OSCAR. Jeg vet at du er klar til å komme med dine tanker Eks OM Nils Odd Olsbu.*

NILS ODD: *Å skulle si noe til deg om nestekjærlighet er ikke enkelt. Du som har opplevd så mye. For om lag 50 år siden opplevde du det motsatte av nestekjærlighet. Da måtte du selv rømme landet og en stor del av din slekt ble utsatt for de grusomste ting. Og selv i dag opplever vi paralleller rundt omkring i verden.*

Likevel har du fått den lykke å få et langt og godt liv. Et liv også i det godes tjeneste der du i kraft av dine kunnskaper og yrke har kunnet hjelpe mange. Ofte har du også vært en slags skjebnens medspiller. Det krever styrke når du tidvis nærmest kunne vite om fremtiden for dine medmennesker og særlig om denne fremtid ikke var så hyggelig. Noe av den styrke har du kunnet hente og utvikle fra Odd Fellow. I alle dine verv innen Ordenen har du kunnet gå dypt inn i ritualenes tankegang og der hente inspirasjon og kraft til din hverdag og din egen utvikling som menneske. Jeg nevnte at vi i dag har paralleller til tidligere tiders grusomheter rundt om i verden. Det som skremmer meg er den likegyldighet vi ofte får for andre menneskers lidelser når avstandene blir store nok eller mennesker er av annen rase hudfarge eller religion, ja, eller er en uvenn av vårt folk. Du skal ikke tåle så inderlig vel, den urett som ikke rammer deg selv.

Takk, Oscar Bernstein, for hva du har gitt oss og vært for oss, dine medmennesker. Vi følger deg gjerne på din videre ferd mot den høye sannhet.

JAN: *Sannheten og OSCAR. Nå må du få slippe til Eks OM Thorgrim Sataslaatten.*

THORGRIM: *Hva var vel logen uten deg? Jeg vet du lever på en sannhetsvei. Jeg vil også dvele litt ved dine ettermøteprotokoller og som vi setter umåte pris på. De er noe helt for seg selv: De er*

preget av din ordrikdom og fantasi. Jeg sitter ofte og lurere på om jeg var til stede, men hovedtingene gjenkjennes jo.

Du har ordet i din makt og derfor har jeg tatt med et dikt som heter ORD KAN VÆRE:

Ord kan være strå i sommerbris,
spinkelt, men pålitelig bevis
på at sommeren, skjønt mild og blid,
forbereder seg på høstens tid.
Ord kan være jordbær på et strå
uten fløte eller sukker på
men hvert bær så fullmodent og rødt
at det i seg selv er sunt og søtt.
Ord kan være gyldne fulle aks
ikke alle modnes like straks
likevel skal alle bli til brød
og bli redningen mot sult og nød.

Ord kan være sten på sten for brød.
Noen knuste gleder slik de lød.
Noen slukker lyset for en venn.
Det blir kanskje aldri tent igjen.
Ord er levende. Bevar alt liv.
Gransk ditt hjerte, sinnelag, motiv,
før du som en såmann gir vår jord
sæd til gode og til onde ord.
Engang skal du samle dine nek
du som sto på post og du som svek.
Må du sanke grøde rik og skjønn:
Ordet høst, din rike såmannslønn

JAN: Og her står vi så, vi fire, som sammen med deg, bror OSCAR, er loge Torungens Chartermedlemmer. Vi takker deg inderlig for det du har gjort for alle dine brødre.

Deretter gikk alle fire mot jubilanten. Olav Magnus og Thorgrim på den ene siden. Nils Odd og Jan på den andre siden.

JAN: Vi takker deg inderlig, bror OSCAR, i:

OLAV MAGNUS: VENNSKAP Setter en blomst i vasen.

NILS ODD: KJÆRLIGHET Setter en blomst i vasen.

THORGRIM: SANNHET Setter en blomst i vasen.

JAN: Men størst av alt er kjærligheten. Vår kjærlighet til deg, bror OSCAR, er stor. Vi er rett og slett glad i deg.

Her gjengir vi det brevet vi fikk fra Oscar etter at han fikk tildelt 40 års veteranjuvelen. Headingen så slik ut:

Oscar Bernheim

4817 HIS

20
3.93

Kjære br. og venn Jan.
Det er i det forhold jeg nå kommer
meg av. Trinitas: Føtkjølusee. Secundus:
Tildelingen. Slikt tar tid selv med
adjurerte midler. Jeg vil i mine
ordfalkbidom kalle dere: De fire (4)
musketere. Der dere står alle fire
i hvert deres kjørne kan dere bide
om evig br. skap, saut vennskap og,

edle, med menneskelige tanker. Jeg sender
til "Etter møteprobaollen" mandag 15de mars
og de 3 diabanten. Riktig nok følte jeg
meg vel ikke som noen "antagnen", men
det skal vel også meget til.
Hjertens takk for en veldreiet,
velregulert og utrolig velkompost etter møte-
partakall, bedne en originalen. For noen
herlige stunder vi har sammen.
Med de beste ønske for vårt
fremtidige logeliv en takk fra mitt
sivnerste til dere alle fine, Nils Odd
Ola Magnus og Thorgrim (hess opp i
deres nærves og kün det). Takk for
de trende roser (v-k-s) og takk for
denne spesielle stunnungen
En Oscar
J.V.K. og S

3. Jubileumstalen 15 års jubileet.

Jubileumstalen til de 15 Torungenår var gitt i oppdrag til Eks OM Jan A. Nilsen. Den ble gjennomført på en spesiell måte, i det alle Chartermedlemmene etter hvert ble trukket inn. Taleren trakk først opp de historiske linjene fra 1981 og fram til stiftelsesmøte for Broderforeningen mandag 15.03.82. Han fortalte videre at følgende søknad ble vedtatt sendt til Stor Sire:

"Undertegnede medlemmer av Odd Fellow loge nr. 61 Terje Vigen av I.O.O.F. søker hermed om å få stifte Broderforening i Arendal.

Med hilsen i V. K. og S.

OSCAR BERNSTEIN (Han reiste seg og ble stående)

OLAV M. MYHRE (Han reiste seg og ble stående)

NILS ODD OLSBU (Han reiste seg og ble stående)

THORGRIM SATASLAATTEN (Han reiste seg og ble stående)

og JAN A. NILSEN

Vi 5 ble senere valgt til **CHARTERMEDLEMMER** av loge Torungen, og jeg synes det er på sin plass ved vår loges 15 årsjubileum at de andre chartermedlemmene også kommer til orde. Det er jo litt spesielt at vi alle 5 er oppegående ved et slikt jubileum. Det er jo selvsagt litt "vågalt" å gi så taletrengte folk ordet ved en slik anledning. Det kan lett bli noe "kyding". Men vi får ta sjansen.

Først deg kjære, bror Oscar. Vår loges far blir du kalt. Hvordan har tida vært fra de spede spirer fram til i dag?

OSCAR: *Det er sagt med krav på pålitelighet, at her som jeg nu står, er far til femtenåringen, en erfaring rikere. Sønnen er vokset seg tallmessig stor og meget kraftig. Hva kan en tilårskommen far mer ønske seg? Jeg kan ikke si annet enn jeg er meget beveget her jeg befinner meg. Graviditetens forløp til sønnen, alias loge Torungen, gikk ikke så helt uten komplikasjoner. De utenfrakommende årsaker skal jeg mest mulig unngå på dette vårt spesielle lille jubileum. Dog kan jeg ikke la være å betegne fødselen som meget trang, ja så trang at man i fødselslæren ville sagt at det kunne vært nødvendig med å legge tang på sistkommende hode.*

Når det er sagt, er faktisk femtenåringen i gang med å starte familie. Faderen er blant annet spurt, og har sammen med andre gitt løyve. Jeg følger intenst med, og ser med forventning frem til å bli bestefar til barnebarnet (den nye logen).

I den tid vår loge har bestått, har jeg gledet meg over dens fremgang og store styrke. Hvert møte jeg har frekventert, og det tror jeg er de fleste, har for meg vært uerstattelige opplevelser. Nå gleder jeg meg til vår knoppsskyting, som jeg håper snart vil slå ut i full blomst, og at jeg kan si "Det er fullbrakt".

JAN: *Logens første OM ble deg, bror Olav Magnus. Du kunne jo på en måte holde den talen du holdt ute på Strand Hotell da logen ble stiftet. Men det får du ikke. Det blir for langt. Men ordet skal du få! Hva har du lyst til å trekke fram 15 år etter starten?*

OLAV MAGNUS: *Loge 107 Torungen har vært en ledetråd og ett samlingssted for oss alle i 15 år nå. Etter at 8 av Storlogens embedsmenn hadde foretatt den høytidelige institueringen av vår loge, sa jeg bl.a. i min takketale: "Mitt ønske er nå en god og levende loge hvor vi alle vil trives og føle oss hjemme."*

Det har gått troll i ord. Og årsaken til dette er det store engasjement og det gode samarbeidet blant brødrene. Embedsmannsmøter og nevndmøter, som f.eks. møtene i Privatnevnda, har gått i omgang i hjemmene. Våre damer har bakket oss opp og sendt oss avsted annenhver mandag.

Vår loge har vært dyktig ledet og preget av vårt motto V.K.og S.

Gradspassingene med skuespillene har vi all ære av - og vi har hygget oss på ettermøtene, med brodermåltidet, taler og ettermøteprotokoll.

Kjære brødre, en takk til dere alle - og en takk til alle som har vært med å skape loge 107 Torungen til vårt annet hjem.

JAN: *Stafetten går videre til deg, Nils Odd, logens første UM og logens andre OM. Hva har du på hjertet ved dette jubileumet?*

NILS ODD: *Ved et jubileum er det naturlig å tenke tilbake, og jeg tenker med glede tilbake på alle årene i Odd Fellow. Men i kveld vil jeg særlig minnes tiden i loge Torungen.*

Jeg føler takknemlighet for at oppgaven jeg fikk, gjorde at jeg måtte tenke dypere gjennom Ordenens grunntanker og etikk, og at jeg, etter beste evne, fikk anledning til å formidle det videre.

Loge Torungen har hatt en jevn og fin utvikling, og er i dag å regne blant de store logene. Ja, så stor at den har en Broderforening som regner med å danne loge om et års tid.

Jeg vil også framheve den kameratslige og vennlige tone som er i Torungen. La oss ta godt vare på den. Den er nøkkelen til trivsel i logen.

Fremtiden er alltid en utfordring. Fremtiden er fornyelse og nye medlemmer, både til vekst, men også for å få nye der de gamle faller fra.

Vi har en statistikk for 107 Torungen over hvem som har vært faddere til brødre i logen vår.

Den viser at:

<i>1 bror er fadder for 7 brødre</i>	<i>5 brødre er fadder for 5 brødre</i>
<i>2 brødre er fadder for 4 brødre</i>	<i>1 bror er fadder for 3 brødre</i>
<i>7 brødre er fadder for 2 brødre</i>	<i>16 brødre er fadder for 1 bror</i>

53 - 3. grads brødre har ikke vært fadder i det hele tatt.

Og her ser jeg mulighetene. Vi markerer i dag loge 107 Torungens 15 år, med god tro på fremtiden.

JAN: *Og så, bror Thorgrim, Broderforeningens Sekretær, logens første Sekretær, logens andre UM og logens 3. OM. Takket være bl.a. deg har det vært mulig å skrive ned loge Torungens tidlige historie. Hva har du lyst til å trekke fram?*

THORGRIM: *Det fryder meg å kunne få lov å mimre og minnes, 16,5 år tilbake.*

Broderforeningens tid var en herlig arbeidsperiode som førte frem til stiftelsen av loge nr. 107 Torungen. Og hvilken loge!!! Jeg tenker med fryd på samarbeid og vennskap mellom valgte og utnevnte embedsmenn og medlemmer. Som Sekretær har en kontakt med alle, og jeg er meget takknemlig for den tillit som ble vist meg den gang. Den loge vi har vært med å frembringe er noe for seg selv og jeg er meget glad for de 15 år som er gått i vennskapets tegn. Jeg kommer ikke til å glemme min loge, selv om jeg belager meg på å være med å stifte enda en ny loge i Arendal. Men den skal bli som loge Torungen, hvis det går an.

Takk for hva Ordenen og Torungen har gitt meg og lykke til videre i arbeidet for den gode sak

JAN: *Også står vi her, vi 5, og synes de 15 år har gått fort. For oss har det vært spesielt å være så sentrale i logens arbeid. Vi har lært mye, fått mye og vi er glade og takknemlige overfor dere kjære brødre. Vi kan bare gratulere med de 15 år og ønske lykke til videre på ferden:*

THORGRIM: *i VENNSKAP*

NILS ODD: *KJÆRLIGHET*

OLAV MAGNUS: *og SANNHET*

OSCAR: *Skål!!!*

De stod og skålte og satte seg etter skålen.

4. Leirsangen.

Oscar Bernstein skrev tekst og laget melodien. Han behersket til fulle ordet og musikken.

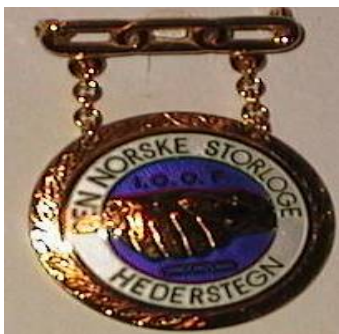
Her gjengir vi teksten på de tre versene. DSS Inge Kongsbakk har skannet inn de tre originale sidene med Oscar Bernsteins nedskrevne melodi og tekst. De tre melodiarkene kommer fra Organist Odd Axelsens samling. Han brukte disse når han spilte ved taffelet. DSS Inge Kongsbakk forteller at han hadde fått dem av Bjørg Axelsen. Han fikk Storrepresentant Ragnhild Bjellås til å spille dem inn. De brukte en lørdag formiddag for ca 3 år siden på Ordenshuset i Tvedestrand, hun spilte og han tok opp. De spilte også inn Homborsides leirsang, loge 128 Lyngørs sang og Her er gudagott.... Da Inge Kongsbakk var 1. HM i leiren brukte han innspillingene til sangene ved taffelet. Kopien av de tre originale sidene med melodien finnes i vedlegg 1 bak i prosjektet.

Se, landet som stiger frem i vårt sinn
Med bær og skjær i leden.
Der ligger du Sørland i solgangsvind
Som en perle i aftenfreden.
Ja her slår vi leir i brorskapets ånd
Der vi vandrer på Odd Fellows veier.
Så rekk til din neste kjærlighets hånd.
La dens kraft føre frem til seier.

Leir Aust - Agder leder oss frem mot vårt mål
Med håp styrer vi vår skute.
Det knytter vår kjede så sterk som stål,
Der vi bor ved vår kyst her ute.
Nu vær for din neste alltid en bror
Da vil du som en venn høste gleder.
Så syng hjertets sang i jublende kor
Må din ferd alltid gi deg heder.

Og nu patriarker kjærlighets makt
Dens styrke og tro vi kjenner.
Vi maner til kamp for vår fredens pakt
Og fra varde til varde sender:
At samholdets tanke farge din sti
Så vår leir her i sannhet vil streve.
Og nu lille men 'ske, alt har sin tid.
Så min bror slik du alltid leve.

5. Storlogens hederstegn.



Oscar Bernstein ble tildelt hederstegnet under festmiddagen på Sjømannskolen i Arendal da leir nr. 22 Aust Agder ble instituert. Begrunnelse: Lang og omfattende tjeneste med toner og ord. Han har skrevet og laget musikken til logesanger og leirsanger. Underholdt med pianomusikk ved spilling av egne og andres komposisjoner. Torsdag den 21. september ble leir nr. 22 AUST-AGDER instituert i Arendal.

Ved Taffelet på sjømannsskolen:

For første gang skulle Storlogens hederstegn tildeles en bror i Distrikt 14. Hederstegnet kan tildeles en bror som over lengre tid har utført et arbeide, utenom embeder og nevnder, som går langt ut over det som kan forventes av en bror. Stor Sire Oddvar Granlund gratulerte bror Oscar Bernstein og sa at han var en verdig bærer av dette hederstegnet. Oscar Bernstein takket dypt for æresbevisningen og mente at det sikkert var andre som fortjente dette bedre enn han, men det var det visst bare han som mente. Stående applaus for bror Oscar.

6. Bror Oscar i sykeseng.



Thorleif Bredesen hadde følgende innlegg med tegning i et Terjenytt på et tidspunkt da bror Oscar var pasient på sykehuset: **FARGE TV fra 61 TV.**

Det hender faktisk at noen blir syke og trenger en liten avveksling, og da kan kanskje et TV apparat være en liten hjelp. Loge Terje Vigen har gått til innkjøp av et farge TV til utlån for søstre og brødre, som kanskje ikke har dette tilgjengelig, på sykehus, eller hjemme på et "sykerom". Det er nevnd for sykebesøk som skal styre dette, så ved behov ta kontakt med 61 TV.

Men kanskje vel så viktig som et TV på rommet er BESØK. HAR DU GOD SAMVITTIGHET NÅR DET GJELDER DEN DEL AV VÅRE BUDORD SOM PÅLEGGER oss Å BESØKE DE SYKE!

7. Nye brødre 07.10.96 i loge Torungen. Tale av Oscar.

Br. OM, nye brødre - mine brødre.

Det er alltid en stor gledens dag, som opprinner, nye brødre opptas i vår Orden. Vi, som har levet i vårt annet hjem, som vi ynder å kalle vår loge for, i noen tid, opplever i tankenes verden på ny og på ny vår egen opptagelse. Men samtidig finner vi alltid noe nytt, som vi kanskje ikke har lagt merke til før. I alle fall slik fortøner det seg for meg.

Det understreker bare det spesielle og særmerkete innhold som ligger implisitt i denne graden. Er vi så utlært, vi som har vandret i denne vår Orden gjennom mer eller mindre lange tider. Er vi blitt noe bedre, Er vi annerledes enn andre. På disse spørsmål kan vi vel svare bade ja og nei. Og tvilen sitter kanskje langt inne i oss, og vil kanskje aldri slippe oss.

Vandringen på livets mer eller mindre oppstykkete vei for den enkelte, symboliseres i våre ritualer, bl.a. ved denne vandring, hvor den er et uttrykk for menneskets refleksjoner hvor de innerste følelser griper deg denne fremadskridende bevegelse som samtidig etterlater et ekko av dine opplevelser i ditt liv. Denne vandringen blir vi aldri ferdig med,

I dag mine nye brødre, har dere bokstavelig talt vandret inn i vår loge, forandret litt på deres livskurs, og blitt mottatt som vår bror. Etter gode brødres veiledning, har dere valgt vårt broderskap. - Et valg forutgått av påvirkning, dernest omtenkksomhet, kanskje litt nysgjerrighet. Nysgjerrig har man lov til å være. Det er sunt. Men la det ikke bli nysgjerrighet bare for nysgjerrighetens skyld. Det gavner intet. Da faller det hele i grus, og har ingen hensikt. Formålet ligger implisitt i vårt motto V. K. og S. det fremherskende i alle menneskers gjøren og laden, bør iallfall være det. Nysgjerrigheten er da en meget gagnlig ting så lenge den er parret med medmenneskeligheten satt i høysete.

Derfor henger vårt motto høyt på menneskesinnets altomslukende program. Sørg derfor, mine nye brødre, at dere setter dere etter hvert grundig inn i vår tradisjonsrike Ordens regler og tankegang, så vil dere også erfare at vi ordensbrødre ikke er noe annerledes enn andre. Ta dette til etterretning. Dog husk også at medlemskapet i vår Orden forplikter. Vi må utad også på forskjellig måte vise at vi er en Odd Fellow. Dine medbrødre vil stå dere bi i så måte, ikke minst deres faddere, som der bærer et viktig ansvar i deres videre vandring i vår Orden. La meg tilslutt sitere et dikt skrevet av en herværende bror. Det lyder slik. Diktet heter "En vei".

Jeg ber mine brødre reise seg. Vi skåler for våre nye brødre.

8. Loge Mærdø.

I en alder av 86 år var Eks OM Oscar Bernstein fremdeles en veldig aktiv bror. Som formann i logens Nevnd for logens Styrkelse og Ekspensjon, luftet han i et møte 18. mars 1996 tanken om å danne ny Broderforening i Arendal med formål å starte den 3. logen.

Først på et arbeidsmøtet 05.01.98 tok så OM opp saken om Broderforening ved at han ga ordet til Eks OM Sigurd Lundberg.

I sitt innlegg kom Lundberg inn på Storlogens målsetting om dobling av medlemstallet fra 1995 til 2010, og hvordan man kan oppnå dette. Det var i innlegget nedfelt mange tanker og avveininger om dette med Broderforening og ny loge. Han konkluderte med å foreslå et møte torsdag 08.01.kl.19.00 på OF-huset for å diskutere og legge opp det videre arbeidet. Følgende brødre hadde ordet i den påfølgende diskusjon: OM, UM, fung. Eks OM, Eks OM Oscar Bernstein, bror Tom Schulz, Eks OM Olav Magnus Myhre, Eks OM Thorgrim Sataslaatten, Inspektør, Eks OM Sigurd Lundberg, bror Fritz Steller og Eks OM Jan A. Nilsen. Alle var positive til tanken om Broderforening og ny loge på sikt, og diskusjonen gikk heller på hvor fort man skal gå frem. Spørsmålet om vår loge skal være moderloge for en eventuell ny loge følte fung. Eks OM var avgjort. Debatten ble avrundet med forslag om avstemming og det ble stemt over om

man skulle gå inn for å holde det ovennevnte møte den 08.01. Ved avstemmingen var det et stort flertall for dette.

På logemøtet 19.01.98 kunne så bror Per Olai Seines overlevere OM referat fra møtet 08.01.98. OM oppsummerte dette referatet om ny Broderforening og leste så søknaden om dannelse av Broderforeningen.

På møte 11.03.99 i Broderforeningen ble det besluttet at Mærdø skulle skrives med æ og ikke med e. Eks OM Oscar Bernstein, som forøvrig ikke var medlem av foreningen, ville ha det skrevet med e og tok direkte kontakt med Stor Sire. Han fikk ikke medhold, se svaret.

Vi sakser skrivet som Bernstein sendte Stor Sire fra loge Mærdøs historie:

*Fra Oscar Bernstein HIS 31.05.99
Furuveien 8,
4817 HIS*

**Til Stor Sir Oddvar Granlund
Odd Fellow Ordenen I.O.O. F Stortingsgaten 28**

Kopi til DDSS Thorleif Bredesen Arendal.

Kopi til Formann i Arendal Broderforening: Tom B. Schulz Arendal.

Da jeg alltid har interessert meg for stedsnavn, har jeg undersøkt litt om stedsnavnet Merdø. Personlig mener jeg at dette stedsnavn aldri offentlig har vært skrevet Mærdø (med "æ"). At noen i artikler eller lignende har benyttet denne "æ-skriveform" kan jeg jo ikke benekte. Men offentlig bruk, aldri.

Jeg skal sitere noen konklusjoner om ordet Merdø I boken "Arendal fra Fortid til Nutid" (1923) sitat: Om ønavnet Merdø finnes i" Norske: Gaardnavne VIII (1905) s. 90 følgende opplysninger: Uttalt Mærdø. og skrevet Merrdøn 1610. og Merdøe 1670. Dr. Amund B. Larsen bemerker: Uttalen ø, ikke øi som siste Led synes at vise at navnets skrevne Form har behersket uttalen (altså man har uttalt e - en som æ).

Om navnets oprindelse, sier han: Det kan maaske tænkes at man i Øens omrids har fundet Lighed med det Slags Ruse eller Teine, som i Oldnorsk kaldes "merd."

Til det siste kan jeg sitere Aschehoug og Gyldendal store norske leksikon (1985-utgaven) hvor det står følgende: Merdøy (her brukes øy i stedet for ø) kommer muligens fra oldnorsk "mordr" som betyr "grusfylt mark" Da man i dag bruker offentlig stavemåten M e r d ø om stedsnavnet "Merdø" ser jeg som det korrekte at logenavnet på den nye logen i Arendal bør staves Merdø

Med hilsen i V K og S



Svaret kom fra bror Stor Sire via DDSS:

Arendal Broderforening
V/ Formann Tom Schulz.
Vedrørende navnet **MÆRDØ**.

*Jeg viser til brev fra Eks. OM Oscar Bernstein hvor han påtaler skrivemåten til den "nye" loge 135 **MÆRDØ**. Hverken Den Uavhengige Norske Storloge v/ Stor Sire eller DDSS betviler riktigheten av at navnet Merdø er korrekt, men at det sikkert gjennom tidene har variert i*

*"dialektisk" skrivemåte. Stor Sire konkluderer med at hvis navnet på "dialekt" klart uttales med Æ, og en enstemmig Broderforening ønsker dette som navn på den nye loge, vil han ikke blande seg inn i dette. NAVNET **BLIR DERMED LOGE 135 MÆRDØ m/ Æ.** Vi regner da med at denne "navnestridd" kan bilegges, og at alle parter respekterer den avgjørelse som er tatt.*

Arendal den 8. juni 1999.

Med broderlig hilsen i V.K. og S.
Thorleif Bredesen DDSS

9. Bror Oscar fyller 90 år.

På logemøte i nr. 107 Torungen 4. sept. hadde br. Olav Magnus Myhre en hilsen fra br. Oscar Bernstein. Han forteller videre: Søndag 27. august på 90 årsdagen til vår kjære br. Oscar var ca 25 venner, naboer, logesøstre og logebrødre samlet hjemme hos br. Oscar.

Besøkstid kl 1200 til 1400 var oppgitt klokkeslett.

Han hadde kvelden i forveien feiret sine 90 år sammen med sin kone Sara - sine 4 barn - svigerbarn - barnebarn og oldebarn.

På søndagen hadde hans døtre og sønn stelt til for oss med smørbrød - kake - kaffe og cognac. Fra Odd Fellow Ordenen hadde først DDSS Thorleif Bredesen ordet. Han overrakte et bilde av jubelanten omkranset av Storlogens emblem sammen med hilsen fra Den Norske Storloge - og han takket br. Oscar for hans store engasjement for Ordenen i snart 50 år.

Bror Jan A. Nilsen overrakte den tradisjonelle vasen fra Leir 22 Aust- Agder - og sa bl.a.:

"På br. Oscars 70-års dag overrakte jeg som OM i Terje Vigen logens vase. På br. Oscars 80-års dag overrakte jeg som HP i leir 14 Sørland - "Leirens Kloss". På din 90-årsdag overrekker jeg som Storrepresentant i leir 22 - Leirens vase. Du har ventet lenge på denne vasen og du fortjener alle utmerkelsene og gaver og lignende du har fått. Igjen gratulerer med dagen!!"

OM Thor Brekke hilste fra loge 107 Torungen - og uttalte ønske om at vi snart fikk se han igjen på våre møter.

Bror Oscar takket for gaver og de fine ordene - og avsluttet med å spille noen stykker på flygelet for oss. En vellykket jubileumsfeiring av Distrikt 22' s mest aktive og avholdte bror.

X. Tiden etter år 2000.

1. Loge Torungens 20 års jubileum.

Eks Storrepresentant Åge Munch-Olsen var toastmaster og han introduserte Eks Storrepresentant Jan A. Nilsen som hovedtaler. Men nok en gang ble de tilgjengelige Chartermedlemmene brukt i den sammenheng. Vi gjengir i det etterfølgende det vesentligste fra denne talen:

Bror OM, gjester og brødre.

*Så har altså logen vår rundet de 20 første år. 28. oktober 1983 er datoen, nøyaktig 1 år 1 mnd og 20 dager etter at Odd Fellow hadde innviet, **dette**, vårt nye hus i Arendal.*

36 brødre var med i starten. Etter 5 år var det 60 medlemmer og etter 10 år var det 78 medlemmer og etter 15 år var det 96 medlemmer med i vår loge. Over 2,5 ganger så mange som i starten.

Men så i dag, 20 år etter starten, har vi bare 85 medlemmer. Tilsynelatende en tilbakegang på 11 medlemmer. Men så er det bare det at i 1999 fant det sted en stor begivenhet på Odd Fellow fronten i Arendal: Loge Mærdø ble født ved at bl.a. 31 medlemmer fra vår loge ble overført til Mærdø. Loge Torungen hadde fått et barn. Derfor er det slett ikke dårlig at vi er oppe i hele 85 medlemmer etter bare 4 år.

Dette og mer til av historisk stoff, kan dere lese om i det heftet som logen har latt utarbeide ved dette jubileum. Heftet ligger ved kuverten med ett eksemplar til hver familie.

Ved 15 års jubileet vårt, som vi feiret uten våre ledsagere, ble jubileumstalen gjennomført på en spesiell måte. Den gang, som nå, hadde jeg fått i oppdrag å stå for jubileumstalen og fant ut at siden alle chartermedlemmene var til stede, var det naturlig at disse fikk ordet etter hvert. Jeg nevnte den gang navnene på de 5 brødrene som hadde søkt Storlogen om å få starte Broderforening. Disse ble senere valgt til Chartermedlemmer. For hvert navn jeg nevnte, reiste vedkommende seg, og ble stående.

Siden jeg også ved dette jubileet er overlatt oppdraget med jubileumstalen, er det naturlig for meg å si følgende: Søknaden til Storlogen den gang ble undertegnet av

*Oscar Bernstein – (intet skjer) Olav M. Myhre – **(han reiste seg)***

*Nils Odd Olsbu – **(han reiste seg)** Thorgrim Sataslaatten – (intet skjer)*

*Jan A. Nilsen – **(som står)***

Dermed er situasjonen den at et av chartermedlemmene, Thorgrim Sataslaatten, er gått bort siden sist. Dessuten er det slik at ett av medlemmene, Oscar Bernstein, ikke ser seg i stand til å gå i logen mer. Han er i sitt hjem på Hisøya, 93 år gammel med over 50 års medlemskap i Odd Fellow Ordenen. Dermed er det oss tre igjen.

Odd Fellow har i vår tid i logen, hatt en eventyrlig utvikling her i Aust-Agder. Det kan vi se av alle de nye enhetene som er blitt opprettet, se baksiden av heftet, men det kan også illustreres på følgende måte:

På 1960 tallet bodde vi alle tre der vi bor i dag.

På 1960 tallet ble vi tatt opp i loge nr. 61 Terje Vigen i distrikt nr. 5

Vi ble alle tre tatt opp i leir nr. 5 Klippen.

I 1978 ble vi overført til leir nr. 14 Sørland i distrikt nr. 14

I 1983 ble vi overført til loge nr. 107 Torungen

I 1995 ble vi overført til leir nr. 22 Aust-Agder

I 1997 tilhørte vi distrikt nr. 22 Aust-Agder

En vandring i 2 loger, 3 leire og 3 distrikt uten å flytte.

Vi har fremdeles samme adresse som på 1960 tallet.

JAN: Logens første OM, Olav M. Myhre har ordet.

OLAV MAGNUS: 26. april er en merkedag i Odd Fellow Ordenens historie. Ordenens tilblivelse var 26. april 1819.

Norges første loge, nr.1 Norvegia ble stiftet 26. april 1898. Loge nr. 107 Torungens forløper, Arendal Broderforening ble stiftet 26. april 1982. Loge Torungen fikk en – la oss kalle det – "en flying start" fra 23 brødre i april 1982 til 36 brødre ved institueringen 28. oktober 1983.

Vi fikk tidlig brev fra Odd Fellow Huset A/S med beskjed om gratis lokaliteter for møtene i Arendal Broderforening, ingen husleie før den nye loge var etablert. Og gladmeldinga fra vår moderloge nr. 61 Terje Vigen var like kjærkommen og lød: "Tenk ikke på å måtte skaffe utstyr – drakter – rekvisitter omgående. Vi stiller alt vårt til gratis bruk så lenge dere måtte trenge det."

Navnet. For å starte en ny loge måtte denne ha et navn. Forslagene var mange, Torungen – Gabriel Scott – Marcus – Tyholmen.

Oscar Bernsteins forslag, Torungen, gikk av med seieren og her er noen av hans begrunnelser for dette navnet: "For sjøfartsbyen Arendal viser fyrtårnet Torungen den riktige led ved sitt lys om natten og sitt hvite tårn om dagen. Men også ett symbol på det medmenneskelige. Det er ett lys som leder oss sikkert gjennom mørkets farer – gjennom utrygge farvann med bær og skjær – til

tryggheten og roen der vennligheten og smilet vinker deg velkommen.

Segl. Som en kommune eller by må ha sitt våpen. Oslo har St. Halvard, – Arendal – seilskuta, Tvedestrand – Måken, må også logene ha ett segl. Det kom inn 24 forslag og loge Torungens segl som vi ser på fremsiden av denne beretning gikk av med seieren.

For å bli med i Odd Fellow Ordenen må vi tro på ett høyeste vesen som verdens skaper og opprettholder – Som ett symbol på denne tro bruker vi til våre møter en bibel fra 1881 – gitt til loge Torungen av bror Erling Bjorbekk – og vår nydelige alterduk er sydd og gitt oss av søster Rigmor Nilsen.

Etter at Storlogens 8 embedsmenn hadde instituert loge 107 Torungen i en fullsatt logesal med gjester og egne brødre, brakte busser oss til Strand Hotell der 140 festdeltagere feiret oss.

Fra nå av konsentrerte loge 107 Torungen sitt arbeide på å lage en så god plattform som mulig. Vi ville helt fra starten av være på trygg grunn når det gjaldt alle deler av logearbeidet.

I forbindelse med våre møter bør alle embedsmenn være godt forberedt. Skuespillerne skal lære en mengde – og instruksjon er viktig. Høytideligheten innen alt som foregår i logesalen må ivaretas. Til ettermøtene er også mange brødre involvert, og alt skal klaffe.

Bror Thorgrim Sataaslaatten kom for øvrig med et meget godt forslag 3. oktober 1983:

"La privatnevndene i våre 3 Arendalsloger stå for serveringen for hverandre ved galla-arrangementer." Dette har utviklet seg til felles beste for alle Arendalslogene.

Kjære festdeltagere. Vi fikk plattformen – vi fikk logearbeidet på skinner – vi har utviklet oss – og VI TRIVES.

JAN: Logens andre OM, Nils Odd Olsbu, har ordet.

NILS ODD: En av ildsjelene i loge 128 Lyngør sa en gang til meg: "Logen er for meg blitt både en livsstil og livsfilosofi". Vi er mange som etter hvert kan si det samme. Alle disse årene i logen preger oss etter hvert. Vi møtes her ca to ganger hver måned, og synes det mangler noe hvis vi må "hoppe" over et møte. Loge nr. 107 Torungen er en fredelig og god loge. Vi har vært forskånet for konflikter og lignende.

Framgang har vi hatt. Tilgangen på nye medlemmer er jevnt god. Men fremdeles har bare rundt halvdelen av brødrene vært faddere for nye medlemmer. Her må det være en stor reserve for fremtiden. Fremtiden er alltid en utfordring. Vi har et ansvar for å ikke "tukle" bort det som er bygget opp. Vi trenger ansvarsbevisste medlemmer og ledere som tar vare på det vi har, og som kan bygge videre. Der har vi alle et ansvar, fra den siste som ble tatt opp og til den eldste. Vi må skape en hyggelig og trivelig atmosfære, slik at vi gleder oss til å gå i logen.

Vi markerer i dag loge nr. 107 Torungens 20 år, som en stor og god loge som har de beste forutsetninger for fremtiden.

JAN: Vår loges første storrepresentant. Oscars Bernstein, er som nevnt hjemme i dag. Han har litt vanskelig for å skrive. Men han tenker stadig på sin loge og ønsker å hilse oss med disse ord som han skrev ved loge Terje Vigens 20 års jubileum:

OSCARS ord: Tyve år, hva er det og hvor mye er det. En veistopp, hvor du ser deg rundt, betenker deg, tørker din pande, går videre, et nytt utgangspunkt, en ny dag.

Hverdagen river seg ut av stemningen, men her inne får tankene dine ny mening, når de gamle og æverdige logeord belyser den menneskelige adferd. Vi har så meget å hente i logen og så meget alle i sær å takke logen for. Den fornyer oss ved hvert logetreff. Den er en oase i vår hverdags ørken, en kilde til stadig ny inspirasjon for tankens ånd. La oss aldri glemme kilden. La

oss glede oss ved dette midtpunkt i vår tilværelse, i den henter vi om og om igjen vår ånds gjenfødelse.

De unge i logen har en arv å bære, de gamle i logen har en arv å bære. La oss sammen fortsette å bære vår arv frem til de høye idealers vei, som vår Orden har stukket ut, nå dem, se det er vel få gitt, om noen. Men vi bærer gleden over vår loges fremgang med oss og med fremstrakt hånd og åpent visir, kan vi se logens fremtid rett i øynene og si: **Her er vi, her kommer vi, befal, og vi skal lytte og lære. Og målet, en broderkjede rundt hele vår jord, ikke bare som utopi, men en realitet.**

2. Logens første 50 års veteran.

Klipp fra Storrepresentant Åge Munch-Olsen: *Terjentytt* mai 2003, s. 11:



"Onsdag 13. mars 2003 ble en merkedag for loge Torungen i Arendal. I sitt hjem på Hisøy ble vår bror Oscar Bernstein, i en alder av 92 år, tildelt dette hederstegn av bror DSS Sigurd Holthe. Det ble en minnerik stund for oss. Bror Oscar kan se tilbake på et langt og svært aktivt engasjement for vår Orden.

I sin lange vandring i logen har han innehatt en rekke embeder. I 12 sammenhengende år satt han i embedskollegiet. Han startet som kasserer i loge Terje Vigen i 1962, og endte som

Storrepresentant i 1980. Da vår loge ble startet 28.10.1983, ble han vår loges første Storrepresentant. Et embede han innehadde fram til 1986. Det er mye takket være bror Oscars iherdige innsats at vår loge ble dannet, og at vi kan feire 20 årsjubileum til høsten. Han var også en stor pådriver da loge 98 Henrik Ibsen ble dannet i Grimstad. Likeledes var han også en av dem som gikk i bresjen for å danne leir nr. 14 Sørland. Her var han forøvrig YP fra 1978-81.

Bror Oscar har alltid øst av sin overflod til oss andre i logen. Han har alltid vært, og er, lidenskapelig opptatt av musikk. Det falt da naturlig at han også var organist i en årrekke. Ikke bare det, men på ettermøtene har han utallige ganger gledet oss med sitt pianospill, det være seg kjente og kjære klassiske perler eller noen av hans egne komposisjoner.

Ja, bror Oscar har faktisk komponert rundt 100 musikkstykker, - litt av en prestasjon!

Med pennen er han en kløpper, og hans mange ekvibrilistiske referater fra ettermøtene, har gjort oss glade til sinns. Begge disse evnene har bror Oscar forent mesterlig, da han laget melodi og tekst til vår logesang.

Da leir nr. 22 Aust-Agder ble dannet, var det i grunnen ganske naturlig at bror Oscar tok på seg arbeidet med å lage leirsangen. Et arbeid som ble fullført med stil og eleganse. Vi er svært glade i loge- og leirsangene våre."

3. Minneord i *Terjentytt* nr. 3 i 2005.

Oscar Bernstein døde 18. mai 2005 og ble gravlagt på Helsefyr i Oslo 20. mai 2005.

Han har lagt bak seg et langt og svært aktivt engasjement for vår Orden og vært med å starte 2 loger og 2 leirer. I loge nr. 61 Terje Vigen var han medlem nr. 4 og i loge nr. 107 Torungen var han medlem nr. 1.

Han har innehatt en rekke embeder. Han startet som kasserer i loge Terje Vigen i 1962. I 12 sammenhengende år satt han i embedskollegiet i det han ble valgt til UM i 1968 og endte som Storrepresentant i 1980. Da vår loge ble startet 28.10.1983, ble han vår loges første Storrepresentant. Et embede han innehadde fram til 1986. Det er mye takket være br. Oscars iherdige innsats at vår loge ble dannet. Han kan med rette kalles loge nr. 107 Torungens far. Han var også en stor pådriver da loge 98 Henrik Ibsen ble dannet i Grimstad. Likeledes var han

også en av dem som gikk i bresjen for å danne leir 14 Sørland. Her var han forøvrig YP fra 1979-81.

Br. Oscar øste alltid av sin overflod til oss andre i logen. Han var alltid lidenskapelig opptatt av musikk. Det falt da naturlig at han også var organist i en årrekke. Ikke bare det, men på ettermøtene har han utallige ganger gledet oss med sitt pianospill, det være seg kjente og kjære klassiske perler eller noen av hans egne komposisjoner, Ja, br. Oscar har faktisk komponert rundt 100 musikkstykker. - litt av en prestasjon! Med pennen var han en kløpper, og hans mange ekvibrilistiske referater fra ettermøtene, har gjort oss glade til sinns. Begge disse evnene forente br. Oscar mesterlig, da han laget melodi og tekst til vår logesang.

Da leir nr. 22 Aust-Agder ble dannet, var det i grunnen ganske naturlig at br. Oscar tok på seg arbeidet med å lage leirsangen, Et arbeid som ble fullført med stil og eleganse. Vi er svært glade i loge- og leirsangene våre.

Det var også et stort øyeblikk for logen, da han ble tildelt Storlogens hederstegn i 1995 ved installeringen av leir nr. 22 Aust Agder. Han opplevde også å bli tildelt 50 års veteran juvel i 2003.

Det arbeidet han har nedlagt har gledet, og vil glede mange brødre nå og i framtida, Vi er mange som i takknemlighet lyser fred over br. Oscar Bernsteins minne.

Redaktør Stein Gauslaa skrev nekrolog i Agderposten. Etter at han har fortalt om legen og musikeren skriver han om humanisten Oscar Bernstein, bla. skrev han at, han utviklet sin spesielle hilsen til etterlatte "Ha det best mulig", slik han skrev til familien etter en venn og kollega i et minneord i Agderposten. Bernstein diktet også. Han hadde ordets makt. I et dikt her i avisen het det:

".. du som har andre meninger,
du som har mot til å stå alene.
du som har en annen livets bakgrunn,
du som har andre fedre.
du som er annerledes
når så de frelste at du var velkommen?"

Oscar Bernstein skrev også ved en anledning i Agderposten at gamle dagers leger hadde et spesielt uttrykk for plutselig død. De snakket om Mors cum dignitate - å dø med heder og ære. Det er med slike følelser vi minnes Oscar Bernstein. Vi lyser fred over hans minne.

Å.M.O. og J.A.N.

4. Loge Torungens 25 års jubileum i 2008.

I Prologen til Per Jetlund Jørgensen fant vi vers vedr. br. Oscar. Han skrev bl.a.:

Det som startet det hele i åttitre, var en prolog, som var skrevet på rim

Det var bror Oscar som skrev den, og selv sto han frem med ord som fosset i stim

Jeg har sakset noen strofer så hør bare selv hva han skrev, og fremførte med stil

Jeg har hørt så sagt at bror Oscars prosa, alltid fremkalte smil

"Men glemmes må ikke våre skjønne kvinner

Hvis make vi neppe finner

Uten dem, var vi på alle vis fortapte

Hadde sittet her, og vært forgapte

Vi hilses fra øst og fra vest, -

fra syd og fra nord

Som dels kort, dels langt, på reisen hit for

Et vennskaps takk, fra fjern og nær

Vi bringe vil, til hver især

Som beriker vår aften

Og gir oss kraften

Som et styrkende streif, av varmende sinn

Gir oss vårt motto: "Se lengre og dypere inn"

Brorskapets sterke ånd, som rekker

For oss, skal være en vekker!"

Disse ord kunne vært uttrykt i dag.

De passer inn når vi er samlet i lag.

Jeg ber dere alle bror Oscars ord erindre.

De gjelder fortsatt i dag, verken mer eller mindre.

XI. Epilog.

Jeg vil avrunde denne oversikten over hva Oscar Bernstein har betydd for Ordenen i vår del av verden ved å fortsette tankegangen med steinen som blir kastet i vannet. Oscar har skapt ringer og hvordan har det gått med de nærmeste han fikk med seg i sin Odd Fellow vandring. Alle Chartermedlemmene og det første fadderbarn ble ledere av loge nr. 107 Torungen. Dessuten ble de alle 5, faddere til mange brødre i Ordenen.

Nils Odd Olsbu.

Chartermedlem i loge nr. 107 Torungen.



Han ble med i Ordenen 20.10.61 i loge nr. 61 Terje Vigen. Storlogegraden fikk han i 1988 og han mottok 50 års Veteranjuvel 21.11.2011. Han var Kapellan i loge nr. 61 Terje Vigen. I loge nr. 107 Torungen var han UM, OM og Fung. EksOM. I leir nr. 22 Aust-Agder var han YP. Han døde 10.01.2013.

Olav Magnus Myhre.

Chartermedlem i loge nr. 107 Torungen og i leir nr. 22 Aust-Agder



Han ble med i Ordenen 23.04.63 i loge nr. 61 Terje Vigen. Storlogegraden fikk han i 1986 og han mottok 50 års Veteranjuvel 06.05.2013. Han var Kasserer i loge nr. 61 Terje Vigen. I loge nr. 107 Torungen var han OM, Fung. Eks OM og Storrepresentant. I leir nr. 14 Sørland var han 1. HM og i leir nr. 22 Aust-Agder var han HP og Fung. Eks HP. Han døde 10.11.2014.

Thorgrim Sataslaatten.

Chartermedlem i loge nr. 107 Torungen, i leir nr. 22 Aust-Agder og i loge nr. 135 Mærdø.



Han ble tatt opp i Ordenen den 10.03.1965 i loge nr. 44 Stein. Storlogegraden fikk han i 1990 og mottok 25 års Veteranjuvel 19.03.1990. Han var Kasserer i loge nr. 61 Terje Vigen. I loge nr. 107 Torungen var han Sekretær, UM, OM og Fung. EksOM. I leir nr. 14 Sørland og leir nr. 22 Aust-Agder var han YP. Han døde 19.07.2002.

Jan A. Nilsen.

Chartermedlem i loge nr. 107 Torungen.



Han ble med i Ordenen 17.02.1967 i loge nr. 61 Terje Vigen. Rebekkkagradene fikk han i 13.03.1982 i loge nr. 7 De Hvite liljer. Han fikk Storlogegraden i 26.03.1982, Visdommens Grad 28.05.2010 og Erkjentlighetstegnet 13.06.2010. Han mottok 50 års Veteranjuvel 20.02.2017.

Han var CM, Sekr., UM, OM og Fung. OM i loge nr. 61 Terje Vigen. I loge nr. 107 Torungen var han Fung. Eks OM og Storrepresentant.

I leir nr. 14 Sørland var han YP, HP og Fung. Eks HP og i leir nr. 22 Aust-Agder var han Fung. Eks HP og Storrepresentant. Han fikk Storlogens Hederstegn i 2003. I **33 år** var han medlem av et eller annet embedskollegium i loge eller leir.

Han har skrevet loge nr. 61 Terje Vigens historie ved 25 års og 40 års jubileumet og loge nr. 107 Torungens historie ved 5 års, 10 års, 20 års og 25 års jubileumet.

Han ble medlem i NOFA fra 30. januar 2015 og har med dette skrevet disse 8 prosjekter: Torungens historie, Distrikt 22 historie, Terjenytt Skanning/Historie, Logemøte 1748, Statistikk, Leirens historie, Odd Fellow Huset i Arendal og Det er "Han Oscar".

Han har vært **veileder** i NOFA for 8 andre prosjekter.

12. juni 2005 ble han utnevnt til **DSS** av Stor Sire Harald Thoen. Han gikk av 9. september 2010. I 15 år var han redaktør av Terjenytt, nemlig i periodene 1977-81 og 2004-14.

I mars 2007 ble han sammen med Redaktør Eks OM Erling Nordsjø og DSS Sigrud Rødseike utnevnt av Stor Sire Harald Thoen til Ordenens første Redaksjonsutvalg for nettavisen.

I perioden 2010 – 2014 ble han av Stor Sire Morten Buan utnevnt til medlem av Storlogens første **Nevnd for Kunnskapsløftet** sammen med SDSS Randulf Meyer, Stor Vakt Geir Småvik, Eks Stor Sekretær Liv Berit Johannesen og Eks HM Karin Sæther. I samme periode ble han valgt til varamann for Storlogens Nominasjonsnevnd.

Han var Norges representant i det danske Fællesrådet for leire 27.–28. august 2011 i Odense.

Åge Munch-Olsen.



Han var bror Oscars første fadderbarn og ble loge nr. 107 Torungens første CM og leir nr. 22 Aust-Agders første Fører. Han ble tatt opp i Ordenen 1969 i loge nr. 61 Terje Vigen.

I logen har han også vært UM, OM, Fung. Eks OM og Storrepresentant.

I leiren har han også vært YP, 1. HM, HP, Fung. Eks HP og Storrepresentant.

Han fikk Storlogegraden i 1992 og Visdommens Grad 20.05.2017.

Han fikk 50 års Veteranjuvelen 18.03.2019.

I 2011 ledet han arbeidet med å lage ny sangbok i Distrikt 22.

Han ble utnevnt til **DSS** av Stor Sire Morten Buan 23. juni 2014 og tiltrådte 24. september 2014. Han var DSS fram til høsten 2018 og

fikk Erkjentlighetstegnet 10.06.2018.

Vedleggene.

Oscar Bernsteins komposisjoner.

Alle 5 vedleggene som følger, er kopier av Oscar Bernsteins originaler. De er alle kommet fra samlingene til Organist Odd Axelsen i loge nr. 61 Terje Vigen. Hans hustru, Bjørg Axelsen, har overlatt dem til vårt bruk etter at hennes mann døde.

Det første vedlegget er skannet inn av DSS Inge Kongsbakk og de 4 siste av undertegnede.

Vedlegg 1

Leirsangen for leir nr. 22 Aust - Agder.

Aust - Agder leirsang (1995) BESIFRING: FINNA 20/8-17
Oscar Bergström
Jge!

Lan-det som stiger frem i vort sinn med bær-er og

skjar i le-sen. Det ligger du søn-land i sol-gangs-

-vind som en per-le i af-ten-tren-den. Ja her slår vi

leir i bron-ska-pots ånd ser vi van-dron på oss

fel-lows vei-er. Så, rekk til din neste kjær-lig-hets

Chords: Fm7, Ab, Bb, Cm, Eb/Bb, F7, Eb, Eb, Bb/D, Eb, Bb7, Abmaj7, Ab, Fm, Bb, Ab, Fm7, G/H, Cm, Eb/G, F, Bb, Fm7, Bb, G7, Cm, G/H, Cm, Bb, Bb7, Fm7, Ab, G7

2) hånd la dens kraft fø-re frem til sej-er. Le-er

Cm Bb Ab F Bb7 Eb

Aust Ag-der le-der oss frem mot vårt mål med

Eb Bb Eb Bb

håp styr-er-er vår skø-te, Det knyt-ter vår kje-de så

Eb/G Ab Fm Bb Ab Fm7

sterk som stål, der vi bor ved vår kyst her v-te. Nu

G7 Cm Eb/G F7 Bb

vær for din nes-te all-tid en bror, da vil du som en venn

Fm7 Ab G7 Cm G7 Eb Bb

høp-te gleder, Så syng hjer-tets sang i jub-lan-de

Bb Fm7 Ab G7

Musikforlag A/S, Oslo, N.M.O. 8928

3) Kor må din ferd all-tid gi deg hø-der. Og

mi pa-tri-ær-ker kjær-lig-hets makt dens styr-ke og

frø vi kjen-ner. Vi nær-mer til kamp for vår fre-dens pakt, Og fra

var-de til var-de sen-der, at sam-holds ten-ke før-ge din sti

Så vår Leir her i samhet vil stre-ve. Og må li-ble men-ske alt hør-sin

tid. Så min bror slik du all-tid le-ve

fine

14/3.95

The image shows a handwritten musical score for the song "Det er Han Oscar". It consists of six systems of music, each with a vocal line and a guitar accompaniment line. The lyrics are written in Norwegian. The guitar part includes various chords such as Cm, Bb, Ab, F, Bb7, Eb, Eb/G, Fm, G7, and Fm7. The score is written in a key signature of two flats (Bb and Eb) and a 4/4 time signature. The piece ends with the word "fine" and a signature "14/3.95".

Vedlegg 2

Logesangen for loge nr. 107 Torungen.

Friskt-Adagio Torungens sangen

OSCAR BERNE
Tobak-Musikk

Intr. *mf.*

mf. Se Torun-gen fyr der det he-ver sitt grunn i stavn og i stil-ke mot

Brav og støtt vi-ser vei og Pe-der vårt syn gjen-nom mør-ke og li-bet

kast Og lys et søn le-der et Odd Fal-lovs vei det skim-mer for

dag og for meg Vi tror på vår næs-te og Kitt sam det beste

Brø-dra vi er i - dag. Vers 3: Så Bnyt-ter vi venn-ske-pets

ED kre-de her ser og stijn den med var-man-de hænd Til

al-le på jord vi so-per de ord hör: ~~den~~ Or-de-nens mek-ti-ge

Handwritten musical notation for the first system, featuring a treble and bass clef with notes and chords.

And. La Guds-tan-kens væren-de kraft i ditt søm, de

Handwritten musical notation for the second system, featuring a treble and bass clef with notes and chords.

plø-e din gle-de her-inds Nu tæm i ditt kjør-te øn

Handwritten musical notation for the third system, featuring a treble and bass clef with notes and chords.

ly-sende kjør-te E-vi-ge venn-skaps sang. Vers 3: Odd

Handwritten musical notation for the fourth system, featuring a treble and bass clef with notes and chords.

Føltoms vi ar og vær kjør-lig-hets pakt den grøns-ops er i søg

Handwritten musical notation for the fifth system, featuring a treble and bass clef with notes and chords.

søgt For søm-ke-tons søg står vi nu på vakt un-der

Handwritten musical notation for the sixth system, featuring a treble and bass clef with notes and chords.

e-vi-ge stjer-ne-nas veld. Så syng nu min bror på din

Handwritten musical notation for the seventh system, featuring a treble and bass clef with notes and chords.

Oss Fel-low voi og tan-ken blir ly-set for deg A

tro på sin nes-te for deg blir det bes-te til brø-dre-mes vel be-
 mare. e ritan *p*-dan - b *f* eo *h* *f* + + *f* + + *p*

-hag *f*raug. *h* *f* *f* *f* *f* *f*

Kæm-skap Kjer-lig-het og Samm-het. *p*

Vedlegg 3
 Leirsangen for leir nr. 14 Sørland.

Majestetiske Sang *havn Sørland* *Beartornskor*

mf

ritard

15 22/9.29
 Oscar Bernholm

Vedlegg 4

Logesangen for loge nr. 93 Kaprifol.

Handwritten musical notation for the first system, including a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a time signature of 6/8. The notation includes various notes, rests, and dynamic markings.

Ka-pri-fol er Logens mann Dener skyrm der Son

Handwritten musical notation for the second system, featuring a vocal line with lyrics and a piano accompaniment.

skær Så, du er lø-vet i din vær og du døf-tes i

Handwritten musical notation for the third system, continuing the vocal and piano parts.

kveld-sels glans Vår Loge vil følge deg med din prakt

Handwritten musical notation for the fourth system.

kü-vel stolt va-re a-res vakt Vår ven-jel kjæ-re

Handwritten musical notation for the fifth system.

bring vårt glad tid ut folk med sin he-le skrud

Handwritten musical notation for the sixth system, ending with a double bar line and a fermata. Includes the instruction "D.C. Fine" and a final flourish.

Vedlegg 5

Intrata.

Alla marcia e maestoso

Intrata

Den Børnskeid

The image shows a handwritten musical score for piano, consisting of six systems of staves. Each system has a treble and bass clef. The music is written in 4/4 time. The score includes various musical notations such as notes, rests, and dynamic markings like *ff* and *ffz*. There are also performance markings such as *Basso mare.* and several triplet markings (indicated by a '3' over a bracket). The handwriting is in black ink on white paper. The overall style is that of a personal manuscript or a working draft.

Publ. Musikforlaget AS - Oslo, N. M. O. 8928

Det er "Han Oscar"

A handwritten musical score for the piece "Det er 'Han Oscar'". The score is written on ten systems of grand staff notation (treble and bass clefs). The music is in 3/4 time and features a variety of dynamics including *mf*, *ff*, and *ritard*. The score includes several triplet markings (indicated by a '3' over a bracket) and a *Fine* marking at the end. The notation is dense with many notes and rests, and includes some handwritten annotations and corrections. A vertical stamp on the left side of the page reads "N.M.O. 8928".

NORSK ODD FELLOW AKADEMI



Prosjekt 7 -2020

